



#### Spis treści

#### II Akty o charakterze nieustawodawczym

##### ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/330 z dnia 27 lutego 2017 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej ..... 1
- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/331 z dnia 27 lutego 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 765/2006 dotyczące środków ograniczających wobec Białorusi ..... 9
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/332 z dnia 14 lutego 2017 r. zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Pistacchio Verde di Bronte (ChNP)] ..... 11
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/333 z dnia 14 lutego 2017 r. zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Schwäbische Spätzle/Schwäbische Knöpfle (ChOG)] ..... 12
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/334 z dnia 27 lutego 2017 r. w sprawie sprostowania bułgarskiej, estońskiej, niderlandzkiej i niemieckiej wersji językowej rozporządzenia (UE) nr 1321/2014 w sprawie ciągłej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zatwierdzeń udzielanych organizacjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania<sup>(1)</sup> ..... 13
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/335 z dnia 27 lutego 2017 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do stosowania glikozydów stewiolowych (E 960) jako substancji słodzącej w niektórych wyrobach cukierniczych o obniżonej wartości energetycznej<sup>(1)</sup> ..... 15
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/336 z dnia 27 lutego 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych blach grubych ze stali niestopowej lub z pozostałej stali stopowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej ..... 18

<sup>(1)</sup> Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/337 z dnia 27 lutego 2017 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1375/2007 w sprawie przywozu ze Stanów Zjednoczonych Ameryki pozostałości z produkcji skrobi z kukurydzy ..... 42
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/338 z dnia 27 lutego 2017 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ..... 45

#### DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/339 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie uruchomienia marginesu na nieprzewidziane wydatki w 2016 r. .... 47
- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/340 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności UE w celu udzielenia pomocy Niemcom ..... 49
- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w następstwie wniosku złożonego przez Hiszpanię – EGF/2016/004 ES Comunidad Valenciana automotiva ..... 51
- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/342 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności na sfinansowanie natychmiastowych środków budżetowych służących zażegnaniu trwającego kryzysu związanego z migracją, uchodźcami i bezpieczeństwem ..... 53
- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/343 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w celu zapewnienia środków na wypłatę zaliczek w budżecie ogólnym Unii na 2017 r. .... 55
- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/344 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie uruchomienia marginesu na nieprzewidziane wydatki w 2017 r. .... 57
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/345 z dnia 27 lutego 2017 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/849 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej ..... 59
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/346 z dnia 27 lutego 2017 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Praw Człowieka ..... 66
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/347 z dnia 27 lutego 2017 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie ..... 70
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/348 z dnia 27 lutego 2017 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Kosowie \* ..... 75
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/349 z dnia 27 lutego 2017 r. zmieniająca decyzję 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia) ..... 80
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/350 z dnia 27 lutego 2017 r. zmieniająca decyzję 2012/642/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi ..... 81
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/351 z dnia 24 lutego 2017 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 1261) <sup>(1)</sup> ..... 82

\* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 (1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

<sup>(1)</sup> Tekst mający znaczenie dla EOG.

## II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

## ROZPORZĄDZENIA

## ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2017/330

z dnia 27 lutego 2017 r.

**zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2016/849 z dnia 27 maja 2016 r. dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, uchylającą decyzję 2013/183/WPZiB <sup>(1)</sup>,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 <sup>(2)</sup> nadaje skuteczność środkom przewidzianym w decyzji (WPZiB) 2016/849, która między innymi uchyliła i zastąpiła decyzję 2013/183/WPZiB <sup>(3)</sup>. W dniu 30 listopada 2016 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję nr 2321 (2016), w której przewidziano nowe środki skierowane przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej. Obejmują one zakaz wywozu miedzi, niklu, srebra, cynku, posągów, śmigłowców, statków, zaostrenie zakazów w sektorze transportu i nowe restrykcje w sektorze bankowym.
- (2) W dniu 27 lutego 2017 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2017/345 <sup>(4)</sup> nadającą skuteczność tym środkom.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 329/2007.
- (4) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinno ono wejść w życie w trybie natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

## Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 329/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się punkt w brzmieniu:

„15) »misje dyplomatyczne, urzędy konsularne i ich członkowie« mają takie samo znaczenie jak w Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych z 1961 r. i Konwencji wiedeńskiej o stosunkach konsularnych z 1963 r. oraz obejmują też przedstawicielstwa Korei Północnej przy organizacjach międzynarodowych mających siedziby w państwach członkowskich oraz członków takich przedstawicielstw.”;

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 141 z 28.5.2016, s. 79.

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 z dnia 27 marca 2007 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej (Dz.U. L 88 z 29.3.2007, s. 1).

<sup>(3)</sup> Decyzja Rady 2013/183/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i uchylającej decyzję 2010/800/WPZiB (Dz.U. L 111 z 23.4.2013, s. 52).

<sup>(4)</sup> Decyzja Rady (WPZiB) 2017/345 z dnia 27 lutego 2017 r. zmieniająca decyzję WPZiB 2016/849 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej (zob. s. 59 niniejszego Dziennika Urzędowego).

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Załącznik I obejmuje wszystkie produkty, materiały, sprzęt, towary i technologie, w tym oprogramowanie, będące produktami lub technologiami podwójnego zastosowania określonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 428/2009 (\*).

Załącznik Ia obejmuje inne produkty, materiały, sprzęt, towary i technologie, które mogłyby posłużyć do rozwoju północnokoreańskich programów związanych z bronią jądrową, inną bronią masowego rażenia lub pociskami balistycznymi.

Załącznik Ib obejmuje określone kluczowe składniki wykorzystywane w sektorze pocisków balistycznych.

Załącznik Ic obejmuje paliwo lotnicze, o którym mowa w ust. 1 lit. b).

Załącznik Ig obejmuje produkty, materiały, sprzęt, towary i technologie związane z bronią masowego rażenia, określone i oznaczone zgodnie z pkt 25 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2270 (2016) oraz pkt 4 i 7 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2321 (2016).

(\*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1).”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zabrania się:

- a) przywożenia, nabywania lub przekazywania, bezpośrednio lub pośrednio, złota, rud tytanu, rud wanadu oraz pierwiastków ziem rzadkich, wymienionych w załączniku Ic, lub węgla, żelaza oraz rudy żelaza, wymienionych w załączniku Id, z Korei Północnej, niezależnie od tego, czy pochodzą z tego kraju czy nie;
- b) przywożenia, nabywania lub przekazywania, bezpośrednio lub pośrednio, miedzi, niklu, srebra i cynku, wymienionych w załączniku Ih, z Korei Północnej, niezależnie od tego, czy pochodzą z tego kraju czy nie;
- c) przywożenia, nabywania lub przekazywania, bezpośrednio lub pośrednio, produktów ropopochodnych, wymienionych w załączniku If, z Korei Północnej niezależnie od tego, czy pochodzą z tego kraju czy nie;
- d) świadomego i umyślnego uczestnictwa w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie zakazów, o których mowa w lit. a), b) i c) niniejszego akapitu.

Załącznik Ic obejmuje złoto, rudę tytanu, rudę wanadu oraz pierwiastki ziem rzadkich, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a).

Załącznik Id obejmuje węgiel, żelazo i rudę żelaza, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a).

Załącznik If obejmuje produkty ropopochodne, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c).

Załącznik Ih obejmuje miedź, nikiel, srebro i cynk, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b).”;

c) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) transakcje dotyczące żelaza i rudy żelaza, co do których uznano, że służą wyłącznie zaspokojeniu potrzeb życiowych i nie są powiązane z uzyskiwaniem dochodu na rzecz północnokoreańskich programów związanych z bronią jądrową i pociskami balistycznymi lub z innymi działaniami zabronionymi na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) lub 2321 (2016) lub na mocy niniejszego rozporządzenia.”;

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„c) transakcje dotyczące węgla, co do których uznano, że służą wyłącznie zaspokojeniu potrzeb życiowych, o ile spełnione są następujące warunki:

- (i) transakcje te nie są powiązane z uzyskiwaniem dochodu na rzecz północnokoreańskich programów związanych z bronią jądrową i pociskami balistycznymi lub z innymi działaniami zabronionymi na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) lub 2321 (2016);

- (ii) w transakcjach tych nie biorą udziału osoby lub podmioty, które są powiązane z północnokoreańskimi programami związanymi z bronią jądrową lub pociskami balistycznymi lub z innymi działaniami zabronionymi na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) lub 2321 (2016), w tym osoby, podmioty i organy wyszczególnione w załączniku IV lub osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, lub podmioty będące ich własnością lub przez nie kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio, lub osoby lub podmioty pomagające w uniknięciu sankcji; oraz
- (iii) Komitet ds. Sankcji nie powiadomił państw członkowskich, że osiągnięty został roczny zagregowany limit.”;

3) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 4c

1. Zabrania się przywożenia, nabywania lub przekazywania, bezpośrednio lub pośrednio, posągów, wymienionych w załączniku IIIa, z Korei Północnej, niezależnie od tego, czy pochodzą z tego kraju czy nie.
2. W drodze odstępstwa od zakazu, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, może zezwolić na taki przywóz, nabycie lub przekazanie, pod warunkiem że dane państwo członkowskie uzyskało uprzednio zgodę Komitetu ds. Sankcji w odniesieniu do danego przypadku.

Załącznik IIIa obejmuje posągi, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 4d

1. Zabrania się sprzedaży, dostarczania, przekazywania lub wywozu do Korei Północnej, bezpośrednio lub pośrednio, śmigłowców i statków, wymienionych w załączniku IIIb.
2. W drodze odstępstwa od zakazu, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, może zezwolić na taką sprzedaż, dostarczanie, przekazywanie lub wywóz, pod warunkiem że dane państwo członkowskie uzyskało uprzednio zgodę Komitetu ds. Sankcji w odniesieniu do danego przypadku.
3. Załącznik IIIb obejmuje śmigłowce i statki, o których mowa w niniejszym ustępie.

Artykuł 4e

1. Zabrania się:
  - a) wynajmowania lub udostępniania w inny sposób nieruchomości, bezpośrednio lub pośrednio, osobom, podmiotom lub organom rządu Korei Północnej, w celach innych niż działalność dyplomatyczna lub konsularna, zgodnie z Konwencją wiedeńską o stosunkach dyplomatycznych z 1961 r. i Konwencją wiedeńską o stosunkach konsularnych z 1963 r.;
  - b) najmu nieruchomości, bezpośrednio lub pośrednio, od osób, podmiotów lub organów rządu Korei Północnej; lub
  - c) uczestnictwa we wszelkiej działalności związanej z wykorzystywaniem nieruchomości będącej w posiadaniu osób, podmiotów lub organów związanych z rządem Korei Północnej, najmowanej lub w inny sposób przez nie użytkowanej, z wyjątkiem dostarczania towarów i usług, które:
    - (i) są niezbędne do funkcjonowania misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych, zgodnie z konwencjami wiedeńskimi z 1961 r. i 1963 r., oraz
    - (ii) nie mogą być wykorzystywane do generowania przychodów lub zysków, bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz rządu Korei Północnej.
2. Na potrzeby niniejszego artykułu »nieruchomości« oznaczają położone poza terytorium Korei Północnej grunty, budynki i ich części.”;

4) art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ładunki, w tym bagaże osobiste i rejestrowane, na terytorium Unii lub przewożone przez terytorium Unii, w tym w portach lotniczych, portach i wolnych obszarach celnych, o których mowa w art. 243–249 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, podlegają kontroli w celu zapewnienia, aby nie zawierały artykułów zabronionych na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) lub 2321 (2016), lub niniejszego rozporządzenia w przypadku, gdy:

- a) ładunek pochodzi z Korei Północnej;
- b) krajem docelowym ładunku jest Korea Północna;

- c) Korea Północna lub jej obywatele, lub osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub podmioty należące do nich lub przez nich kontrolowane, pośredniczyli w załadunku lub brali udział w obsłudze ładunku;
- d) osoby, podmioty lub organy, wymienione w załączniku IV, pośredniczyły w załadunku lub brały udział w obsłudze ładunku; lub
- e) ładunek jest przewożony na statkach pływających pod banderą Korei Północnej lub statkach powietrznych zarejestrowanych w Korei Północnej, lub na statkach lub statkach powietrznych bez przynależności państwowej.”;
- 5) art. 5a ust. 1d lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) zamknąć rachunki bankowe w instytucjach kredytowych lub finansowych, o których mowa w art. 5c ust. 2.”;
- 6) w art. 5a, ust. 1e zostaje uchylony;
- 7) art. 5a ust. 1f otrzymuje brzmienie:
- „1f. W drodze odstępstwa od ust. 1d lit. a) i c) właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, może zezwolić na utrzymanie działalności niektórych przedstawicielstw, podmiotów zależnych lub rachunków bankowych, pod warunkiem że Komitet ds. Sankcji stwierdził w odniesieniu do danego przypadku, że takie przedstawicielstwa, podmioty zależne lub rachunki bankowe są konieczne do realizacji pomocy humanitarnej lub działalności placówek dyplomatycznych w Korei Północnej lub działalności ONZ lub jej wyspecjalizowanych agencji, lub powiązanych organizacji, lub do innych celów spójnych z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) lub 2321 (2016).”;
- 8) dodaje się artykuł w brzmieniu:
- „Artykuł 5aa
1. Instytucjom kredytowym i finansowym objętym zakresem stosowania art. 16 zabrania się otwierania rachunków bankowych dla misji dyplomatycznych lub konsularnych Korei Północnej oraz ich członków z Korei Północnej.
2. Instytucje kredytowe i finansowe objęte zakresem stosowania art. 16 są zobowiązane w terminie do dnia 11 kwietnia 2017 r. zamknąć wszelkie rachunki bankowe prowadzone na rzecz misji dyplomatycznych lub konsularnych Korei Północnej oraz ich członków z Korei Północnej.
3. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, może zezwolić, na wniosek misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego Korei Północnej lub jednego z ich członków, na otwarcie jednego rachunku bankowego na jedną misję dyplomatyczną lub konsularną Korei Północnej lub jednego ich członka, pod warunkiem że misja lub urząd są położone w tym państwie członkowskim lub członek tej misji lub urzędu jest akredytowany w tym państwie członkowskim.
4. W drodze odstępstwa od ust. 2 właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, może zezwolić na pozostawienie otwartym jednego rachunku bankowego, na wniosek misji lub urzędu Korei Północnej lub jednego z ich członków, pod warunkiem że to państwo członkowskie stwierdziło, że misja lub urząd są położone w tym państwie członkowskim lub że członek tej misji lub urzędu jest akredytowany w tym państwie członkowskim i że nie posiadają innego rachunku bankowego w tym państwie członkowskim. W przypadku gdy misja dyplomatyczna lub urząd konsularny Korei Północnej lub ich członek z Korei Północnej posiada więcej niż jeden rachunek bankowy w tym państwie członkowskim, misja, urząd lub członek może wskazać, który rachunek bankowy należy zachować.
5. Z zastrzeżeniem mających zastosowanie postanowień Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych z 1961 r. oraz Konwencji wiedeńskiej o stosunkach konsularnych z 1963 r. państwa członkowskie podają do wiadomości innych państw członkowskich i Komisji nazwiska i dane identyfikacyjne wszystkich członków misji dyplomatycznej i urzędu konsularnego Korei Północnej akredytowanych w tym państwie członkowskim, najpóźniej w dniu 13 marca 2017 r., a następnie informują o aktualizacji takiego wykazu w terminie tygodnia od wprowadzenia każdej zmiany. Państwa członkowskie informują pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu przyznanym na podstawie ust. 3 i 4. Właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, może poinformować instytucje kredytowe i finansowe w tym państwie członkowskim o tożsamości każdego członka misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego Korei Północnej akredytowanego w tym lub w innym państwie członkowskim”;
- 9) w art. 6 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „1a. Zamraża się wszystkie statki wymienione w załączniku IVa i wszystkie fundusze i zasoby gospodarcze należące do statków, jeśli tak postanowi Komitet ds. Sankcji. Załącznik IVa obejmuje statki, które zostały wyznaczone przez Komitet ds. Sankcji zgodnie z ust. 12 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2321 (2016).”;

10) art. 9b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9b

1. Zabrania się zapewniania finansowania lub pomocy finansowej na rzecz handlu z Koreą Północną, w tym przyznawania kredytów eksportowych, gwarancji lub ubezpieczeń osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom, zaangażowanym w taki handel.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, może zezwolić na wsparcie finansowe na rzecz handlu z Koreą Północną, pod warunkiem że dane państwo członkowskie uzyskało uprzednio zgodę Komitetu ds. Sankcji w odniesieniu do danego przypadku.

3. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o zezwoleniach wydanych na podstawie ust. 2.”;

11) w art. 11a wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„f) wymienionym w załączniku IVa, jeśli tak postanowi Komitet ds. Sankcji.”;

b) ust. 2–6 otrzymują brzmienie:

„2. Ust. 1 nie ma zastosowania:

a) w sytuacjach wyjątkowych;

b) w przypadku statków powracających do portu macierzystego;

c) w przypadku statków powracających do portu w celu przejścia kontroli, gdy dotyczy to statku objętego zakresem stosowania ust. 1 lit. a)–e).

3. W drodze odstępstwa od zakazu określonego w ust. 1, gdy dotyczy to statku objętego zakresem stosowania ust. 1 lit. a)–e), właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, może zezwolić na wejście statku do portu, jeżeli:

a) Komitet ds. Sankcji wcześniej stwierdził, że jest to konieczne ze względów humanitarnych lub z innych względów zgodnych z celami rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2270 (2016); lub

b) państwo członkowskie wcześniej stwierdziło, że jest to konieczne ze względów humanitarnych lub z innych względów zgodnych z celami niniejszego rozporządzenia.

4. W drodze odstępstwa od zakazu określonego w ust. 1 lit. f) właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, może zezwolić na wejście statku do portu, jeżeli Komitet ds. Sankcji tak zarządził.

5. Zabrania się lądowania, startu i przelotu nad terytorium Unii wszelkich statków powietrznych użytkowanych przez przewoźników z Korei Północnej lub pochodzących z Korei Północnej.

6. Ust. 5 nie ma zastosowania:

a) w przypadku statków powietrznych lądujących w celu przejścia kontroli;

b) w przypadku lądowania awaryjnego.

7. W drodze odstępstwa od ust. 5 właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, może zezwolić na start, lądowanie lub przelot statku powietrznego nad terytorium Unii, jeżeli ten właściwy organ wcześniej stwierdził, że jest to konieczne ze względów humanitarnych lub z innych względów zgodnych z celami niniejszego rozporządzenia.”;

12) art. 11b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11b

1. Zabrania się:

- a) leasingu lub czarteru statków lub statków powietrznych lub świadczenia usług załogi na rzecz Korei Północnej, osób lub podmiotów wymienionych w załączniku IV, innych podmiotów północnokoreańskich, innych osób lub podmiotów, które pomagały naruszać postanowienia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) lub 2321 (2016), lub wszelkich osób lub podmiotów działających w imieniu lub pod kierownictwem jakiegokolwiek takiej osoby lub takiego podmiotu, oraz podmiotów do nich należących lub przez nich kontrolowanych;
- b) nabywania z Korei Północnej usług załogi statku lub statku powietrznego;
- c) posiadania, leasingu, eksploataowania i ubezpieczania statków pływających pod banderą Korei Północnej oraz świadczenia na ich rzecz usług klasyfikacji statków i usług powiązanych;
- d) rejestrowania lub utrzymywania w rejestrze statków będących własnością Korei Północnej lub obywateli Korei Północnej, kontrolowanych lub eksploatowanych przez Koreę Północną lub obywateli Korei Północnej, lub które zostały przez inne państwo wyrejestrowane na mocy pkt 24 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2321 (2016);
- e) świadczenia usług ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych na rzecz statków będących własnością Korei Północnej, kontrolowanych lub eksploatowanych przez Koreę Północną.

2. W drodze odstępstwa od zakazu ustanowionego w ust. 1 lit. a), właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, może wyrazić zgodę na leasing, czarter lub świadczenie usług załogi, pod warunkiem że to państwo członkowskie uzyskało uprzednio zgodę Komitetu ds. Sankcji w odniesieniu do danego przypadku.

3. W drodze odstępstwa od zakazów ustanowionych w ust. 1 lit. b) i c), właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, może wyrazić zgodę na posiadanie, leasing lub eksploatację statków pływających pod banderą Korei Północnej lub świadczenie na ich rzecz usług klasyfikacji statków lub usług powiązanych lub na rejestrowanie i utrzymywanie w rejestrze statków będących własnością Korei Północnej lub obywateli Korei Północnej, eksploatowanych lub kontrolowanych przez Koreę Północną lub obywateli Korei Północnej, pod warunkiem że dane państwo członkowskie uzyskało uprzednio zgodę Komitetu ds. Sankcji w odniesieniu do danego przypadku.

4. W drodze odstępstwa od zakazu ustanowionego w ust. 1 lit. e), właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, może zezwolić na świadczenie usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, pod warunkiem że Komitet ds. Sankcji uprzednio ustali, w odniesieniu do danego przypadku, że statek bierze udział w działalności służącej wyłącznie zaspokojeniu potrzeb życiowych, która nie zostanie wykorzystana przez osoby lub podmioty z Korei Północnej do generowania dochodów lub wyłącznie do celów humanitarnych.

5. Państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o zezwoleniach udzielonych na podstawie ust. 2, 3 i 4.”;

13) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 11c

W drodze odstępstwa od zakazów wynikających z rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2070 (2016) lub 2321 (2016), właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, może zezwolić na wszelką działalność, jeżeli Komitet ds. Sankcji stwierdzi w odniesieniu do danego przypadku, że jest ona konieczna dla ułatwienia pracy organizacji międzynarodowych i pozarządowych prowadzących działalność w zakresie pomocy i doraźnego wsparcia w Korei Północnej na rzecz ludności cywilnej w Korei Północnej, zgodnie z ust. 46 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2321 (2016).”;

14) w art. 13 ust. 1 lit. c), d) i g) otrzymują brzmienie:

„c) zmiany załącznika III, IIIa i IIIb w celu doprecyzowania lub dostosowania wykazu towarów w nich wymienionych, zgodnie z definicjami lub wytycznymi, które mogą być przyjęte przez Komitet ds. Sankcji albo przez Radę Bezpieczeństwa ONZ, i dodania numerów referencyjnych zaczerpniętych z Nomenklatury scalonej określonej w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, jeśli jest to konieczne lub stosowne;”;



- „d) zmiany załączników IV i IVa na podstawie ustaleń Komitetu ds. Sankcji albo Rady Bezpieczeństwa ONZ;”;
- „g) zmiany załączników Ig i Ih na podstawie ustaleń Komitetu ds. Sankcji albo Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz dodania numerów referencyjnych zaczerpniętych z Nomenklatury scalonej, określonej w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87.”.

#### Artykuł 2

Załączniki I, II, III i IV do niniejszego rozporządzenia dodaje się do rozporządzenia (WE) nr 329/2007 jako odpowiednio załączniki Ih, IIIa, IIIb i IVa.

#### Artykuł 3

W załączniku Ig wyrażenie:

„Produkty, materiały, sprzęt, towary i technologie związane z bronią masowego rażenia, określone i oznaczone jako towary wrażliwe zgodnie z pkt 25 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2270 (2016).”

zastępuje się wyrażeniem:

„Produkty, materiały, sprzęt, towary i technologie związane z bronią masowego rażenia, określone i oznaczone zgodnie z pkt 25 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2270 (2016) oraz pkt 4 i 7 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2321 (2016).”.

#### Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2017 r.

W imieniu Rady  
K. MIZZI  
Przewodniczący

## ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I*h*”

Miedź, nikiel, srebro i cynk, o których mowa w art. 2 ust. 4 lit. b)”

---

## ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II*a*”

Posągi, o których mowa w art. 4c ust. 1”

---

## ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK III*b*”

Śmigłowce i statki, o których mowa w art. 4d ust. 1”

---

## ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK IV*a*”

Statki, które zostały wskazane przez Komitet ds. Sankcji zgodnie z pkt 12 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2321 (2016).”

---

**ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2017/331****z dnia 27 lutego 2017 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 765/2006 dotyczące środków ograniczających wobec Białorusi**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady 2012/642/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi <sup>(1)</sup>,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 765/2006 <sup>(2)</sup> stanowi o zakazie wywozu wszelkim osobom, podmiotom lub organom sprzętu, który mógłby być wykorzystany do wewnętrznych represji na Białorusi, jak również udzielania powiązanej pomocy technicznej, usług pośrednictwa, finansowania lub pomocy finansowej.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 765/2006 nadaje skuteczność środkom przewidzianym w decyzji 2012/642/WPZiB.
- (3) Decyzja Rady (WPZiB) 2017/350 <sup>(3)</sup> zmieniająca decyzję 2012/642/WPZiB wyłącza z zakazu wywozu sprzęt do biathlonu.
- (4) Żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia w niczym nie może naruszać wymogów dotyczących licencji na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 <sup>(4)</sup>.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 765/2006.
- (6) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinno ono wejść w życie w trybie natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*

1. W rozporządzeniu (WE) nr 765/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1a dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Ustęp 1 nie ma zastosowania do karabinków biathlonowych oraz przeznaczonej do nich amunicji i celowników, wymienionych w załączniku IV, które są również zgodne ze specyfikacją dotyczącą sprzętu biathlonowego określoną w przepisach rozgrywania konkurencji i zawodów Międzynarodowej Unii Biathlonowej (MUB) oraz są przeznaczone wyłącznie do użytku w rozgrywaniu konkurencji i szkoleniach biathlonowych.”;

2) w art. 1b dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Ustęp 1 nie ma zastosowania do karabinków biathlonowych oraz przeznaczonej do nich amunicji i celowników, wymienionych w załączniku IV, które są również zgodne ze specyfikacją dotyczącą sprzętu biathlonowego określoną w przepisach rozgrywania konkurencji i zawodów MUB oraz są przeznaczone wyłącznie do użytku w rozgrywaniu konkurencji i szkoleniach biathlonowych.”.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 285 z 17.10.2012, s. 1.

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. dotyczące środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. L 134 z 20.5.2006, s. 1).

<sup>(3)</sup> Decyzja Rady (WPZiB) 2017/350 z dnia 27 lutego 2017 r. zmieniająca decyzję 2012/642/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi (Dz.U. L 50 z 28.2.2017, s. 81).

<sup>(4)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 1).

2. Tekst załącznika do niniejszego rozporządzenia dodaje się do rozporządzenia (WE) nr 765/2006 jako załącznik IV.

#### Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2017 r.

W imieniu Rady

K. MIZZI

Przewodniczący

---

#### ZAŁĄCZNIK

#### „ZAŁĄCZNIK IV

Karabinki biathlonowe, amunicja i celowniki, o których mowa w art. 1a i 1b zgodne są również ze specyfikacją dotyczącą sprzętu biathlonowego określoną w przepisach rozgrywania konkurencji i zawodów Międzynarodowej Unii Biathlonowej

Karabinki biathlonowe:

ex 9303 30 Pozostałe strzelby i karabinki sportowe, myśliwskie lub przeznaczone do strzelania do celu:

Amunicja do karabinków biathlonowych:

ex 9306 21 Naboje do strzelb myśliwskich

ex 9306 29 Części ładunków do strzelb myśliwskich

ex 9306 30 90 Naboje i części ładunków do broni innej niż strzelby myśliwskie, broń wojskowa, rewolwery i pistolety objęte pozycją 9302, pistolety maszynowe objęte pozycją 9301

Celowniki do karabinków biathlonowych:

ex 9305 20 Części i akcesoria broni i strzelb myśliwskich objętych pozycją 9303”

---

**ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/332****z dnia 14 lutego 2017 r.****zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Pistacchio Verde di Bronte (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych <sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Włoch o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Pistacchio Verde di Bronte” zarejestrowanej na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 21/2010 <sup>(2)</sup>.
- (2) Proponowana zmiana nie jest nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała zatem wniosek o wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* <sup>(3)</sup>.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Zatwierdza się zmianę w specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Pistacchio Verde di Bronte” (ChNP).*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji,  
za Przewodniczącego,  
Phil HOGAN  
Członek Komisji

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Komisji (UE) nr 21/2010 z dnia 12 stycznia 2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Pistacchio Verde di Bronte (ChNP)] (Dz.U. L 8 z 13.1.2010, s. 3).

<sup>(3)</sup> Dz.U. C 403 z 1.11.2016, s. 14.

**ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/333****z dnia 14 lutego 2017 r.****zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Schwäbische Spätzle/Schwäbische Knöpfle (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych <sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Niemiec o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Schwäbische Spätzle”/„Schwäbische Knöpfle”, zarejestrowanego na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 186/2012 <sup>(2)</sup>.
- (2) Proponowana zmiana nie jest nieznaczna w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała zatem wniosek o wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* <sup>(3)</sup>.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Schwäbische Spätzle”/„Schwäbische Knöpfle” (ChOG).*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji,  
za Przewodniczącego,  
Phil HOGAN  
Członek Komisji

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 186/2012 z dnia 7 marca 2012 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Schwäbische Spätzle/Schwäbische Knöpfle (ChOG)] (Dz.U. L 69 z 8.3.2012, s. 3).

<sup>(3)</sup> Dz.U. C 403 z 1.11.2016, s. 20.

**ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/334****z dnia 27 lutego 2017 r.****w sprawie sprostowania bułgarskiej, estońskiej, niderlandzkiej i niemieckiej wersji językowej rozporządzenia (UE) nr 1321/2014 w sprawie ciągłej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zatwierdzeń udzielanych organizacjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE<sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 5 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W niderlandzkiej wersji językowej rozporządzenia Komisji (UE) nr 1321/2014<sup>(2)</sup> zmienionego rozporządzeniem (UE) 2015/1088<sup>(3)</sup>, a dokładniej w pkt 145.A.55 lit. c) pkt 3 załącznika II (część 145), wystąpił błąd dotyczący liczby lat, które ma obejmować przechowywana dokumentacja obsługi technicznej, która ma zostać przekazana dalej. Konieczne jest zatem sprostowanie niderlandzkiej wersji językowej. Sprostowanie nie ma wpływu na inne wersje językowe.
- (2) W bułgarskiej, estońskiej i niemieckiej wersji językowej rozporządzenia (UE) nr 1321/2014 zmienionego rozporządzeniem (UE) 2015/1088, a dokładniej w pkt 145.A.70 lit. a) pkt 6 załącznika II (część 145), wystąpił błąd, który polega na pominięciu terminu „personel wspomagający”. Konieczne jest zatem sprostowanie bułgarskiej, estońskiej i niemieckiej wersji językowej. Sprostowanie nie ma wpływu na inne wersje językowe.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1321/2014.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 65 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 216/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

## Artykuł 1

*(Dotyczy wyłącznie bułgarskiej, estońskiej, niderlandzkiej i niemieckiej wersji językowej.)*

## Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.<sup>(1)</sup> Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1.<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1321/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie ciągłej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zatwierdzeń udzielanych organizacjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania (Dz.U. L 362 z 17.12.2014, s. 1).<sup>(3)</sup> Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1088 z dnia 3 lipca 2015 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1321/2014 w odniesieniu do złągodzenia wymagań dotyczących procedur obsługi technicznej statków powietrznych lotnictwa ogólnego (Dz.U. L 176 z 7.7.2015, s. 4).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2017 r.

*W imieniu Komisji*  
Jean-Claude JUNCKER  
*Przewodniczący*

---



**ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/335****z dnia 27 lutego 2017 r.****zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do stosowania glikozydów stewiolowych (E 960) jako substancji słodzącej w niektórych wyrobach cukierniczych o obniżonej wartości energetycznej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności <sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 ustanowiono unijny wykaz dodatków do żywności dopuszczonych do stosowania w żywności oraz warunki ich stosowania.
- (2) Wykaz ten może być aktualizowany z inicjatywy Komisji lub na wniosek zgodnie z jednolitą procedurą, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 <sup>(2)</sup>.
- (3) W dniu 27 maja 2015 r. złożono wniosek o zezwolenie na stosowanie glikozydów stewiolowych (E 960) jako substancji słodzącej w niektórych wyrobach cukierniczych o obniżonej wartości energetycznej. Następnie wniosek udostępniono państwom członkowskim zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008.
- (4) Glikozydy stewiolowe są niezawierającymi kalorii składnikami o słodkim smaku i mogą być stosowane w celu zastąpienia kalorycznych cukrów w niektórych wyrobach cukierniczych, ograniczając ich wartość energetyczną i oferując konsumentom produkty o obniżonej wartości energetycznej zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1333/2008. Łączne stosowanie glikozydów stewiolowych i cukru daje produktom słodki smak i lepszy profil smakowy w porównaniu do produktów, w których używa się do słodzenia wyłącznie glikozydów stewiolowych, ponieważ cukier maskuje posmak glikozydów stewiolowych.
- (5) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008 Komisja powinna zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) w celu uaktualnienia unijnego wykazu dodatków do żywności określonego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008.
- (6) W 2010 r. Urząd przyjął opinię naukową <sup>(3)</sup> dotyczącą bezpieczeństwa glikozydów stewiolowych w przypadku proponowanych zastosowań w charakterze dodatku do żywności (E 960) i ustalił dopuszczalne dzienne spożycie wynoszące 4 mg/kg masy ciała/dzień w odniesieniu do tychże substancji wyrażonych jako ekwiwalent stewiolu.
- (7) W 2015 r. Urząd skorygował ocenę narażenia odnoszącą się do glikozydów stewiolowych i stwierdził, że szacowane narażenie jest niższe od dopuszczalnego dziennego spożycia dla wszystkich grup wiekowych, z wyjątkiem małych dzieci w górnym zakresie szacowanych wysokich poziomów (na poziomie 95. percentyla) w jednym państwie <sup>(4)</sup>. Obliczenia narażenia przeprowadzone przez Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu w 2015 r. wykazały, że proponowane rozszerzenie zastosowania – przy założeniu 25 % udziału w rynku produktów zawierających glikozydy stewiolowe i 100 % przywiązania do marki – nie wpływa na 95. percentyl narażenia u dzieci w wieku od dwóch do sześciu lat w Niderlandach.
- (8) W swej opinii z 2015 r. Urząd wskazał, że w ramach systemu klasyfikacji FoodEx nie jest możliwe odzwierciedlenie wszystkich ograniczeń/wyjątków mających zastosowanie do stosowania glikozydów stewiolowych (E 960) w żywności wchodzącej w skład podkategorii żywności 05.2. W związku z tym najwyższy dopuszczalny

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiające jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 1).<sup>(3)</sup> Dziennik EFSA 2010;8(4):1537.<sup>(4)</sup> Dziennik EFSA 2015;13(6):4146.

poziom 2 000 mg/kg został przydzielony do całej kategorii żywności, co doprowadziło do przeszacowania narażenia. Ponadto żywność należąca do kategorii 05.2 „Pozostałe wyroby cukiernicze, w tym pastylki i drażetki odświeżające oddech” nie została zidentyfikowana jako jedna z głównych kategorii żywności przyczyniających się do narażenia na glikozydy stewiolowe (E 960).

- (9) Zważywszy, że szacowane narażenie jest niższe od dopuszczalnego dziennego spożycia dla wszystkich grup wiekowych, proponowane zastosowania i poziomy stosowania glikozydów stewiolowych (E 960) jako substancji słodzącej nie stanowią zagrożenia.
- (10) Dlatego należy zezwolić na stosowanie glikozydów stewiolowych (E 960) jako substancji słodzącej w niektórych wyrobach cukierniczych o obniżonej wartości energetycznej w podkategorii żywności 05.2 „Pozostałe wyroby cukiernicze, w tym pastylki i drażetki odświeżające oddech”: twarde wyroby cukiernicze (cukierki i lizaki), miękkie wyroby cukiernicze (cukierki do żucia, gumy owocowe i piankowe produkty cukrownicze/pianki żelowe), lukrecja, nugat, marcepan (przy maksymalnym poziomie 350 mg/kg); silnie aromatyzowane pastylki odświeżające gardło (przy maksymalnym poziomie 670 mg/kg) i pastylki i drażetki odświeżające oddech (przy maksymalnym poziomie 2 000 mg/kg).
- (11) Należy odpowiednio zmienić załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

#### Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

#### Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji  
Jean-Claude JUNCKER  
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W odniesieniu do kategorii żywności 05.2 „Pozostałe wyroby cukiernicze, w tym pastylki i drażetki odświeżające oddech” w części E załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się następujące zmiany:

a) wpis dotyczący E 960 glikozydów stewiolowych „Tylko wyroby cukiernicze bez dodatku cukru” otrzymuje brzmienie:

„E 960	Glikozydy stewiolowe	350	(60)	Tylko wyroby cukiernicze bez dodatku cukru Tylko twarde wyroby cukiernicze o obniżonej wartości energetycznej (cukierki i lizaki) Tylko miękkie wyroby cukiernicze o obniżonej wartości energetycznej (cukierki do żucia, gumy owocowe i piankowe produkty cukrownicze/pianki żelowe) Tylko lukrecja o obniżonej wartości energetycznej Tylko nugat o obniżonej wartości energetycznej Tylko marcepan o obniżonej wartości energetycznej”;
--------	----------------------	-----	------	---

b) wpis dotyczący E 960 glikozydów stewiolowych „Tylko silnie aromatyzowane pastylki odświeżające gardło, bez dodatku cukru” otrzymuje brzmienie:

„E 960	Glikozydy stewiolowe	670	(60)	Tylko silnie aromatyzowane pastylki odświeżające gardło, o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru”;
--------	----------------------	-----	------	---

c) wpis dotyczący E 960 glikozydów stewiolowych brzmiący „Tylko pastylki i drażetki odświeżające oddech, bez dodatku cukru” otrzymuje brzmienie:

„E 960	Glikozydy stewiolowe	2 000	(60)	jedynie pastylki i drażetki odświeżające oddech, o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru”.
--------	----------------------	-------	------	---

**ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/336****z dnia 27 lutego 2017 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych blach grubych ze stali niestopowej lub z pozostałej stali stopowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej<sup>(1)</sup> („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

**1. PROCEDURA****1.1. Środki tymczasowe**

- (1) W dniu 7 października 2016 r. Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1777<sup>(2)</sup> („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Unii Europejskiej („Unii”) płaskich wyrobów ze stali niestopowej lub stopowej (z wyłączeniem stali nierdzewnej, stali krzemowej elektrotechnicznej, stali narzędziowej i stali szybko tnącej), walcowanych na gorąco, nieplaterowanych, niepokrytych ani niepowleczonych, nie w zwojach, o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości 600 mm lub większej lub o grubości 4,75 mm lub większej, ale nieprzekraczającej 10 mm, i o szerokości 2 050 mm lub większej („blacha gruba”), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w dniu 13 lutego 2016 r., publikując zawiadomienie o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu”), w następstwie skargi złożonej w dniu 4 stycznia 2016 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej blach grubych.
- (3) Jak stwierdzono w motywach 28 i 29 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”), a badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca OD („okres badany”).

**1.2. Rejestracja**

- (4) Komisja poddała przywóz blachy grubej pochodzącej z ChRL rejestracji od dnia 11 sierpnia 2016 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1357<sup>(3)</sup> („rozporządzenie w sprawie rejestracji”). Rejestracja przywozu ustała wraz z wprowadzeniem środków tymczasowych w dniu 8 października 2016 r.
- (5) Zainteresowane strony miały 20 dni po rozpoczęciu rejestracji na przedstawienie uwag w tym zakresie. Nie otrzymano żadnych uwag.

**1.3. Dalsze postępowanie**

- (6) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), Eurofer, stowarzyszenie producentów stali z ChRL („CISA”), producent eksportujący z ChRL, importer blachy grubej w Unii, o którym mowa w motywie 34 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych („importer”), oraz stowarzyszenie *ad hoc* użytkowników w przemyśle przetwórczym (wieże turbin wiatrowych) przedłożyli oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1777 z dnia 6 października 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych blach grubych ze stali niestopowej lub z pozostałej stali stopowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 272 z 7.10.2016, s. 5).

<sup>(3)</sup> Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1357 z dnia 9 sierpnia 2016 r. poddające rejestracji przywóz niektórych blach grubych ze stali niestopowej lub pozostałej stali stopowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 215 z 10.8.2016, s. 23).

- (7) Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej. Przesłuchania odbyły się z udziałem jednego z producentów eksportujących z ChRL, CISA i jednego importera.
- (8) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone przez Komisję, która w stosownych przypadkach odniosła się do nich.
- (9) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. W celu weryfikacji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymanych od niepowiązanych importerów przeprowadzono wizyty weryfikacyjne na terenie następujących przedsiębiorstw:
  - Network Steel S.L., Madryt, Hiszpania,
  - Primex Steel Trading GmbH, Düsseldorf, Niemcy,
  - Salzgitter Mannesmann International GmbH, Düsseldorf, Niemcy.
- (10) Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Unii blachy grubej pochodzącej z ChRL, a także ostatecznie pobrać kwoty zabezpieczone w postaci cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”).
- (11) Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Eurofer, CISA i importer przedstawili swoje uwagi na piśmie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń oraz podczas przesłuchania. Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

#### 1.4. Kontrola wrywkowa

- (12) CISA stwierdziło, że próba producentów unijnych reprezentujących 28,5 % całkowitej sprzedaży przemysłu unijnego była zbyt niska i nie objęła wystarczającej wielkości sprzedaży.
- (13) Jak stwierdzono w motywie 12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, próby producentów unijnych dokonano na podstawie największej wielkości sprzedaży w Unii w okresie objętym dochodzeniem, która może zostać objęta dochodzeniem w dostępnym czasie.
- (14) Już tylko z tego powodu argument ten należy odrzucić. Jak wskazano w poniższym motywie 197, istnieje niemal pełne dopasowanie ponad 90 % (objętościowo) i około 70 % (w podziale na numer kontrolny produktu („PCN”) stosowany do rozróżnienia rodzajów produktu do celów dochodzenia) pomiędzy rodzajami produktów wywożonych przez producentów eksportujących objętych próbą z ChRL i rodzajami produktów sprzedawanych przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym.
- (15) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA powróciło do tej kwestii w swoich uwagach oraz podczas przesłuchania; stwierdziło, iż trudno uwierzyć, by istniało niemal pełne dopasowanie PCN, jeżeli większość PCN nie jest sprzedawana przez wszystkich trzech objętych próbą producentów unijnych. Komisja pragnie zauważyć, że dopasowanie PCN zostało następnie ponownie sprawdzone, a wartości procentowe określone w motywie 14 powyżej potwierdzono.
- (16) Komisja zwraca uwagę w tym względzie, że „dopasowanie” oznacza, że w odniesieniu do typu produktu wywożonego przez producentów eksportujących objętych próbą z ChRL w ramach danego PCN istnieje co najmniej jedna transakcja dotycząca typu produktu w ramach tego samego PCN w przypadku objętych próbą producentów unijnych. Dopasowanie 90-procentowe objętościowo oznacza, że 90 % transakcji przywozu objętych próbą producentów eksportujących z ChRL w okresie dochodzenia wchodzi w zakres PCN, dla którego istnieje co najmniej jedna transakcja w przypadku objętych próbą producentów unijnych. Dopasowanie 70-procentowe w podziale na numer kontrolny produktu oznacza, że w odniesieniu do 70 % typów produktu wywożonych w ramach danego PCN istnieje co najmniej jedna odpowiadająca im transakcja w przypadku objętych próbą producentów unijnych.
- (17) Komisja stwierdza zatem, że próba producentów unijnych jest reprezentatywna, nawet jeżeli sam fakt, że opiera się ona na największej wielkości, która mogła zostać właściwie zbadana, nie był wystarczający.
- (18) Wobec braku kolejnych uwag dotyczących metody kontroli wrywkowej potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywach 11–24 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

### 1.5. Badanie indywidualne

- (19) W motywie 25 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zauważono, że siedmiu producentów eksportujących z ChRL zgłosiło, że chce złożyć wniosek o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (20) Chociaż żaden z tych producentów eksportujących nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i w związku z tym uznano, że nie otrzymano żadnych wniosków, jeden z tych siedmiu producentów eksportujących zwrócił formularz wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) i w następstwie publikacji rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zwrócił się do Komisji z prośbą o przeprowadzenie oceny jego wniosku o MET.
- (21) Z uwagi na fakt, że producent eksportujący nie odpowiedział na pytania zawarte w kwestionariuszu, wniosek tego przedsiębiorstwa o indywidualne badanie został odrzucony, ponieważ producent eksportujący nie wykazał, że spełnia warunki przyznania badania indywidualnego. Został on w związku z tym poinformowany, że samo złożenie wniosku o przyznanie MET nie było wystarczające, by uznać jego prośbę. Komisja nie dokonała oceny jego wniosku o MET, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. d) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie został on objęty próbą ani nie wystąpił skutecznie o indywidualne badanie.
- (22) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag odnośnie do badania indywidualnego potwierdza się tymczasowe ustalenia w motywie 25 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

## 2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

### 2.1. Uwagi dotyczące zakresu definicji produktu

- (23) Motywy 30 i 31 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych określają definicję produktu objętego postępowaniem przyjętą na etapie tymczasowym.
- (24) Motywy 34 i 41 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zawierają roszczenia importera oraz ich ocenę dokonaną przez Komisję w odniesieniu do zakresu produktu.
- (25) W następstwie wprowadzenia tymczasowych środków importer oraz CISA zgłosili dalsze uwagi, argumentując w podobny sposób, że niektóre rodzaje produktu, to jest:
- gatunek stali konstrukcyjnej S500 i wyższe,
  - stal do nawęglania, hartowania i odpuszczania,
  - stal do produkcji rurociągów,
  - stal odporna na ścieranie,
  - pozostała stal (!),
  - wszystkie rodzaje blachy grubej o grubości powyżej 150 mm,
- określone przez nich jako „specjalistyczna blacha gruba”, powinny zostać wykluczone z zakresu produktu.
- (26) Komisja zauważa, że zarówno „specjalistyczna blacha gruba”, jak i inne rodzaje blachy grubej można wyprodukować na miarę, a zatem nie jest to właściwe kryterium rozróżnienia między nimi.
- (27) Wysunięto szereg argumentów na poparcie tego wniosku o wykluczenie i są one indywidualnie przeanalizowane poniżej.

(!) Stal inna niż stal konstrukcyjna, stal do budowy statków, stal do zbiorników ciśnieniowych, stal do nawęglania, hartowania i odpuszczania, stal do produkcji rurociągów i stal odporna na ścieranie.

- (28) Komisja przypomina przede wszystkim, że zgodnie z orzecznictwem ani rozporządzenie podstawowe, ani porozumienie antydumpingowe WTO nie określają zakresu pojęcia „produktu objętego postępowaniem”. Trybunał jest zatem zdania, że Komisja dysponuje szerokim zakresem uznania w definiowaniu produktu objętego postępowaniem. Nie istnieje w szczególności żaden wymóg jednakowości lub podobieństwa między rozpatrywanymi produktami. Sądy unijne uznawały raczej, że znaczenie ma to, czy wszystkie przedmiotowe produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne. Sąd uznał również, że odpowiednimi kryteriami mogą być zastosowanie końcowe i zamienność.
- (29) Komisja przede wszystkim przedstawi analizę tych kryteriów w niniejszej sprawie, a następnie wyjaśni, w jaki sposób postanowiła na tej podstawie skorzystać z przysługującego jej szerokiego zakresu uznania.

#### 2.1.1. Różnice właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych

- (30) Importer stwierdził, że „specjalistyczną blachę grubą” można łatwo odróżnić od „standardowej blachy grubej” dzięki ich właściwościom chemicznym, takim jak zawartość węgla, właściwościom fizycznym, takim jak granica plastyczności lub twardość według Brinella, oraz właściwościom technicznym, takim jak oznaczenia gatunku lub grubość.
- (31) CISA stwierdziło, że najważniejszym kryterium (w odniesieniu do wielkości wywozu) odróżniającym „specjalistyczną blachę grubą” jest grubość blachy, co obejmuje ponad połowę ilości produktów, które mają zostać wyłączone z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia. CISA oparło ten argument za wyłączeniem z zakresu definicji produktu na strukturze PCN stosowanej do grupowania różnych rodzajów produktu dla celów dochodzenia.
- (32) Strukturę PCN wykorzystuje się, by mieć pewność, że porównywane są produkty o porównywalnych kosztach i cenach – nie mówi ona nic na temat stosowania produktu lub wymienności produktu. W przypadku grubości nie mówi ona również nic o właściwościach fizycznych, chemicznych lub technicznych produktu. W szczególności żadna z zainteresowanych stron nie zdołała wykazać, że blacha gruba o grubości 155 mm nie będzie miała tego samego zastosowania końcowego i nie może być stosowana wymiennie z blachą grubą o grubości 145 mm, z zastrzeżeniem, że wszystkie pozostałe parametry będą identyczne.
- (33) Co więcej, o ile możliwe jest rzeczywiście, że występują te szczególne różnice poszczególnych właściwości, o których mowa w motywie 30 powyżej, nie świadczy to o tym, że „specjalistyczna blacha gruba” nie ma takich samych podstawowych właściwości, co „standardowa blacha gruba”.
- (34) Eurofer zwrócił się z wnioskiem o pozostawienie definicji produktu bez zmian i poparł argumenty Komisji przedstawione w motywach 36 i 41 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (35) Ponadto stwierdził, że przywóz po cenach dumpingowych z ChRL obejmuje szeroką gamę gatunków i wymiarów stali i obejmuje zarówno blachę grubą ze stali stopowej, jak i niestopowej. Zauważył on wreszcie, że nie istnieje „konkretny wymóg homogeniczności lub podobieństwa między produktami” uwzględnionymi w zakresie produktu objętego postępowaniem.
- (36) W istocie, Komisja zauważa, że w dochodzeniach antydumpingowych zakres produktu obejmuje często setki, a nawet tysiące rodzajów produktu, które nie są identyczne lub homogeniczne, ale jednak mają takie same podstawowe właściwości, tak jak ma to miejsce w przypadku niniejszego dochodzenia.
- (37) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA, Eurofer i importer powrócili do tej kwestii w swoich uwagach oraz podczas przesłuchania;
- a) CISA nie przedstawiło żadnych nowych istotnych argumentów.
- b) Importer stwierdził, że „specjalistyczna blacha gruba” i „standardowa blacha gruba” nie mają takich samych podstawowych właściwości fizycznych, chemicznych ani technicznych oraz że okoliczność, że blacha gruba może zostać wyprodukowana na miarę, nie może podważyć rozróżnienia na podstawie grubości między „specjalistyczną blachą grubą” a „standardową blachą grubą”.

W tym kontekście importer odniósł się do trzech wcześniejszych postępowań antydumpingowych, w których do zdefiniowania produktów objętych dochodzeniem wykorzystano wymiary, na przykład maksymalny wymiar przekroju poprzecznego (stalowe liny i kable pochodzące z ChRL i Ukrainy <sup>(1)</sup>), określony zakres grubości połączony z określoną szerokością (folia aluminiowa pochodząca z Armenii, Brazylii oraz ChRL <sup>(2)</sup>) lub odniesienie do właściwości fizycznych i chemicznych (stale odporne na korozję pochodzące z ChRL <sup>(3)</sup>).

Na tej podstawie importer stwierdził, że Komisja mogła odnieść się do grubości 150 mm w celu rozróżnienia „specjalistycznej blachy grubej” i „standardowej blachy grubej”.

- c) Eurofer stwierdził z kolei, że wszystkie blachy grube mają podobne właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, wszystkie blachy grube są wykonywane ze stali walcowanej płaskiej, są płaskie (tj. nie występują w zwojach) i mają podobny zakres wymiarów odpowiadających definicji produktu objętego postępowaniem.

W tym kontekście Eurofer odniósł się do trzech wcześniejszych postępowań antydumpingowych w przemyśle stalowym, w których produkt objęty dochodzeniem definiowano jako jedną klasę produktów, niezależnie od grubości czy gatunku stali (wyroby płaskie walcowane na gorąco pochodzące z Bułgarii, Indii, RPA, Tajwanu i Jugosławii <sup>(4)</sup>), istnienia szerokiego asortymentu wszystkich rodzajów produktu (druty ze stali nierdzewnej pochodzące z Indii <sup>(5)</sup>) lub istnienia różnic dotyczących strat magnetycznych lub poziomów hałasu (wyroby walcowane płaskie ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych pochodzące z ChRL, Japonii, Korei Południowej, Rosji oraz Stanów Zjednoczonych <sup>(6)</sup>).

Eurofer odniósł się również do spraw w innych gałęziach przemysłu, na przykład dotyczących paneli słonecznych pochodzących z ChRL i obuwia pochodzącego z ChRL i Wietnamu, w których produkty o różnych właściwościach również uznano za wchodzące w zakres definicji produktu objętego postępowaniem.

Eurofer zwrócił też uwagę, że Sąd Pierwszej Instancji <sup>(7)</sup> stwierdził, że przy określaniu produktu podobnego Komisji przysługuje „szeroki zakres uznania”.

- (38) W odniesieniu do powyższych uwag Komisja stwierdza, że – podobnie jak w przypadku większości dochodzeń – definicja produktu objętego postępowaniem obejmuje szeroki zakres rodzajów produktów o takich samych lub podobnych podstawowych właściwościach fizycznych, technicznych i chemicznych. Fakt, że właściwości te mogą się różnić w zależności od rodzaju produktu, może prowadzić do objęcia nią wielu jego rodzajów.
- (39) Komisja ponadto zauważa, że nawet jeżeli różne rodzaje blachy grubej mają różne grubości, wykonane są z różnych gatunków stali itp., CISA i importer nie wykazali ani nie przedstawili żadnych dowodów ani istotnych argumentów, że grubość 150 mm będzie stanowić odpowiednie rozróżnienie pomiędzy „specjalistyczną blachą grubą” a „standardową blachą grubą” z uwagi na właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne lub końcowe przeznaczenie i zamienność (zob. sekcja 2.1.2 poniżej).
- (40) Na podstawie powyższego Komisja stwierdza, że „specjalistyczna blacha gruba” i „standardowa blacha gruba” mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 102/2012 z dnia 27 stycznia 2012 r. nakładające, w wyniku przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Ukrainy rozszerzone na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka, Mołdawii i Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z tych państw oraz kończące przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu stalowych lin i kabli pochodzących z Republiki Południowej Afryki przeprowadzony na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 36 z 9.2.2012, s. 1).

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 925/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 262 z 6.10.2009, s. 1).

<sup>(3)</sup> Zawiadomienie o wszczęciu 2016/C 459/11 (Dz.U. C 459 z 9.12.2016, s. 17).

<sup>(4)</sup> Decyzja Komisji nr 283/2000/EWWiS (Dz.U. L 31 z 5.2.2000, s. 15), motywy 9–12.

<sup>(5)</sup> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1106/2013 z dnia 5 listopada 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii (Dz.U. L 298 z 8.11.2013, s. 1), motyw 16.

<sup>(6)</sup> Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1953 z dnia 29 października 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 284 z 30.10.2015, s. 109).

<sup>(7)</sup> Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 października 1998 r., Industrie des poudres sphériques przeciwko Radzie Unii Europejskiej, T-2/95, ECLI:EU:T:1998:242.



2.1.2. *Inne zastosowanie końcowe i wymiennosc*

- (41) CISA i importer twierdzili również, że przywożona „specjalistyczna blacha gruba” ma zupełnie inne zastosowanie końcowe oraz że nie jest ona wymienna ze „standardową blachą grubą”. CISA stwierdziło, że przywóz „specjalistycznej blachy grubej” zasadniczo przeznaczony jest dla unijnego przemysłu obróbki metalu, który uzależniony jest od tego przywozu.
- (42) Równocześnie importer zgłosił, że ta „specjalistyczna blacha gruba” jest wykorzystywana przez wiele sektorów przemysłu, w tym sektory górnictwa i produkcji maszyn do robót ziemnych, dźwigów i urządzeń podnoszących, konstrukcji mostowych, wież turbin wiatrowych, sektor energetyczny itd.
- (43) Żaden z użytkowników z Unii ani z branż, o których mowa w motywach 41 i 42 powyżej, nie zgłosił się, by poprzeć argument przedstawiony w motywie 40 powyżej. Przeciwnie, w szczególności w odniesieniu do wież turbin wiatrowych, dowody dostarczone przez importera i pozostałe zainteresowane strony wskazują, że producenci wież turbin wiatrowych kupują blachę grubą, która nie wchodzi w zakres definicji „specjalistycznej blachy grubej” proponowanej przez importera lub CISA, lecz raczej w zakres ich definicji „standardowej blachy grubej”.
- (44) Komisja faktycznie zauważa, że istnieje wiele różnych końcowych przeznaczeń „specjalistycznej blachy grubej”. Zainteresowane strony nie przedstawiły jednak szczegółowych dowodów (np. faktur dla użytkowników w tych branżach potwierdzających, że w branżach tych faktycznie korzysta się z tych produktów), które umożliwiłyby Komisji przeprowadzenie oceny, czy zastosowania końcowe „specjalistycznej blachy grubej” i „standardowej blachy grubej” faktycznie różnią się, czy też w praktyce większość użytkowników końcowych jest w stanie lub wręcz wszyscy użytkownicy końcowi są w stanie zastąpić jeden rodzaj blachy drugim. Zatem nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących, że „specjalistyczna blacha gruba” nie może być stosowana wymiennie z innymi rodzajami blachy grubej.
- (45) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA, importer i Eurofer powrócili do tej kwestii w swoich uwagach oraz podczas przesłuchania. CISA nie przedstawiło żadnych nowych argumentów. Importer stwierdził, że zastosowanie blachy grubej zależy od obliczonych wartości strukturalnych i nacisków mechanicznych (związanych z właściwościami fizycznymi i chemicznymi) oraz aspektów handlowych (związanych z cenami i kosztami procesów produkcji).
- (46) Na poparcie swojej argumentacji wykorzystał:
- a) publikację Niemieckiego Stowarzyszenia Producentów Stali, w której wskazano korelacje między wagą, grubością, wytrzymałością i gatunkiem stali;
  - b) politykę cenową producentów unijnych, zgodnie z którą blacha gruba powyżej 120 mm objęta jest dodatkowymi opłatami za grubość;
  - c) porównanie dwóch technologii produkcji blachy grubej, tj. z wlewków (droższej) oraz z wlewków ciągłych płaskich (tańszej);
  - d) fakt, że w ChRL maksymalna grubość płyty wynosi 400 mm, co oznacza, że do produkcji blachy grubej powyżej 200 mm niezbędnym surowcem są wlewki (co pociąga za sobą bardziej kosztowny proces);
  - e) istnienie wywozu przez niektórych producentów unijnych blachy grubej szczególnych gatunków do ChRL.
- (47) Komisja zauważa, że ani CISA, ani importer nie przedstawili żadnych dowodów na potwierdzenie, że „specjalistyczną blachę grubą” i „standardową blachę grubą” można obiektywnie rozróżnić na podstawie tego, czy grubość blachy jest większa, czy mniejsza niż 150 mm.
- (48) Nie przedstawiono ponadto dowodów, że sąsiednie segmenty blachy grubej nie zachodzą na siebie lub nie stanowią dla siebie konkurencji, na przykład w przypadku blachy o grubości 155 mm i 145 mm. Z kilku faktur z przedłożonych przez importera wynika natomiast, że „standardowa blacha gruba” i „specjalistyczna blacha gruba” były sprzedawane na jednej fakturze temu samemu klientowi.
- (49) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń importer stwierdził, że Komisja może stworzyć nowy odrębny kod TARIC, aby wprowadzić rozróżnienie między „standardową blachą grubą” i „specjalistyczną blachą grubą” na podstawie właściwości fizycznych i chemicznych oraz grubości. Strona ta zasugerowała również formalny wymóg przedstawienia sprawozdania z inspekcji niezależnej spółki badawczej w celu poświadczenia powyższego rozróżnienia przy odprawie celnej.

- (50) Ponieważ nie uzasadniono należycie, dlaczego punktem odcięcia pomiędzy „specjalistyczną blachą grubą” a „standardową blachą grubą” jest grubość 150 mm, nie jest konieczne analizowanie argumentu dotyczącego kodów celnych i formalnej inspekcji wysunięty przez importera. Zasadniczo Komisja zgadza się jednak, że z technicznego punktu widzenia istnieje możliwość wyłączenia określonych produktów z zakresu produktów. Kluczowe znaczenie ma jednak kwestia, czy w oparciu o względy prawne, gospodarcze i polityczne takie wykluczenie jest uzasadnione (szerszą analizę na ten temat można znaleźć w kolejnej sekcji).
- (51) Importer przedłożył ponadto wraz ze swoimi uwagami do ujawnienia ostatecznych ustaleń zanonimizowane faktury, które jego zdaniem dotyczyły sprzedaży „specjalistycznej blachy grubej” na rzecz użytkowników w sektorach górnictwa i produkcji maszyn do robót ziemnych, dźwigów i urządzeń podnoszących, konstrukcji mostowych, wież turbin wiatrowych, sektorze energetycznym itd. Importer zaproponował też ustalenie z Komisją sposobu weryfikacji tych informacji.
- (52) Komisja uważa, że w przedmiotowej sprawie weryfikacja nie jest konieczna. Ze względu na późne złożenie propozycji przeprowadzenie weryfikacji byłoby bardzo trudne lub wręcz niemożliwe.
- (53) Jak wspomniano jednak w motywie 47 powyżej, z kilku faktur przedłożonych przez importera wynika natomiast, że „standardowa blacha gruba” i „specjalistyczna blacha gruba” były sprzedawane na jednej fakturze temu samemu klientowi. Wyraźnie pokazuje to, że ci sami klienci mogą stosować i stosują obydwie rodzaje blachy grubej.
- (54) W swoich uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń importer odniósł się też do publikacji Stahl-Informations-Zentrum, w której przedstawiono różne zastosowania blachy grubej. Komisja przyjmuje do wiadomości tę informację i ma świadomość różnych zastosowań blachy grubej. Jak wspomniano jednak w motywie 44 powyżej, nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących, że „specjalistyczna blacha gruba” nie może być stosowana wymiennie z innymi rodzajami blachy grubej.
- (55) W swoich uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń importer wspomniał również o australijskich i amerykańskich środkach antidumpingowych dotyczących blachy grubej, w których wprowadzono wyłączenia dla niektórych rodzajów produktu na podstawie gatunku i grubości.
- (56) Komisja pragnie jednak zauważyć, że wyłączenia te miały miejsce na etapie wszczęcia postępowania i że nie podano, dlaczego podjęto decyzję o wyłączeniu. Decyzje innych członków WTO pozostają jednak bez uszczerbku dla sytuacji w Unii.
- (57) Eurofer stwierdził w swoich uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń, że gatunki wyróżniane przez importera i CISA jako „specjalistyczna blacha gruba” opierają się wyłącznie na ich własnej arbitralnej klasyfikacji. Aby zobrazować tę kwestię, Eurofer odniósł się do dwóch przykładów, które potwierdzają ustalenia Komisji zawarte w motywie 47 powyżej:
- gatunek stali konstrukcyjnej S500 jest klasyfikowany przez te strony jako „specjalistyczna blacha gruba”, a gatunek stali do budowy statków AQ51 jest przez nie klasyfikowany jako „standardowa blacha gruba”, mimo że oba gatunki stali mają podobną wydajność i wytrzymałość na rozciąganie;
  - stal do zbiorników ciśnieniowych jest klasyfikowana przez te strony jako „standardowa blacha gruba”, podczas gdy wiele innych gatunków stali stopowej jest przez nie klasyfikowanych jak „specjalistyczna blacha gruba”.
- (58) Na tej podstawie Komisja odrzuca argument, zgodnie z którym „specjalistyczna blacha gruba” ma inne zastosowanie końcowe i nie jest wymienna z innymi produktami objętymi dochodzeniem.

### 2.1.3. Ocena możliwości wyłączenia określonych produktów z zakresu produktu

- (59) Komisja pragnie zauważyć, że fakt, iż w obrębie zakresu produktu blachy grubej można wprowadzić rozróżnienia pomiędzy rodzajami, gatunkami, poziomami jakości itp. blachy grubej oraz że mogą istnieć różnice w metodach produkcji i kosztach, nie wyklucza tego, że mogą one być uznawane za jeden produkt, o ile mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, techniczne lub chemiczne. W tym kontekście Komisja chciałaby odnieść się do orzecznictwa przytoczonego powyżej w motywie 28.
- (60) Komisja przyznaje również, że mogłaby – gdyby uznała takie działanie za uzasadnione – wyłączyć niektóre produkty z zakresu postępowania, tak jak to zrobiły organy prowadzące podobne postępowania w innych państwach członkowskich WTO.

- (61) Komisja uważa jednak, że ze względu na ocenę wszystkich faktów ustalonych podczas postępowania wyłączenie takie nie jest uzasadnione.
- (62) CISA przedstawiło wyliczenia, z których wynika, że wyłączenie „specjalistycznej blachy grubej” stanowiłoby 9,2 % całkowitego przywozu z ChRL. Na tej podstawie CISA utrzymywało, że wyłączenie „specjalistycznej blachy grubej” z zakresu produktu „będzie miało bardzo ograniczony wpływ na ogólne ustalenia dochodzenia” oraz że „nie oddziaływałoby negatywnie na ogólny wpływ środków antidumpingowych na przywóz blachy grubej po cenach dumpingowych”, ponieważ „standardowa blacha gruba” nadal byłaby objęta środkami.
- (63) Analiza sprzedaży eksportowej dokonywanej przez objętych próbą producentów eksportujących z ChRL na podstawie PCN wykazała, że „specjalistyczna blacha gruba” podcina ceny sprzedaży przemysłu unijnego, a tym samym przyczynia się do szkody ponoszonej przez przemysł unijny.
- (64) Ponieważ nie można stwierdzić, że „specjalistyczna blacha gruba” ma inne zastosowanie końcowe niż „standardowa blacha gruba” i nie może być z nią stosowana zamiennie, obecna ograniczona wielkość tej sprzedaży nie może być wykorzystana jako wskazówka, że jej wyłączenie nie miałoby negatywnego wpływu na skuteczność środków. W istocie, gdyby „specjalistyczna blacha gruba” została wyłączona z zakresu produktu, użytkownicy kupujący obecnie „standardową blachę grubą” mogliby zacząć kupować „specjalistyczną blachę grubą”, tym samym unikając cła i zagrażając skuteczności środków.
- (65) Co więcej, w przeciwieństwie do sytuacji w innych państwach członkowskich WTO, wszystkie rodzaje blachy grubej są wytwarzane w znacznych ilościach przez producentów unijnych i wszystkie te produkty tracą w związku z dumpingiem wyrządzającym szkodę.
- (66) Na tej podstawie Komisja odrzuca argument, że wyłączenie „specjalistycznej blachy grubej” nie będzie zagrażać skuteczności środków antidumpingowych.

#### 2.1.4. Wniosek

- (67) Na podstawie powyższego Komisja stwierdza, że żaden z argumentów przedstawionych przez CISA i importera nie potwierdza, że „specjalistyczna blacha gruba” powinna zostać wyłączona z zakresu produktu objętego dochodzeniem.
- (68) Wobec braku dalszych uwag w odniesieniu do zakresu produktu Komisja potwierdza definicję produktu objętego postępowaniem, jak wskazano w motywach 30 i 31 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

### 3. DUMPING

#### 3.1. Wartość normalna

##### 3.1.1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (69) Jak określono w motywie 43 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie wystąpił z wnioskiem o MET i nie przyjęto żadnych wniosków o indywidualne badanie, w tym wniosków o MET.

##### 3.1.2. Państwo analogiczne

- (70) W rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych Komisja wybrała Australię jako państwo analogiczne zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (71) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych CISA zauważyło, że w oświadczeniu złożonym na początku dochodzenia przedstawiła swoje uwagi na temat potencjalnego wykorzystania Stanów Zjednoczonych Ameryki, wyrażając wielkie zaniepokojenie w związku z tym wyborem, ponieważ oznaczałoby to, że Komisja wykorzystywałaby dane przedsiębiorstw powiązanych z przemysłem unijnym. CISA stwierdziło, że Komisja powinna wykorzystać dane z innych państw, a USA wykorzystać jedynie jako ostateczność w przypadku braku współpracy ze strony innych państw.
- (72) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Eurofer, jeden producent eksportujący w ChRL i CISA przedstawiły uwagi dotyczące wyboru Australii oraz zwróciły się do Komisji o wykorzystanie zamiast tego państwa Stanów Zjednoczonych Ameryki.
- (73) Eurofer i producent eksportujący z ChRL zasugerowali, by Komisja wykorzystwała dane ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, gdyż znajduje się tam więcej konkurujących producentów krajowych, a co za tym idzie dostępne byłyby dane dotyczące większej liczby rodzajów produktu niż w przypadku jedyne go producenta australijskiego.

- (74) Biorąc pod uwagę, że tylko jeden producent z USA współpracował w dochodzeniu, dane od innych producentów nie byłyby dostępne w przypadku, gdyby Stany Zjednoczone Ameryki zostały wybrane jako państwo analogiczne.
- (75) CISA zwróciło się do Komisji z wnioskiem o obliczenie marginesu dumpingu na podstawie danych od jedyne go współpracującego producenta z USA i jeżeli jego wynik byłby „zupełnie inny” od otrzymanego na etapie tymczasowym z wykorzystaniem Australii, by Komisja stwierdziła, że Australia nie stanowi „ważnego państwa analogicznego” i jako państwa analogicznego wykorzystwała zamiast niej USA.
- (76) Wniosek ten został odrzucony. Jak określono w motywach 44–52 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Australia została wybrana jako państwo analogiczne i nowe argumenty stron nie wykazały, że Australia nie jest odpowiednim państwem.
- (77) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA przedstawiło dalsze uwagi na temat odpowiedniości Australii jako państwa analogicznego.
- (78) Zauważyła przede wszystkim, że obliczone marginesy dumpingu dla producentów eksportujących z ChRL były wyższe niż marginesy szkody i że w związku z tym australijska wartość normalna była wyższa od niewyrządzającej szkody ceny przemysłu unijnego, jeżeli uwzględnić wartości średnie. Na tej podstawie CISA uznało, że Australii „nie można uznać za odpowiednie państwo analogiczne”.
- (79) Argument ten zostaje odrzucony. Poziom wartości normalnej na podstawie cen lub kosztów w danym kraju o gospodarce rynkowej jest weryfikowany po dokonaniu wyboru państwa analogicznego. Wartość normalna oznacza cenę krajową produktu podobnego na rynku krajowym w państwie o gospodarce rynkowej i nie stanowi powodu do odrzucenia Australii jako państwa analogicznego.
- (80) CISA przytoczyło następnie niedawną sprawę przeciwko ChRL (pręty zbrojeniowe o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej) <sup>(1)</sup> i stwierdziło, że Komisja usunęła w niej niektóre rodzaje produktu z wartości normalnej w państwie analogicznym po tym, jak „zainteresowane strony zakwestionowały bardzo wysokie ceny krajowe i koszty produkcji”.
- (81) Przykład użyty przez CISA nie ma zastosowania do niniejszego postępowania. W sprawie prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej Komisja stwierdziła, że niektóre rodzaje produktu wytwarzane są zgodnie z normami państwa analogicznego i nie konkurują z rodzajami produktu wywozonymi z ChRL. Tych konkretnych rodzajów produktu nie uwzględniono przy porównywaniu wartości normalnej z ceną eksportową producentów eksportujących z ChRL.
- (82) Ponieważ CISA nie wspominało, by producent w Australii wytwarzał rodzaje produktu, które nie konkurują z rodzajami produktu wywozonymi z ChRL do Unii, jej przykład jest bezprzedmiotowy.
- (83) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag dotyczących państwa analogicznego potwierdza się wstępny wniosek Komisji, aby wykorzystać Australię jako państwo analogiczne, jak określono w motywie 52 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

### 3.1.3. Wartość normalna

- (84) Eurofer przedstawił uwagi na temat metodyki Komisji stosowanej na etapie tymczasowym określonej w motywie 68 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych w odniesieniu do rodzajów produktu, które nie były sprzedawane przez producenta w państwie analogicznym. Wnioskował on, by Komisja „uwzględniła korektę w celu wzięcia pod uwagę wyższych kosztów” produktów, które nie są sprzedawane na rynku krajowym w państwie analogicznym.
- (85) Komisja odrzuca ten wniosek, jako że jedyne dostępne dane dotyczące kosztów lub ceny blachy grubej w Australii to zweryfikowane dane producenta z państwa analogicznego. W przypadku, gdy producent nie produkował konkretnego rodzaju produktu wywozonego przez producenta eksportującego z ChRL, brak jest zatem dostępnych danych umożliwiających dokonanie takiej korekty.
- (86) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag w odniesieniu do wartości normalnej potwierdza się wnioski zawarte w motywach 53–68 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1246 z dnia 28 lipca 2016 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 204 z 29.7.2016, s. 70).

### 3.2. Cena eksportowa

- (87) Wobec braku uwag dotyczących ceny eksportowej potwierdza się wnioski zawarte w motywach 69 i 70 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

### 3.3. Porównanie

- (88) Wobec braku uwag dotyczących porównania potwierdza się wnioski zawarte w motywach 71–73 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

### 3.4. Marginesy dumpingu

- (89) Wobec braku uwag odnośnie do marginesów dumpingu potwierdza się tymczasowe marginesy dumpingu podane w tabeli 2 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

## 4. SZKODA

### 4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (90) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących definicji przemysłu unijnego i produkcji unijnej potwierdza się wnioski zawarte w motywach 82–85 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

### 4.2. Konsumpcja w Unii

- (91) Wobec braku uwag w odniesieniu do konsumpcji w Unii potwierdza się wnioski zawarte w motywach 86–89 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

### 4.3. Wielkość przywozu i jego udział w rynku

- (92) Wobec braku uwag dotyczących wielkości i udziału w rynku przywozu z ChRL potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 90–94 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

### 4.4. Ceny produktów przywożonych z ChRL oraz podcięcie cenowe

- (93) Eurofer stwierdził, że „Komisja powinna uważać, by nie zaniżyć marginesu podcięcia cenowego przez dokonywanie nierealistycznie wysokich korekt w celu uwzględnienia kosztów ponoszonych po przywozie”.
- (94) Komisja zauważa jednak, że kwoty kosztów poniesionych po przywozie zostały potwierdzone podczas weryfikacji na miejscu i w związku z tym nie mogą być uważane za nierealistycznie wysokie.
- (95) Eurofer stwierdził również, że „ceny przemysłu unijnego również nie powinny być zmniejszane w odniesieniu do prowizji dla powiązanych stron wypłacanych w ramach grupy przedsiębiorstw”.
- (96) Komisja zauważa, że odliczenie z tytułu prowizji jest uzasadnione, gdy przedsiębiorstwo uczestniczące w transakcji sprawuje funkcje pośrednika, niezależnie od tego, czy przedsiębiorstwo jest powiązane, czy nie. Ponadto Eurofer ani żaden indywidualny producent unijny nie przedłożył argumentu, iż tak nie jest. W związku z tym Komisja podtrzymuje swoje stanowisko, że odliczenie jest uzasadnione.
- (97) Eurofer stwierdził również, że „chińscy producenci eksportujący często dodają pewne ilości boru lub chromu do normalnej stali konstrukcyjnej w celu zakwalifikowania się do chińskich ulg podatkowych, ale następnie sprzedają stal jako normalną niestopową stal konstrukcyjną na rynku unijnym (np. gatunki S235, S275 i S355)”. Zwrócił się on również z wnioskiem, by Komisja zapewniła, że „produkty te są właściwie dopasowane w jej analizie podcięcia do sprzedaży przemysłu unijnego stali gatunków S235, S275 i S355”.

- (98) W ramach analizy podcięcia cenowego porównuje się ceny przywozu z ChRL z cenami unijnymi na podstawie PCN, który jest wspólny dla wszystkich stron dochodzenia. Gatunek stali stanowi część PCN i został zweryfikowany podczas wizyt weryfikacyjnych u objętych próbą producentów eksportujących z ChRL i producentów unijnych. W związku z tym podczas analizy podcięcia zastosowano dopasowano te same gatunki stali.
- (99) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag dotyczących ceny przywozu z ChRL i podcięcia cenowego potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 95–99 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

#### 4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

##### 4.5.1. Uwagi ogólne

- (100) W motywie 104 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja zauważa, że jeden z producentów unijnych objętych próbą wstrzymał produkcję blachy grubej w grudniu 2015 r.
- (101) Jeden producent eksportujący z ChRL stwierdził, że Komisja powinna wyłączyć tego producenta unijnego objętego próbą z analizy szkody, ponieważ „wciąż możliwe jest wystąpienie zakłócenia i aby temu zapobiec należałoby przeprowadzić zmienioną analizę bez informacji na temat wyłączonego przedsiębiorstwa albo zebrać dane od innego producenta unijnego”.
- (102) To wstrzymanie produkcji nie ma wpływu na jakikolwiek wskaźnik szkody, ponieważ miało miejsce w ostatnich dniach okresu objętego dochodzeniem, a zatem oba zestawy danych, tj. dane makroekonomiczne odnoszące się do wszystkich producentów unijnych oraz wskaźniki mikroekonomiczne odnoszące się do producentów unijnych objętych próbą uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (103) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do ogólnych rozważań na temat sytuacji ekonomicznej przemysłu unijnego potwierdza się wnioski zawarte w motywach 100–104 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

##### 4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

###### 4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (104) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do produkcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych przemysłu unijnego potwierdza się wnioski zawarte w motywach 105–110 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

###### 4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (105) CISA stwierdziło, że nie zgadza się z metodyką porównania wskaźnika szkody dotyczącego wielkości sprzedaży z wykorzystaniem okresu od „punktu wyjścia” (2012 r.) do „punktu końcowego” (2015 r., tj. OD)” oraz wynikającym z niego wnioskiem, że wielkość sprzedaży przemysłu unijnego zmniejszyła się o 7 %. CISA uważa, że bardziej aktualne dane są właściwsze dla ustalenia szkody. CISA twierdzi ponadto, że Komisja powinna była „przyłożyć większą wagę do najnowszej tendencji wielkości sprzedaży przemysłu unijnego, który nie wykazuje żadnego spadku w ostatnich 3 latach”, tj. w latach 2013–2015.
- (106) Komisja odrzuca ten argument z następujących powodów.
- (107) Po pierwsze, Komisja przypomina, że powyżej w motywie 3 wskazano, iż badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem.
- (108) Komisja zbadała wszystkie wskaźniki szkody poprzez przedstawienie ich tendencji w całym okresie badanym, jak również, w stosownych przypadkach, analizy obejmującej porównywanie danych rocznych.
- (109) Po drugie, w motywie 112 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stwierdzono, że „po spadku o 7 % w latach 2012–2013, a następnie kolejnym spadku w 2014 r. o 2 punkty procentowe wielkość sprzedaży wzrosła nieznacznie o 2 punkty procentowe w OD”. Jasne jest zatem, że Komisja nie przeprowadziła, jak utrzymywano, prostego porównania od „punktu wyjścia” (2012 r.) do „punktu końcowego” (2015 r., tj. OD)”, lecz kompleksowego porównania wszystkich lat w okresie badanym.

(110) Po trzecie, stabilną wielkość sprzedaży w latach 2013–2015 należy postrzegać w kontekście znacznego wzrostu konsumpcji o 11 punktów procentowych, jak wskazano w tabeli 3 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W związku z tym stabilna wielkość sprzedaży nie zapobiegła znacznemu zmniejszeniu udziału w rynku o 9,3 punktów procentowych w tym samym czasie, jak wskazano w tabeli 7 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Uznaje się zatem, że stabilna wielkość sprzedaży między 2013 r. a 2015 r. jest oznaką szkody, ponieważ wielkość sprzedaży musi być analizowana w kontekście rosnącej konsumpcji i malejącego udziału w rynku.

(111) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag dotyczących wielkości sprzedaży i udziału w rynku przemysłu unijnego potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 111–114 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

#### 4.5.2.3. Zatrudnienie i wydajność

(112) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do zatrudnienia i wydajności przemysłu unijnego potwierdza się wnioski zawarte w motywach 115–117 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

#### 4.5.2.4. Koszty pracy

(113) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do kosztów pracy przemysłu unijnego potwierdza się wnioski zawarte w motywach 118 i 119 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

#### 4.5.2.5. Wzrost

(114) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do wzrostu potwierdza się wnioski zawarte w motywach 120 i 121 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

#### 4.5.2.6. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(115) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do wielkości marginesu dumpingu i poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu potwierdza się wnioski zawarte w motywach 122 i 124 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

### 4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

#### 4.5.3.1. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

(116) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do cen i czynników wpływających na ceny objętych próbą producentów unijnych potwierdza się wnioski zawarte w motywach 125–127 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

#### 4.5.3.2. Zapasy

(117) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do zapasów unijnych producentów objętych próbą potwierdza się wnioski zawarte w motywach 128–130 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

#### 4.5.3.3. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(118) CISA stwierdziło, że podczas okresu badanego, bez względu na wielkość przywozu z ChRL, jednostkowe koszty produkcji producentów unijnych objętych próbą były zawsze wyższe niż ich ceny sprzedaży.

(119) Tabela 10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych przedstawia tendencje zarówno jednostkowych cen sprzedaży, jak i jednostkowego kosztu produkcji producentów unijnych objętych próbą w okresie badanym. Jak wskazano w motywie 126 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, „ceny sprzedaży spadały szybciej i średnio stale były niższe niż jednostkowy koszt produkcji”.

(120) CISA stwierdziło ponadto, że nie rozumie, dlaczego, kiedy w 2012 r. jednostkowy koszt produkcji był wyższy niż średnia jednostkowa cena sprzedaży, objęci próbą producenci unijnych zachowywali rentowność.

- (121) Średni koszt produkcji w tabeli 10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych rzeczywiście jest wyższy niż średnia cena sprzedaży w 2012 r. Zazwyczaj wskazywałyby to stratę za ten rok. Jednakże zysk podany w tabeli 12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych za 2012 r. wynika z dochodów jednego z objętych próbą producentów unijnych, co wiąże się z produkcją blachy grubej, ale nie jest uwzględnione w systemie księgowania kosztów przedsiębiorstwa, a zatem nie znajduje się w tabeli 10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (122) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA zapytało, dlaczego dochody jednego z producentów unijnych objętych próbą związane z produkcją blachy grubej nie zostały odzwierciedlone w wewnętrznym systemie księgowania kosztów przedsiębiorstwa.
- (123) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez przedmiotowego producenta unijnego objętego próbą i zweryfikowanymi przez Komisję wynika to z tego, że dana kwota zysku w całości składa się z dostosowania na koniec roku zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości (MSR) dotyczącymi zwykłej działalności gospodarczej przedsiębiorstwa. W związku z tym nie jest ona uwzględniana w ewidencji kosztów produktów wyprodukowanych w ciągu roku, ale jest uwzględniana w kilku pozycjach w rachunku zysków i strat (zgodnie z MSR 1). Gdyby zysk ten nie był uwzględniany, przemysł unijny odniósłby straty również w 2012 r. (straty mniejsze niż 1 %).
- (124) Ponadto średni koszt produkcji w tabeli 10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczy całkowitej wielkości produkcji producentów unijnych objętych próbą, natomiast średnia cena sprzedaży dotyczy tylko sprzedaży objętych próbą producentów unijnych na rzecz pierwszego niepowiązanego klienta w Unii. Te dwie wartości średnie nie są bezpośrednio porównywalne z następujących powodów:
- po pierwsze, wielkość produkcji znacznie przekracza wielkość sprzedaży na rzecz pierwszego niepowiązanego klienta w Unii, przede wszystkim ze względu na wywóz. W tym kontekście należy też uwzględnić użytek własny przez objętych próbą producentów unijnych; jak wskazano jednak w motywie 89 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, użytek własny jest nieznaczny;
  - po drugie, produkt objęty dochodzeniem jest złożony z dużej liczby rodzajów produktów sprzedawanych po różnych cenach, a asortyment produktów jest inny na rynku unijnym i na rynkach eksportowych.
- (125) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA zapytało, czy wielkość sprzedaży oraz udział w rynku w tabeli 7 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych odnoszą się do sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych, czy zarówno na rzecz klientów powiązanych, jak i niepowiązanych. Komisja pragnie przypomnieć motyw 102 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którym wskaźniki makroekonomiczne, takie jak wielkość produkcji i sprzedaży, zostały ocenione na szczeblu całego przemysłu unijnego. W związku z tym dane w tabeli 7 dotyczą sprzedaży na rzecz pierwszego niepowiązanego klienta zgodnie z informacjami przekazanymi przez Eurofer. Uwzględnienie sprzedaży na rzecz stron powiązanych pociągałoby za sobą ryzyko podwójnego liczenia.
- (126) CISA zarzuciło również w swoich uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń, że różnica pomiędzy wielkością produkcji przemysłu unijnego a wielkością sprzedaży na rzecz pierwszego niepowiązanego klienta w Unii wynika ze znacznej sprzedaży na rzecz klientów powiązanych. Na tej podstawie CISA wywnioskowało, że Komisja nie zgromadziła i nie przedstawiła informacji na temat wielkości sprzedaży na rzecz klientów powiązanych i tym samym przedstawiła jedynie częściowy obraz sytuacji na rynku unijnym.
- (127) Powyższe zarzuty są oparte na błędnych przesłankach. Komisja przypomina, że różnica pomiędzy wielkością produkcji a wielkością sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych w Unii wynika nie tylko ze sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych, ale również ze sprzedaży na rzecz klientów spoza Unii. Ponadto w przypadku producentów unijnych nieobjętych próbą może występować różnica spowodowana przez sprzedaż na rzecz pierwszych niepowiązanych klientów, która mogła nie zostać zgłoszona przez Eurofer i zweryfikowana przez Komisję ze względu na metodę opisaną w motywie 125 powyżej w celu uniknięcia ryzyka podwójnego liczenia. Tabela 7 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczy wielkości sprzedaży i udziału w rynku wyłącznie na rynku unijnym.
- (128) CISA przywołało następnie dwie sprawy, w których Komisja dokonała odrębnej analizy dotyczącej klientów powiązanych i niepowiązanych: postępowanie w sprawie prętów zbrojeniowych o wysokiej wydajności pochodzących z ChRL <sup>(1)</sup> oraz postępowanie w sprawie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z ChRL i Rosji <sup>(2)</sup>.

(1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/113 z dnia 28 stycznia 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz stalowych prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 23 z 29.1.2016, s. 16).

(2) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/181 z dnia 10 lutego 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 37 z 12.2.2016, s. 1).



- (129) Komisja przypomina, że w sprawach tych analizy dotyczyły użytku własnego (w przypadku płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno) albo sprzedaży na rzecz użytkowników powiązanych (w przypadku prętów zbrojeniowych o wysokiej wydajności), a nie sprzedaży na rzecz klientów powiązanych takich jak powiązane przedsiębiorstwa handlowe. Jak wskazano w motywie 89 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, użytek własny przez producentów unijnych jest nieznaczny.
- (130) Komisja przypomina również, w odniesieniu do cen i rentowności na rynku unijnym, że mają one znacznie tylko wtedy, gdy ceny są stosowane między stronami niepowiązanymi.
- (131) Wobec braku dalszych uwag w odniesieniu do rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji, zwrotu z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału przez objętych próbą producentów unijnych potwierdza się wnioski zawarte w motywach 131–138 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

#### 4.5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (132) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 139–147 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

## 5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

### 5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (133) Eurofer stwierdził, że przywóz po cenach dumpingowych z ChRL był „najważniejszym pojedynczym czynnikiem wpływającym na przemysł unijny w okresie badanym”. Następnie zauważył on, że „wielkość przywozu z ChRL wzrosła dwukrotnie między 2013 a 2014 r., a następnie znowu podwoiła się w latach 2014–2015”, a także, że w 2015 r., wielkość przywozu z ChRL „przekroczyła łączną wielkość przywozu ze wszystkich pozostałych państw trzecich”.
- (134) Eurofer zauważył również podobne tendencje w odniesieniu do udziału w rynku przywozu z ChRL po cenach dumpingowych, zwracając uwagę, że „wzrósł on z 4,1 % w 2013 r. do 14,4 % w 2015 r., podczas gdy w tym samym czasie udział w rynku przywozu ze wszystkich innych państw trzecich zmalał z 13,2 % w 2013 r. do 12,2 % w 2015 r.”.
- (135) Eurofer stwierdził ostatecznie, że „prawie cały wzrost udziału w rynku przywozu z Chin po cenach dumpingowych nastąpił kosztem udziału w rynku przemysłu unijnego”. Dodał on, że ceny przywozu z Chin po cenach dumpingowych zmniejszyły się o prawie 30 % w okresie badanym, a przywóz ten spowodował podcięcie cen przemysłu unijnego średnio o 29 %.
- (136) Potwierdza to ustalenia przedstawione w motywie 151 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że późniejszy praktycznie nieprzerwany wzrost przywozu z ChRL po cenach znacznie zaniżonych wywarł wyraźnie negatywny wpływ na wyniki przemysłu unijnego po 2013 r.
- (137) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag dotyczących wpływu przywozu po cenach dumpingowych potwierdza się wnioski odnośnie do przywozu po cenach dumpingowych wyciągnięte w motywach 150–157 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

### 5.2. Wpływ pozostałych czynników

#### 5.2.1. Ostra konkurencja spowodowana problemami z popytem na rynku unijnym

- (138) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do wpływu ostrej konkurencji spowodowanej problemami z popytem na rynku unijnym potwierdza się wnioski zawarte w motywach 158–163 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

#### 5.2.2. Niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych przez producentów unijnych

- (139) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do wpływu niskiego wykorzystania mocy produkcyjnych przez producentów unijnych potwierdza się wnioski zawarte w motywach 164–166 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

#### 5.2.3. Przywóz z innych państw trzecich

- (140) CISA stwierdziło, że „Komisja oddzielnie zbadała udział przywozu z Rosji i Ukrainy i w związku z tym nie stwierdziła, że przywóz z tych dwóch państw powoduje szkodę dla przemysłu unijnego”.

- (141) CISA stwierdziło ponadto, że Komisja powinna była przeprowadzić „łączną ocenę przywozu z Ukrainy i Rosji” i nawet „łączną ocenę przywozu ze wszystkich trzech państw (Chin, Rosji i Ukrainy)”, twierdząc, że „podczas OD wielkość przywozu z Ukrainy lub Rosji nie jest bez znaczenia, jeżeli porówna się go z rynkiem unijnym” i że „średnie ceny przywozu z obydwu państw były jeszcze niższe niż ceny chińskie”.
- (142) Na podstawie powyższego CISA stwierdziło, że „jeśli ustalono, iż przywóz z Chin podcinał ceny przemysłu unijnego, to ceny przywozu z Ukrainy i Rosji podcinały ceny przemysłu UE w jeszcze większym stopniu. Jeżeli Komisja miałaby zastosować tę samą metodykę, którą zastosowała do Chin, tzn. porównanie od »punktu wyjścia« do »punktu końcowego«, Komisja stwierdziłaby, że wielkość sprzedaży oraz udział w rynku przywozu z tych dwóch państw wzrósł odpowiednio o 41 % i 2,2 punktu procentowego”.
- (143) Komisja odwołuje się do art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, stanowiącego, że jedynie przywóz, którego dotyczy postępowanie antydumpingowe, może być oceniany łącznie. Przywóz z Ukrainy i Rosji nie jest przedmiotem dochodzeń antydumpingowych i nie może w związku z tym być kumulowany z przywozem z ChRL.
- (144) Ponadto średnie ceny z Ukrainy, Rosji i ChRL niekoniecznie są bezpośrednio porównywalne, gdyż wpływ na średnią cenę ma asortyment produktów. Większe znaczenie mają tendencje cenowe w okresie badanym. Tabela 13 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych jasno pokazuje, że średnie ceny przywozu z Ukrainy i Rosji zmniejszały się znacznie wolniej niż ceny importowe z ChRL w okresie badanym.
- (145) Udział w rynku przywozu z pozostałych państw trzecich pozostawał stosunkowo stabilny w okresie badanym, natomiast przywóz z ChRL wzrósł ponad trzykrotnie. W kontekście zwiększenia konsumpcji w Unii o 5 % i zmniejszenia udziału w rynku przemysłu unijnego o 10 punktów procentowych w okresie badanym oznacza to, że przywóz z ChRL zwiększył udział w rynku wyłącznie kosztem przemysłu unijnego.
- (146) Wreszcie, choć wielkość przywozu z ChRL wzrosła o niemal 1 mln ton w okresie badanym, wielkość przywozu z Ukrainy wzrosła o około 160 000 ton, a z Rosji – o około 75 000 ton.
- (147) Na podstawie powyższych informacji i ze względu na fakt, że wielkość przywozu z Ukrainy i Rosji jest o wiele niższa niż przywóz z ChRL, nie istnieją przesłanki wskazujące, że dane dotyczące przywozu z tych dwóch państw mogły zerwać związek przyczynowy między przywozem towarów z ChRL po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (148) Ze względu na brak jakichkolwiek innych uwag w odniesieniu do wpływu przywozu z innych państw trzecich potwierdza się wnioski wskazane w motywach 167–178 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

#### 5.2.4. Wyniki przemysłu unijnego w zakresie sprzedaży eksportowej

- (149) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do wpływu wyników przemysłu unijnego w zakresie sprzedaży eksportowej potwierdza się wnioski zawarte w motywach 179–183 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

#### 5.2.5. Konkurencja między producentami unijnymi pionowo zintegrowanymi a podmiotami zajmującymi się walcowaniem wtórnym w Unii

- (150) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do wpływu konkurencji między producentami unijnymi pionowo zintegrowanymi a podmiotami zajmującymi się walcowaniem wtórnym w Unii potwierdza się wnioski zawarte w motywach 184–189 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

#### 5.2.6. Brak zysku unijnych producentów, bez względu na wielkość przywozu po cenach dumpingowych z ChRL

- (151) CISA stwierdziło ponadto, że między 2013 r. a okresem objętym dochodzeniem producenci unijni objęci próbą pozostawali w dużej mierze nierentowni, a największe straty ponieśli w 2013 r., który jest dokładnie rokiem, w którym przywóz blachy grubej z ChRL osiągnął najniższy poziom.

- (152) Ten argument poruszono w motywie 134 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, gdzie wyjaśniono, że „choć olbrzymie straty w 2013 r. w wysokości 12,2 % były spowodowane szczególnie niskim popytem w tym roku, znaczna presja cenowa i presja w zakresie ilości wywierana na przemysł unijny w wyniku zwiększania przywozu z ChRL między 2014 r. i okresem objętym dochodzeniem nie pozwoliły przemysłowi unijnemu na czerpanie korzyści z dynamicznego ożywienia konsumpcji w Unii, która to konsumpcja wzrosła o 11 punktów procentowych”. Jak wskazano w motywie 93 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ten wzrost został niemal całkowicie wchłonięty przez przywóz po cenach dumpingowych z ChRL.
- (153) Komisja stwierdziła zatem, że wysokie straty w 2013 r. nie wynikały z niewielkiego przywozu z ChRL, ale z wyjątkowo niskiego popytu na rynku unijnym. Straty poniesione przez przemysł unijny w latach 2014 i 2015 spowodowane były jednak przez stale rosnącą wielkość przywozu po cenach dumpingowych z ChRL.
- (154) Komisja zauważa ponadto, że przemysł unijny był rentowny w latach 2011 i 2012. W 2011 r. przemysł unijny wykazał marżę zysku w wysokości 7,9 %, w czasie, gdy przywóz z ChRL nie był jeszcze prowadzony na dużą skalę, jak wskazano w motywie 221 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W 2012 r. marża zysku była już znacznie niższa i wynosiła tylko 1,6 %, ze względu na znaczącą obecność przywozu po cenach dumpingowych z ChRL. Należy zauważyć, że żadna z zainteresowanych stron nie zgłosiła uwag w sprawie rentowności przemysłu unijnego w latach 2011 i 2012.

#### 5.2.7. Wpływ „innych istotnych czynników”

- (155) CISA twierdzi, że istnieją „inne istotne czynniki” poza przywozem po cenach dumpingowych z ChRL, które „wyrządzają szkody przemysłowi unijnemu” i że „może to spowodować zerwanie związku przyczynowego między domniemanym przywozem po cenach dumpingowych” z ChRL a szkodą. CISA zwróciło się do Komisji o zmianę jej analizy związku przyczynowego oraz uwzględnienie wszystkich innych czynników.
- (156) W tym względzie należy zauważyć, że sześć pozostałych czynników wymienionych powyżej zostało uwzględnione w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych lub w niniejszym rozporządzeniu. Jednoznacznie wynika z tego, że Komisja gruntownie przeanalizowała wszystkie czynniki wskazane przez zainteresowane strony. CISA nie wskazało nawet, jakie „inne istotne czynniki”, oprócz sześciu czynników, które zostały już przeanalizowane szczegółowo, powinny zostać zbadane. CISA wspomina jedynie, że są one „oczywiste”, bez podania dodatkowych informacji. W związku z powyższym Komisja odrzuca tę uwagę.

### 5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (157) Na podstawie powyższego i wobec braku innych uwag wnioski zawarte w motywach 190–194 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

## 6. INTERES UNII

- (158) CISA stwierdziło, że w okresie badanym producenci unijni mieli ponad 70 % udziału w rynku unijnym. Stwierdziło ono, że rzekomo dominowali oni na rynku unijnym, a jedynym poważnym źródłem konkurencji jest przywóz z ChRL.
- (159) Komisja zauważa, że CISA nie uznaje faktu, że producenci unijni konkurują ze sobą nawzajem oraz z przywozem z ChRL i innych państw trzecich, których udział w rynku wynosi 12,2 %, jak podano w tabeli 13 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych; nic nie wskazuje na to, że brak jest konkurencji między producentami unijnymi.
- (160) Po wprowadzeniu środków tymczasowych importer zgłosił, że wprowadzenie środków antydumpingowych sztucznie zmniejszy konkurencję na rynku unijnym i doprowadzi do powstania oligopolu w segmencie „specjalistycznej blachy grubej”, gdyż już teraz jest on zdominowany przez jeden podmiot.
- (161) Komisja zauważa jednak, że strona ta nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swojego twierdzenia. Informacje przedstawione przez Eurofer w uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń zawierają natomiast wykaz producentów unijnych oferujących różne rodzaje „specjalistycznej blachy grubej”.

- (162) Komisja przyznaje, że nałożenie ceł może doprowadzić do zmniejszenia liczby konkurentów w niektórych segmentach „specjalistycznej blachy grubej” na rynku unijnym. W dochodzeniu antydumpingowym nie określa się jednak rynku produktowego ani geograficznego ani nie ocenia władzy rynkowej ani jej prawdopodobnej ewolucji. W związku z tym w niniejszym dochodzeniu nie można było ani nie trzeba było poczynić żadnych ustaleń dotyczących potencjalnego występowania ryzyka powstania lub umocnienia pozycji dominującej na jednym z rynków w rozumieniu prawa konkurencji.
- (163) W analizie interesu Unii Komisja zobowiązana jest do uwzględnienia innych dziedzin unijnej polityki, takich jak polityka konkurencji. Kwestie te wymagają jednak dalszej analizy jedynie w przypadkach, w których istnieją konkretne dowody na istnienie pozycji dominującej i jej ewentualnego nadużycia. Warunek ten nie został spełniony przez informacje przedłożone przez zainteresowane strony.
- (164) Komisja przypomina w każdym razie, że cła antydumpingowe są nakładane w celu usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę, którego występowanie stwierdzono we wszystkich segmentach blachy grubej, a pozycja dominująca na rynku nie oznacza, że jest ona automatycznie nadużywana. Jeżeli zainteresowane strony zauważą w przyszłości praktyki, które mogą stanowić naruszenie reguł konkurencji, mogą wykorzystać swoje prawo do wniesienia skargi do właściwego organu ochrony konkurencji.
- (165) Po wprowadzeniu środków tymczasowych importer stwierdził, że wprowadzenie środków antydumpingowych nie powinno prowadzić do wzrostu cen na rynku unijnym.
- (166) Komisja przypomina, że celem środków antydumpingowych jest usunięcie zakłócających handel skutków dumpingu wyrządzającego szkodę. Wpływ tych środków na ceny zależy od decyzji cenowych różnych podmiotów gospodarczych i w związku z tym nie można go przewidzieć. Wzrost cen może wystąpić, jeżeli z mechanizmów rynkowych wynika, że na rynku bez zakłóceń ceny powinny być wyższe.
- (167) CISA stwierdziło również, że użytkownicy w Unii potrzebują konkurencyjnych i stałych źródeł zaopatrzenia i że wprowadzenie środków antydumpingowych „prawdopodobnie spowoduje znaczną utratę miejsc pracy w przemyśle przetwórczym lub ich przeniesienie poza Unię Europejską”.
- (168) W okresie objętym dochodzeniem istniało jednak 30 producentów unijnych oraz występował przywóz z kilku państw, w tym z Rosji i Ukrainy, co zapewniało stabilne dostawy blachy grubej do użytkowników w Unii. Ponadto żaden z użytkowników w przemyśle przetwórczym nie przedstawił dowodów na to, że nie będzie w stanie zaopatrywać się w blachę grubą ze względu na wprowadzenie środków antydumpingowych. W odniesieniu do ryzyka znacznej utraty miejsc pracy w przemyśle przetwórczym lub ich przeniesienia poza Unię, tylko jedna branża w przemyśle przetwórczym, tj. producent wież turbin wiatrowych, sformułowała podobne twierdzenie. Do twierdzenia tego odniesiono się poniżej.
- (169) Stowarzyszenie *ad hoc* użytkowników w przemyśle przetwórczym (wieże turbin wiatrowych) stwierdziło, że wprowadzenie środków w odniesieniu do blachy grubej stworzy ryzyko przeniesienia produkcji wież turbin wiatrowych do ChRL oraz problemy w zakresie bezpieczeństwa dostaw kompletnych lub częściowo kompletnych wież turbin wiatrowych w przyszłości. Argument ten również został podniesiony przez importera w uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń w odniesieniu do wież turbin wiatrowych oraz innych części systemów energii wiatrowej.
- (170) Komisja odrzuca te argumenty, ponieważ wspomniane zainteresowane strony nie uzasadniły swojego twierdzenia żadnymi dowodami ani analizami; przykładowo przedmiotowi producenci wież turbin wiatrowych nie zgłosili się w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i nie udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, określając rodzaje blachy grubej stosowane w tej branży do budowy wież turbin wiatrowych i przedstawiając analizę, czy te rodzaje blachy grubej są wymienne z rodzajami blachy grubej stosowanymi w innych gałęziach przemysłu.
- (171) Komisja zauważyła, że z informacji zawartych w dokumentacji wynika, że producenci wież turbin wiatrowych nie mogli skorzystać z wyłączenia „specjalistycznej blachy grubej” z zakresu produktu, jak opisano w motywie 42 powyżej. W związku z tym znaczenie w tym kontekście mogłoby mieć jedynie wyłączenie blachy grubej do produkcji wież turbin wiatrowych ze względu na interes Unii. Niemniej jednak na obecnym etapie producenci wież turbin wiatrowych nie przedstawili żadnej konkretnej ani szczegółowej analizy, wraz z wyjaśnieniem wpływu nałożenia ceł na ich koszty produkcji i zdolność do przeniesienia tych kosztów na ich klientów, które mogłoby stanowić uzasadnienie takiego wyłączenia.
- (172) Komisja zauważa ponadto, że producenci wież turbin wiatrowych mogą złożyć należycie uzasadniony wniosek o przeprowadzenie przeglądu okresowego w zakresie interesu Unii w sprawie środków dotyczących blachy grubej. W toku postępowania nie stwierdzono ponadto, by przemysł unijny szkodził działalności użytkowników. Takiej sytuacji nie należy oczekiwać w warunkach normalnego działania mechanizmów rynkowych.

- (173) Importer stwierdził, że wyłączenie „specjalistycznej blachy grubej” z zakresu produktu leży w interesie Unii, jako że rzekomo „kilka kluczowych gałęzi przemysłu”, takich jak „sektor budowy maszyn i energii” w Unii, jest uzależnionych od przywozu „specjalistycznej blachy grubej” z ChRL. Jednakże żaden z użytkowników z tych branż nie potwierdził tego argumentu.
- (174) Importer ten stwierdził ponadto, że „specjalistyczna blacha gruba” o grubości powyżej 150 mm jest produkowana wyłącznie przez trzech producentów unijnych. W przypadku blachy o wysokiej granicy plastyczności, blachy ze stali hartowanej i odpuszczonej oraz blachy grubej odpornej na ścieranie produkcja jest rzekomo kontrolowana przez zaledwie czterech producentów unijnych. Na tej podstawie twierdzi on, że unijny przemysł przetwórczy „już teraz boryka się z niedoborem dostaw i gwałtownie podniesionych cen sprzedaży” i że może to zostać zrównoważone jedynie przez przywóz „specjalistycznej blachy grubej” z ChRL.
- (175) CISA stwierdziło ponadto, że użytkownicy „specjalistycznej blachy grubej” w przemyśle obróbki metalu – ze względu na bardzo ograniczoną liczbę producentów europejskich „specjalistycznej blachy grubej” – mogliby w równym stopniu ucierpieć z powodu niedoboru dostaw. Żaden z użytkowników w tym przemyśle niższego szczebla nie poruszył jednak kwestii niedoboru dostaw.
- (176) Komisja odrzuca argumenty, o których mowa w motywach 173–175 powyżej, ponieważ zainteresowane strony nie poparły swoich twierdzeń żadnymi dowodami ani analizą. Wręcz przeciwnie, w toku dochodzenia ustalono znaczny spadek cen blachy grubej w Unii w okresie badanym. Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że przemysł unijny posiada znaczące wolne moce produkcyjne ze względu na ciągły spadek wykorzystania mocy produkcyjnych. Ponadto według CISA ilość „specjalistycznej blachy grubej” wywożonej przez ChRL jest nieznacząca.
- (177) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń importer powrócił do tej kwestii w swoich uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń. Nie wniesiono jednak nowych istotnych argumentów.
- (178) Wobec braku jakichkolwiek udokumentowanych dowodów w sprawie domniemanego niedoboru dostaw ze względu na wprowadzenie środków antydumpingowych Komisja nie może stwierdzić, że wprowadzenie takich środków spowoduje niedobór dostaw „specjalistycznej blachy grubej”.

#### 6.1. Wniosek dotyczący interesu Unii

- (179) Podsumowując, żaden z argumentów przedstawionych przez zainteresowane strony nie dowodzi istnienia istotnych powodów, dla których środki nie mogłyby zostać wprowadzone na przywóz z ChRL produktu objętego postępowaniem.
- (180) Dostępność alternatywnych źródeł podaży ogranicza wszelkie negatywne skutki dla użytkowników niepowiązanych. Pozytywny wpływ środków antydumpingowych na rynek Unii, w szczególności na przemysł unijny, przewyższa potencjalne negatywne skutki dla pozostałych grup interesu.
- (181) Ze względu na brak innych uwag dotyczących interesu Unii niniejszym potwierdza się wnioski wskazane w motywach 195–215 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

#### 7. NAKŁADANIE CEŁ ANTYDUMPINGOWYCH Z MOCĄ WSTECZNĄ

- (182) Jak wspomniano w motywie 4 powyżej, w związku z wnioskiem Eurofer Komisja poddała przywóz blachy grubej pochodzącej z ChRL rejestracji. Przywóz dokonany między 11 sierpnia 2016 r. a dniem wprowadzenia tymczasowych środków, mianowicie 7 października 2016 r., był rejestrowany.
- (183) Na podstawie art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego cło może zostać pobrane z mocą wsteczną, jeżeli „poza rozmiarem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym postępowaniem przywóz nadal znacznie rośnie, co przy uwzględnieniu momentu, w którym ma on miejsce, jego wielkości i innych okoliczności może znacznie osłabić skutki ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone”.

### 7.1. Uwagi na temat ewentualnego nałożenia ceł antidumpingowych z mocą wsteczną

- (184) CISA stwierdziło, że ewentualne środki wprowadzone z mocą wsteczną miałyby negatywny wpływ na importerów, jako że „niepotrzebnie borykaliby się oni z dodatkowymi kosztami”, ponieważ płacą oni cła antidumpingowe. Według CISA importerzy „nie mają zamiaru gromadzić zapasów produktu objętego postępowaniem”, pochodzącego z ChRL, a przywóz, który został zarejestrowany był pozostałą częścią dawnych umów, które zostały zawarte przed wszczęciem postępowania. CISA stwierdziło wreszcie, że „nieoczekiwane cło doprowadzi do powstania strat” po stronie importerów i użytkowników w Unii.
- (185) CISA stwierdziło wreszcie, że „rejestracja przywozu i zagrożenie wprowadzeniem środków z mocą wsteczną jest niczym innym jak tworzeniem kolejnej bariery w handlu w taki sposób, by importerzy z UE zaprzestali przywozu z Chin nawet zanim zostanie udowodnione, że taki przywóz powoduje szkodę dla przemysłu unijnego”.

### 7.2. Statystyki dotyczące przywozu

- (186) Statystyki Eurostatu dotyczące przywozu przedstawione w tabeli 1 poniżej wskazują, że przywóz blachy grubej z ChRL znacznie spadł po okresie objętym dochodzeniem.

Tabela 1

#### Zmiany średniej miesięcznej wielkości przywozu

	Średnia miesięczna w OD	Średnia miesięczna marzec–wrzesień 2016 r.	Średnia miesięczna marzec–październik 2016 r.
Wielkość przywozu z ChRL (w tonach)	113 262	84 669	76 562
Tendencja w stosunku do OD (%)	nie dotyczy	– 25,2	– 32,4

Źródło: Eurostat.

### 7.3. Wniosek dotyczący działania z mocą wsteczną

- (187) Komisja stwierdza, że jako iż nie odnotowano dalszego znacznego wzrostu przywozu, warunek prawny dotyczący pobrania ceł z mocą wsteczną na podstawie art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego nie został spełniony. W związku z tym cło nie powinno być nałożone z mocą wsteczną w odniesieniu do zarejestrowanego przywozu.

## 8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

### 8.1. Poziom usuwający szkodę

- (188) Jak wskazano w motywie 222 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja ustaliła poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej objętych próbą producentów eksportujących w ChRL w okresie objętym dochodzeniem, odpowiednio dostosowanej z uwzględnieniem kosztów ponoszonych po przywozie i należności celnych, ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem.
- (189) CISA przedstawiło szereg uwag na temat metodyki obliczania niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem w niniejszej sprawie.
- (190) Po pierwsze, CISA zapytało, dlaczego Komisja wykorzystała metodykę dodawania do cen sprzedaży przemysłu unijnego strat poniesionych w okresie objętym dochodzeniem i późniejszego dodawania docelowej marży zysku w wysokości 7,9 % zamiast dodawania docelowego zysku do kosztów produkcji.

- (191) Wybór jednej z dwóch metod stosowanych przez Komisję w celu określenia poziomu usuwającego szkodę dokonywany jest oddzielnie dla każdego przypadku. W przypadku braku porównywalnych transakcji sprzedaży przez przemysł unijny cena niewyrządzająca szkody jest często ustalana poprzez dodanie docelowego zysku do kosztu całkowitego. Jednak w niniejszej sprawie porównywalne transakcje sprzedaży były dostępne.
- (192) Wynika to z faktu, że produkt podobny sprzedawany przez przemysł unijny obejmował setki rodzajów produktu i objęci próbą producenci unijni posiadali rozległą sieć powiązanych przedsiębiorstw, w tym centra usług stalowych, które ponoszą koszty, a które nie zostały zapisane w księgach rachunkowych producentów unijnych objętych próbą w sposób, dzięki któremu można by je łatwo przypisać do poszczególnych numerów PCN. Z powyższych powodów niemożliwe było zebranie informacji dotyczących kosztów dla każdego PCN nie tylko od przedsiębiorstw produkcyjnych, ale także od wszystkich związanych z nimi przedsiębiorstw handlowych (w szczególności centrów usług stalowych) w Unii, aby obliczyć łączny koszt dla poszczególnych numerów kontrolnych produktu.
- (193) Zamiast tego Komisja ustaliła zatem łączny koszt każdego PCN, dodając do średniej ważonej ceny sprzedaży średnią ważoną stratę poniesioną przez producentów unijnych objętych próbą. Do obliczonego w ten sposób kosztu całkowitego dodano następnie docelową marżę zysku w wysokości 7,9 %, w odniesieniu do której nie otrzymano uwag po wprowadzeniu środków tymczasowych.
- (194) CISA stwierdziło ponadto, że zastosowana metodyka była „niewłaściwa” i że dwie metodyki prowadzą do uzyskania „całkowicie odmiennych rezultatów”. Podało ono przykład odwołujący się do hipotetycznego kosztu produkcji i hipotetycznej ceny sprzedaży, co rzekomo dowodzi, że obliczanie ceny docelowej w oparciu o cenę sprzedaży jest błędne.
- (195) Komisja zauważa, że ponieważ większość informacji wykorzystanych w podanym przykładzie miała hipotetyczny charakter i nie odnosiła się do danych rzeczywistych, jego wyniki nie mogą wykazać, że metodyka zastosowana w tym szczególnym przypadku jest błędna. Dlatego Komisja nie może uznać tego argumentu za dowód. Jeżeli dostępny byłby ten sam poziom szczegółowych informacji, obydwie metody doprowadziłyby do podobnych rezultatów.
- (196) CISA ostatecznie stwierdziło, że „jeżeli większość PCN wywożona przez chińskich producentów eksportujących jest sprzedawana przez mniej niż trzech producentów unijnych objętych próbą, należy zakwestionować reprezentatywność danych dotyczących sprzedaży otrzymanych od producentów unijnych objętych próbą i w związku z tym stwierdzić, że obliczanie marginesu podcięcia cenowego na ich podstawie jest raczej dyskusyjne. Nie wspominając już o fakcie, że szkody nie można na razie właściwie udowodnić, jeżeli przemysł unijny nie produkuje/sprzedaje nawet rodzajów produktu wywożonych przez chińskich producentów eksportujących”.
- (197) Komisja zauważa, że mimo iż trzech producentów unijnych zostało objętych próbą, fakt, „że większość PCN wywożona przez chińskich producentów eksportujących jest sprzedawana przez mniej niż trzech producentów unijnych objętych próbą” nie oznacza, że przemysł unijny lub nawet producenci unijni objęci próbą nie sprzedają ich w ogóle. Oznacza to jedynie, że nie wszyscy trzej objęci próbą producenci unijni sprzedają wszystkie PCN wywożone przez objętych próbą producentów eksportujących z ChRL.
- (198) Komisja zauważa ponadto, że nie wszyscy objęci próbą producenci eksportujący z ChRL prowadzili wywóz takich samych PCN do Unii. W rzeczywistości ogromna większość PCN wywożona przez objętych próbą producentów eksportujących do Unii (ponad 90 % tego wywozu w ujęciu ilościowym) jest produkowana przez jednego lub kilku producentów unijnych objętych próbą.
- (199) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA powróciło do tej kwestii w swoich uwagach oraz podczas przesłuchania.
- (200) CISA wskazało, że przemysł unijny najprawdopodobniej nie zgłosił prawidłowych danych liczbowych i skorzystał z uprzywilejowanego traktowania naruszającego prawa innych stron do obiektywnego, bezstronnego i niedyskryminacyjnego dochodzenia. Rzekome uprzywilejowanie traktowanie przemysłu unijnego znalazło również odzwierciedlenie w łagodnym podejściu Komisji do niedostarczenia przez ten przemysł niektórych ważnych informacji (CISA odniosło się do poziomu informacji o kosztach produkcji).
- (201) W odniesieniu do rzekomego uprzywilejowanego traktowania stwierdzenie to zostaje odrzucone. Poruszona kwestia dotyczy sformułowań użytych w motywach 191 i 193 powyżej. W motywach tych Komisja wskazała powody wyboru między dwoma metodami stosowanymi przez Komisję w celu określenia poziomu usuwającego szkodę.
- (202) Ze względu na brak jakichkolwiek innych uwag dotyczących poziomu usuwającego szkodę potwierdzono wnioski wskazane w motywach 217–223 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

## 8.2. Złożone zobowiązanie

- (203) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden producent eksportujący z ChRL przedstawił Komisji propozycję zobowiązania cenowego. Zaproponował określenie minimalnych cen importowych dla rodzajów blachy grubej sprzedawanych do Unii przez producenta eksportującego z ChRL oraz metodę indeksacji minimalnych cen importowych na podstawie cen głównych surowców.
- (204) Komisja odrzuciła zobowiązanie cenowe ze względu na wysokie ryzyko wzajemnej kompensacji cen, gdyż różnica w minimalnych cenach importowych między różnymi rodzajami, których nie można w prosty sposób rozróżnić, była zbyt duża, a metoda indeksacji – zbyt skomplikowana. Ponadto struktura kanałów sprzedaży eksportowej producenta eksportującego oraz równoległa sprzedaż eksportowa innych produktów uniemożliwiłyby odpowiednie monitorowanie, w związku z czym możliwość wzajemnej kompensacji za pośrednictwem innych produktów sprzedawanych przez przedsiębiorstwo powiązane producenta eksportującego była zbyt wysoka.
- (205) Producenta eksportującego powiadomiono o powodach odrzucenia jego zobowiązania cenowego i umożliwiono mu przedstawienie uwag.

## 8.3. Środki ostateczne

- (206) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem na poziomie usuwającym szkodę, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (207) Na podstawie powyższego stawki nakładanego ostatecznego cła antydumpingowego podano w tabeli 2 poniżej:

Tabela 2

### Margines dumpingu, poziom usuwający szkodę i stawki cła

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (w %)	Poziom usuwający szkodę (w %)	Cło (w %)
Nanjing Iron and Steel Co., Ltd.	120,1	73,1	73,1
Minmetals Yingkou Medium Plate Co., Ltd	126,0	65,1	65,1
Wuyang Iron and Steel Co., Ltd i Wuyang New Heavy & Wide Steel Plate Co., Ltd	127,6	73,7	73,7
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	125,5	70,6	70,6
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	127,6	73,7	73,7

Źródło: Dochodzenie.

- (208) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączne zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL i wyprodukowanego przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.



- (209) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji <sup>(1)</sup> wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W stosownych przypadkach rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (210) Aby zapewnić należyte egzekwowanie cła antydumpingowego, stawka cła dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw powinna mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, lecz również do tych producentów, którzy nie dokonywali żadnego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

#### 8.4. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (211) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł unijny, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych.
- (212) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

#### Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali niestopowej lub stopowej (z wyłączeniem stali nierdzewnej, stali krzemowej elektrotechnicznej, stali narzędziowej i stali szybko tnącej), walcowanych na gorąco, nieplaterowanych, niepokrytych ani niepowleczonych, nie w zwojach, o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości 600 mm lub większej lub o grubości 4,75 mm lub większej, ale nieprzekraczającej 10 mm, i o szerokości 2 050 mm lub większej, obecnie objętych kodami CN ex 7208 51 20, ex 7208 51 91, ex 7208 51 98, ex 7208 52 91, ex 7208 90 20, ex 7208 90 80, 7225 40 40, ex 7225 40 60 i ex 7225 99 00 (kody TARIC: 7208 51 20 10, 7208 51 91 10, 7208 51 98 10, 7208 52 91 10, 7208 90 20 10, 7208 90 80 20, 7225 40 60 10, 7225 99 00 35, 7225 99 00 40) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Cło (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Nanjing Iron and Steel Co., Ltd.	73,1	C143
Minmetals Yingkou Medium Plate Co., Ltd	65,1	C144
Wuyang Iron and Steel Co., Ltd i Wuyang New Heavy & Wide Steel Plate Co., Ltd	73,7	C145
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	70,6	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	73,7	C999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają właściwe obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

#### Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1777 zostają ostatecznie pobrane.

<sup>(1)</sup> European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

### Artykuł 3

W przypadku gdy jakikolwiek nowy producent eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające, że:

- nie prowadził wywozu do Unii produktu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.),
- nie jest powiązany z żadnym eksporterem lub producentem w Chińskiej Republice Ludowej, który podlega środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia,
- rzeczywiście dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii po upływie okresu objętego dochodzeniem, na podstawie którego wprowadzono środki, lub zaciągnął nieodwołalne zobowiązanie umowne na wywóz znacznych ilości do Unii,

w art. 1 ust. 2 wprowadza się zmianę, po uprzednim umożliwieniu wszystkim zainteresowanym stronom wypowiedzenia się, poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą, a więc podlegających średniej ważonej stawce celnej.

### Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji  
Jean-Claude JUNCKER  
Przewodniczący

## ZAŁĄCZNIK

Chińscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą.

Nazwa	Miejscowość	Dodatkowy kod TARIC
Angang Steel Company Limited	Anshan, Liaoning	C150
Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd.	Baotou, Inner Mongolia	C151
Zhangjiagang Shajing Heavy Plate Co., Ltd.	Zhangjiagang, Jiangsu	C146
Jiangsu Tiangong Tools Company Limited	Danyang, Jiangsu	C155
Jiangyin Xingcheng Special Steel Works Co., Ltd.	Jiangyin, Jiangsu	C147
Laiwu Steel Yinshan Section Co., Ltd.	Laiwu, Shandong	C154
Nanyang Hanye Special Steel Co., Ltd.	Xixia, Henan	C152
Qinhuangdao Shouqin Metal Materials Co., Ltd.	Qinhuangdao, Hebei	C153
Shandong Iron & Steel Co., Ltd., Jinan Company	Jinan, Shandong	C149
Wuhan Iron and Steel Co., Ltd.	Wuhan, Hubei	C156
Xinyu Iron & Steel Co., Ltd.	Xinyu, Jiangxi	C148

**ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/337****z dnia 27 lutego 2017 r.****zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1375/2007 w sprawie przywozu ze Stanów Zjednoczonych Ameryki pozostałości z produkcji skrobi z kukurydzy**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 <sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 178,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1375/2007 <sup>(2)</sup> ustanawia przepisy w celu dopilnowania, by pozostałości z produkcji skrobi z kukurydzy przywożone ze Stanów Zjednoczonych Ameryki odpowiadały uzgodnionej definicji taryfowej. Załącznik I do tego rozporządzenia zawiera wzór świadectwa zgodności wydawanego przez przemysł mielenia mokrego w Stanach Zjednoczonych.
- (2) Przedsiębiorstwo potwierdzające otrzymanie świadectw producentów i wydające świadectwo zgodności zmieniło się. W związku z tym nazwa przedsiębiorstwa na świadectwie zgodności powinna zostać odpowiednio zmieniona.
- (3) W celu umożliwienia wykorzystania świadectw wydanych przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, należy ustanowić odpowiednie przepisy.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1375/2007.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

**Artykuł 1**

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1375/2007 wzór „świadectwa zgodności” zastępuje się wzorem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

**Artykuł 2**

Świadectwa wydane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1375/2007 przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność.

**Artykuł 3**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1375/2007 z dnia 23 listopada 2007 r. w sprawie przywozu ze Stanów Zjednoczonych Ameryki pozostałości z produkcji skrobi z kukurydzy (Dz.U. L 307 z 24.11.2007, s. 5).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2017 r.

*W imieniu Komisji*  
Jean-Claude JUNCKER  
*Przewodniczący*

---

## ZAŁĄCZNIK

**CORN REFINERS ASSOCIATION, INC.**  
Washington, D.C.

***Certificate of Conformity***

On behalf of the Corn Refiners Association, Inc., the undersigned confirms receipt of Producer's Certificates affirming that \_\_\_\_\_ of corn gluten feed (CN 2309 9020: Quantity (Metric Tons) residues from the manufacture of starch from maize) aboard the vessel \_\_\_\_\_, departing the United Name of Vessel States on or about \_\_\_\_\_, (I) were obtained Date

From the wet-mill maize-refining process, (II), contain not more than: (a) 28 percent starch content (dry basis), (b) 40 percent protein content (dry basis), (c) 4.5 percent fat (dry basis, as measured by test method A of the Directive 84/4/EEC of 20 December 1983), and (d) 15 percent by weight screenings/cleanings from corn subsequently used for the manufacture of starch and starch products, it being understood that, for the use of yellow number 2 corn, the figure is up to 10 percent, AND (III) may contain residues from steepwater derived from the wet milling process and used in the manufacture of alcohol or other starch derived products which utilize steepwater as part of their manufacturing process and which were in existence in 1992, (the presence of which does not result in an increase in the feed value of the corn gluten feed).

\_\_\_\_\_  
Signature

\_\_\_\_\_  
Issue Date

Vault Consulting, LLC  
11710 Plaza America Drive  
Suite 350  
Reston, VA 20190 USA

The Corn Refiners Association, Inc., 1701 Pennsylvania Ave., N.W., Washington, D.C. 20006, provides blank Producer's Certificates upon request to any corn wet milling company operating in the United States. The Corn Refiners Association, Inc., provides these certificates as a service to facilitate the export of U.S. corn gluten feed to the European Union. The Corn Refiners Association, Inc., has retained Vault Consulting, to verify the Association's receipt of these Producer's Certificates on a per vessel basis, as gathered and submitted by shipping companies conveying corn gluten feed to any Member State of the Union. This is neither a weight certificate for commercial trade purposes, nor an independent certification of product quality by either the Corn Refiners Association, Inc., or Vault Consulting, LLC; it is intended solely to describe product that has been certified by producers and any commercial handlers for customs clearance purposes.

AUDIT CONTROL NO. **0751 TTT**

WHITE Original to accompany product

YELLOW Retain this copy for company records

PINK Return this copy to: Vault Consulting, LLC  
11710 Plaza America Drive, Suite 350, Reston, VA 20190-4745

**ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/338****z dnia 27 lutego 2017 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 <sup>(1)</sup>,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw <sup>(2)</sup>, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji,  
za Przewodniczącego,  
Jerzy PLEWA  
Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów  
Wiejskich

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

## ZAŁĄCZNIK

## Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich <sup>(1)</sup>	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	EG	232,7
	MA	95,7
	TR	98,6
	ZZ	142,3
0707 00 05	MA	64,9
	TR	199,6
	ZZ	132,3
0709 91 00	EG	113,1
	ZZ	113,1
0709 93 10	MA	55,2
	TR	163,9
	ZZ	109,6
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	46,9
	IL	78,9
	MA	47,0
	TN	49,5
	TR	75,0
	ZZ	59,5
0805 21 10, 0805 21 90, 0805 29 00	EG	100,8
	IL	125,6
	MA	103,8
	TR	88,3
	ZZ	104,6
0805 22 00	IL	117,0
	MA	97,2
	ZZ	107,1
0805 50 10	EG	82,4
	TR	74,4
	ZZ	78,4
0808 30 90	CL	125,5
	CN	85,6
	ZA	109,7
	ZZ	106,9

(<sup>1</sup>) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.



# DECYZJE

## DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/339

z dnia 14 grudnia 2016 r.

w sprawie uruchomienia marginesu na nieprzewidziane wydatki w 2016 r.

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami<sup>(1)</sup>, w szczególności jego pkt 14 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 13 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013<sup>(2)</sup> ustanowiono na nieprzewidziane wydatki margines w wysokości do 0,03 % dochodu narodowego brutto Unii.
- (2) Zgodnie z art. 6 tego rozporządzenia Komisja obliczyła bezwzględną kwotę marginesu na nieprzewidziane wydatki na rok 2016<sup>(3)</sup>.
- (3) Po zbadaniu wszystkich innych możliwości finansowych pozwalających reagować na nieprzewidziane okoliczności w ramach pułapu środków na zobowiązania na 2016 r. w dziale 3 (*Bezpieczeństwo i obywatelstwo*) wieloletnich ram finansowych oraz po uruchomieniu instrumentu elastyczności na całą kwotę 1 530 mln EUR dostępną w 2016 r., konieczne wydaje się uruchomienie marginesu na nieprzewidziane wydatki, aby zaspokoić potrzeby powstałe w wyniku kryzysu związanego z migracją, uchodźcami i bezpieczeństwem, przez zwiększenie środków na zobowiązania w dziale 3 budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2016, powyżej pułapu przewidzianego dla tego działu.
- (4) Uwzględniając tę bardzo szczególną sytuację, warunek ostatecznego instrumentu określony w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1311/2013 jest spełniony,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

### Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2016 uruchamia się margines na nieprzewidziane wydatki w celu udostępnienia kwoty 240,1 mln EUR w postaci środków na zobowiązania powyżej pułapu zobowiązań w dziale 3 wieloletnich ram finansowych.

### Artykuł 2

Środki na zobowiązania w wysokości 240,1 mln EUR, o których mowa w art. 1, są w pełni kompensowane w marginesie w ramach pułapu środków na zobowiązania w dziale 5 (*Administracja*) wieloletnich ram finansowych na rok budżetowy 2016.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

<sup>(3)</sup> Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2015 r. w sprawie dostosowania technicznego ram finansowych na rok 2016 stosownie do zmian DNB (COM(2015) 320).

---

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 14 grudnia 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

I. KORČOK

Przewodniczący

---

**DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/340****z dnia 14 grudnia 2016 r.****w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności UE w celu udzielenia pomocy Niemcom**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej <sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami <sup>(2)</sup>, w szczególności jego pkt 11,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Fundusz Solidarności Unii Europejskiej („fundusz”) ma na celu umożliwienie szybkiej, skutecznej i elastycznej reakcji Unii w sytuacjach nadzwyczajnych w celu okazania solidarności z ludnością zamieszkującą regiony dotknięte klęskami żywiołowymi.
- (2) Środki funduszu nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty w wysokości 500 000 000 EUR (w cenach z 2011 r.) zgodnie z art. 10 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 <sup>(3)</sup>.
- (3) W dniu 19 sierpnia 2016 r. Niemcy złożyły wniosek o uruchomienie środków z funduszu, po serii wyjątkowo intensywnych, krótkoterminowych powodzi, które dotknęły region Dolnej Bawarii w maju i czerwcu 2016 r.
- (4) Wniosek Niemiec spełnia warunki przyznania wkładu finansowego z funduszu ustanowione w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2012/2002.
- (5) W związku z tym należy uruchomić środki z funduszu, aby zapewnić wkład finansowy dla Niemiec.
- (6) Aby skrócić do minimum czas potrzebny na uruchomienie środków z funduszu, niniejszą decyzję powinno się stosować od dnia jej przyjęcia,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

#### Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii na rok budżetowy 2016 uruchamia się środki z Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w celu udostępnienia Niemcom kwoty 31 475 125 EUR w środkach na zobowiązania i środkach na płatności.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3.

<sup>(2)</sup> Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

<sup>(3)</sup> Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

---

*Artykuł 2*

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 14 grudnia 2016 r.

Sporządzono w Strasburgu dnia 14 grudnia 2016 r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego*

M. SCHULZ

*Przewodniczący*

*W imieniu Rady*

I. KORČOK

*Przewodniczący*

---

**DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/341****z dnia 14 grudnia 2016 r.****w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w następstwie wniosku złożonego przez Hiszpanię – EGF/2016/004 ES Comunidad Valenciana automotive**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 <sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 15 ust. 4,uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami <sup>(2)</sup>, w szczególności jego pkt 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) jest zapewnienie wsparcia zwolnionym pracownikom i osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją, w wyniku dalszego trwania światowego kryzysu finansowego i gospodarczego lub w wyniku nowego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, oraz w celu udzielenia im pomocy umożliwiającej reintegrację na rynku pracy.
- (2) Środki EFG nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 150 mln EUR (w cenach z 2011 r.), zgodnie z art. 12 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 <sup>(3)</sup>.
- (3) W dniu 21 czerwca 2016 r. Hiszpania przedłożyła wniosek o uruchomienie środków z EFG w związku ze zwolnieniami w 29 przedsiębiorstwach w sektorze motoryzacyjnym w Hiszpanii. Wniosek został uzupełniony o dodatkowe informacje złożone zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013. Wniosek ten spełnia wymogi dotyczące określenia wkładu finansowego z EFG określone w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013.
- (4) Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 wniosek Hiszpanii uznaje się za dopuszczalny, ponieważ zwolnienia mają poważny wpływ na zatrudnienie i gospodarkę lokalną, regionalną lub krajową.
- (5) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy na kwotę 856 800 EUR dla wniosku złożonego przez Hiszpanię.
- (6) W celu ograniczenia do minimum czasu potrzebnego do uruchomienia EFG niniejszą decyzję należy stosować od dnia jej przyjęcia,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

*Artykuł 1*

W ramach budżetu ogólnego Unii na rok budżetowy 2016 uruchamia się środki z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 856 800 EUR w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.<sup>(2)</sup> Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.<sup>(3)</sup> Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

---

*Artykuł 2*

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 14 grudnia 2016 r.

Sporządzono w Strasburgu dnia 14 grudnia 2016 r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego*

I. KORČOK

*Przewodniczący*

*W imieniu Rady*

M. SCHULZ

*Przewodniczący*

---

**DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/342****z dnia 14 grudnia 2016 r.****w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności na sfinansowanie natychmiastowych środków budżetowych służących zażegnaniu trwającego kryzysu związanego z migracją, uchodźcami i bezpieczeństwem**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami <sup>(1)</sup>, w szczególności jego pkt 12,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Instrument elastyczności ma umożliwiać finansowanie jednoznacznie określonych wydatków, które nie mogą zostać pokryte w ramach pułapów dostępnych dla co najmniej jednego działu.
- (2) Pułap rocznej kwoty dostępnej na instrument elastyczności wynosi 471 mln EUR (w cenach z 2011 r.), zgodnie z art. 11 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 <sup>(2)</sup>.
- (3) Z uwagi na pilne potrzeby konieczne jest uruchomienie znacznych dodatkowych kwot na sfinansowanie środków służących złagodzeniu skutków trwającego kryzysu związanego z migracją, uchodźcami i bezpieczeństwem.
- (4) Po zbadaniu wszystkich możliwości realokacji środków w ramach pułapu wydatków w dziale 3 (*Bezpieczeństwo i obywatelstwo*) wydaje się, że konieczne jest uruchomienie instrumentu elastyczności w celu uzupełnienia środków finansowych dostępnych w budżecie ogólnym Unii na rok budżetowy 2017 powyżej pułapu w dziale 3 o kwotę 530,0 mln EUR w celu sfinansowania środków w dziedzinie migracji, uchodźców i bezpieczeństwa.
- (5) W oparciu o spodziewany profil płatności środki na płatności odpowiadające uruchomieniu instrumentu elastyczności powinny zostać rozłożone na kilka lat budżetowych i szacuje się je na kwotę: 238,3 mln EUR w 2017 r., 91,0 mln EUR w 2018 r., 141,9 mln EUR w 2019 r. oraz 58,8 mln EUR w 2020 r.
- (6) W celu skrócenia do minimum czasu potrzebnego na uruchomienie instrumentu elastyczności niniejszą decyzję należy stosować od początku roku budżetowego 2017,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

**Artykuł 1**

1. W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2017 uruchamia się instrument elastyczności, aby udostępnić kwotę 530,0 mln EUR w środkach na zobowiązania w dziale 3 (*Bezpieczeństwo i obywatelstwo*).

Wspomniana kwota zostanie wykorzystana na finansowanie środków służących zarządzaniu trwającym kryzysem związanym z migracją, uchodźcami i bezpieczeństwem.

2. W oparciu o spodziewany profil płatności środki na płatności odpowiadające uruchomieniu instrumentu elastyczności wyniosą:

- a) 238,3 mln EUR w 2017 r.;
- b) 91,0 mln EUR w 2018 r.;

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

c) 141,9 mln EUR w 2019 r.;

d) 58,8 mln EUR w 2020 r.

Konkretne kwoty w każdym roku budżetowym zostaną zatwierdzone zgodnie z roczną procedurą budżetową.

#### Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

Sporządzono w Strasburgu dnia 14 grudnia 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego  
M. SCHULZ  
Przewodniczący

W imieniu Rady  
I. KORČOK  
Przewodniczący

---



**DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/343****z dnia 14 grudnia 2016 r.****w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w celu zapewnienia środków na wypłatę zaliczek w budżecie ogólnym Unii na 2017 r.**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej <sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 4a ust. 4,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami <sup>(2)</sup>, w szczególności jego pkt 11,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Fundusz Solidarności Unii Europejskiej („fundusz”) ma na celu umożliwienie szybkiej, skutecznej i elastycznej reakcji Unii w sytuacjach nadzwyczajnych oraz okazanie solidarności z ludnością zamieszkującą regiony dotknięte klęskami.
- (2) Środki funduszu nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 500 000 000 EUR (w cenach z 2011 r.), zgodnie z art. 10 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 <sup>(3)</sup>.
- (3) Artykuł 4a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2012/2002 stanowi, że jeżeli jest to niezbędne w celu zapewnienia na czas dostępu do zasobów budżetowych, możliwe jest uruchomienie funduszu w kwocie do 50 000 000 EUR na wypłatę zaliczek poprzez zapisanie w budżecie ogólnym Unii odpowiednich środków.
- (4) W celu zapewnienia na czas dostępu do wystarczających zasobów budżetowych w budżecie ogólnym Unii na rok 2017 należy uruchomić fundusz w kwocie 50 000 000 EUR na wypłatę zaliczek.
- (5) W celu skrócenia do minimum czasu potrzebnego na uruchomienie funduszu niniejszą decyzję należy stosować od dnia 1 stycznia 2017 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii na rok budżetowy 2017 uruchamia się Fundusz Solidarności Unii Europejskiej w celu udostępnienia kwoty 50 000 000 EUR w postaci środków na zobowiązania i środków na płatności z przeznaczeniem na wypłatę zaliczek.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3.

<sup>(2)</sup> Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

<sup>(3)</sup> Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

---

*Artykuł 2*

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

Sporządzono w Strasburgu dnia 14 grudnia 2016 r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego*

M. SCHULZ

*Przewodniczący*

*W imieniu Rady*

I. KORČOK

*Przewodniczący*

---

**DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/344**  
**z dnia 14 grudnia 2016 r.**  
**w sprawie uruchomienia marginesu na nieprzewidziane wydatki w 2017 r.**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami <sup>(1)</sup>, w szczególności jego pkt 14 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 13 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 <sup>(2)</sup> ustanowiono margines na nieprzewidziane wydatki w wysokości nieprzekraczającej 0,03 % dochodu narodowego brutto Unii.
- (2) Zgodnie z art. 6 tego rozporządzenia Komisja obliczyła bezwzględną kwotę marginesu na nieprzewidziane wydatki na 2017 r. <sup>(3)</sup>.
- (3) Po zbadaniu wszystkich innych możliwości finansowych pozwalających reagować na nieprzewidziane okoliczności w ramach pułapów środków na zobowiązania na 2017 r. w dziale 3 (*Bezpieczeństwo i obywatelstwo*) i 4 (*Globalny wymiar Europy*) wieloletnich ram finansowych oraz z uwzględnieniem uruchomienia instrumentu elastyczności na całą kwotę 530 mln EUR dostępną w 2017 r., konieczne wydaje się uruchomienie marginesu na nieprzewidziane wydatki, aby zaspokoić potrzeby wynikające z kryzysu związanego z migracją, uchodźcami i bezpieczeństwem, przez zwiększenie środków na zobowiązania w budżecie ogólnym Unii Europejskiej na rok budżetowy 2017, poza pułapami zobowiązań działów 3 i 4 wieloletnich ram finansowych.
- (4) Uwzględniając tę bardzo szczególną sytuację, warunek ostatecznego instrumentu określony w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1311/2013 jest spełniony.
- (5) W celu skrócenia do minimum czasu potrzebnego na uruchomienie marginesu na nieprzewidziane wydatki niniejszą decyzję należy stosować od początku roku budżetowego 2017,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2017 uruchamia się margines na nieprzewidziane wydatki w celu udostępnienia kwoty 1 176 030 960 EUR w środkach na zobowiązania poza pułapem zobowiązań w dziale 3 (*Bezpieczeństwo i obywatelstwo*) oraz kwoty 730 120 000 EUR w środkach na zobowiązania poza pułapem zobowiązań w dziale 4 (*Globalny wymiar Europy*) wieloletnich ram finansowych.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

<sup>(3)</sup> Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 30 czerwca 2016 r. w sprawie dostosowania technicznego ram finansowych na rok 2017 stosownie do zmian DNB (COM(2016) 311).

## Artykuł 2

Całkowita kwota 1 906 150 960 EUR w środkach na zobowiązania, o której mowa w art. 1, zostanie skompensowana w marginesach w ramach pułapów zobowiązań na lata 2017–2019 następujących działów wieloletnich ram finansowych:

a) 2017:

(i) dział 2 (*Trwały wzrost gospodarczy – zasoby naturalne*): 575 000 000 EUR;

(ii) dział 5 (*Administracja*): 507 268 804 EUR;

b) 2018: dział 5 (*Administracja*): 570 000 000 EUR;

c) 2019: dział 5 (*Administracja*): 253 882 156 EUR.

## Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

Sporządzono w Strasburgu dnia 14 grudnia 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

I. KORČOK

Przewodniczący

---

**DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/345****z dnia 27 lutego 2017 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/849 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 27 maja 2016 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2016/849<sup>(1)</sup> w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej („KRLD”), wdrażającą między innymi rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych („RB ONZ”) nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) i 2270 (2016).
- (2) W dniu 30 listopada 2016 r. RB ONZ przyjęła rezolucję nr 2321 (2016), w której dała wyraz najgłębszemu zaniepokojeniu w związku z próbą jądrową przeprowadzoną przez KRLD w dniu 9 września 2016 r. z naruszeniem odnośnych rezolucji RB ONZ, ponownie potępiając działania związane z bronią jądrową oraz raketowymi pociskami balistycznymi prowadzone przez KRLD i stanowiące poważne naruszenie odnośnych rezolucji RB ONZ, oraz stwierdzając, że nadal istnieje wyraźne zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa w regionie i poza nim.
- (3) W rezolucji nr 2321 (2016) RB ONZ wyraża zaniepokojenie faktem, że bagaż podręczny i bagaż rejestrowany osób wjeżdżających do lub wyjeżdżających z KRLD może być wykorzystywany do transportu produktów, których dostarczanie, sprzedaż lub przekazywanie są zakazane na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) lub 2321 (2016), i wyjaśnia, że taki bagaż stanowi „ładunek” do celów wykonania pkt 18 rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016), wskazując tym samym na obowiązek skontrolowania ładunku.
- (4) W rezolucji nr 2321 (2016) RB ONZ wzywa państwa członkowskie do zmniejszenia liczby pracowników misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych KRLD.
- (5) W rezolucji nr 2321 (2016) RB ONZ wyraża obawę, że zakazane produkty mogą być przewożone do lub z KRLD transportem kolejowym i drogowym, i podkreśla, że określony w ust. 18 rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016) obowiązek kontroli ładunków znajdujących się na terytorium państw członkowskich lub przewożonych przez ich terytorium obejmuje towary przewożone transportem kolejowym i drogowym.
- (6) W rezolucji nr 2321 (2016) RB ONZ stwierdza, że do celów jej wykonania oraz wykonania rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) pojęcie „tranzytu” obejmuje, ale nie jest ograniczone do przejazdu osób poprzez terminale międzynarodowych portów lotniczych danego państwa w drodze do miejsca przeznaczenia w innym państwie, niezależnie od tego, czy osoby te przechodzą kontrolę celną lub paszportową w tym porcie lotniczym.
- (7) W rezolucji nr 2321 (2016) RB ONZ wprowadza maksymalną łączną ilość węgla, którą można przywieźć z KRLD, i ustanawia mechanizm monitorowania i weryfikacji przestrzegania tego ustalenia. W ramach tego mechanizmu państwa członkowskie importujące węgiel z KRLD zostały wezwane do okresowego sprawdzania strony internetowej ONZ, tak aby nie osiągnąć całkowitej łącznej ilości przywozu węgla.
- (8) W rezolucji nr 2321 (2016) RB ONZ przypomina, że przedstawicielom korpusu dyplomatycznego KRLD nie wolno prowadzić działalności zawodowej ani handlowej na własny rachunek w państwie przyjmującym.
- (9) W rezolucji nr 2321 (2016) RB ONZ wyraża zaniepokojenie faktem, że obywatele KRLD są wysyłani do pracy w innych państwach w celu uzyskania twardej waluty, którą KRLD wykorzystuje do programów dotyczących broni jądrowej i raket balistycznych i wzywa państwa do zachowania czujności wobec tej praktyki.

<sup>(1)</sup> Decyzja Rady (WPZiB) 2016/849 z dnia 27 maja 2016 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, uchylająca decyzję 2013/183/WPZiB (Dz.U. L 141 z 28.5.2016, s. 79).

- (10) W rezolucji nr 2321 (2016) RB ONZ ponownie wyraża zaniepokojenie tym, że duże kwoty w gotówce mogą być wykorzystywane do obchodzenia środków nałożonych przez Radę Bezpieczeństwa, i wzywa państwa członkowskie do zachowania czujności wobec tego zagrożenia.
- (11) W rezolucji nr 2321 (2016) RB ONZ wyraża swoje zaangażowanie na rzecz wypracowania pokojowego, dyplomatycznego i politycznego rozwiązania zaistniałej sytuacji i potwierdza swoje poparcie dla rozmów sześciop stronnych oraz wzywa do ich wznowienia.
- (12) W rezolucji nr 2321 (2016) RB ONZ potwierdza, że działania KRLD mają być stale obserwowane oraz że RB ONZ jest gotowa wzmocnić, zmienić, zawiesić lub znieść środki konieczne w świetle przestrzegania przez KRLD odnośnych postanowień, a także jest zdecydowana zastosować dalsze istotne środki w razie kolejnej próby jądrowej lub wyrzelenia pocisku przez KRLD.
- (13) Wdrożenie niektórych środków przewidzianych w niniejszej decyzji wymaga dalszego działania Unii.
- (14) Państwa członkowskie powinny przekazywać pozostałym państwom członkowskim odpowiednie informacje w celu wspierania skutecznego wdrażania niniejszej decyzji w całej Unii.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2016/849,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

#### Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2016/849 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:

- „h) niektórych innych produktów, materiałów, wyposażenia, towarów i technologii wymienionych w wykazie zgodnie z pkt 4 rezolucji RB ONZ nr 2321 (2016);
- i) wszelkich innych produktów wymienionych w wykazie broni konwencjonalnej podwójnego zastosowania przyjętym przez Komitet Sankcji zgodnie z pkt 7 rezolucji RB ONZ nr 2321 (2016).”;

2) art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakazane jest nabywanie od KRLD przez obywateli państw członkowskich – lub przy użyciu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub ich statków powietrznych – złota, rudy tytanu, rudy wanadu, pierwiastków ziem rzadkich, miedzi, niklu, srebra i cynku, bez względu na to, czy pochodzą one z terytorium KRLD czy nie.”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6a

1. Zakazane jest nabywanie od KRLD przez obywateli państw członkowskich – lub przy użyciu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub ich statków powietrznych – posągów, bez względu na to, czy pochodzą one z terytorium KRLD, czy nie.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli Komitet Sankcji udzielił uprzedniej zgody w odniesieniu do danego przypadku.

3. Unia przyjmuje środki niezbędne do określenia stosownych produktów, które mają zostać objęte niniejszym artykułem.”;

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6b

1. Zakazane jest bezpośrednie lub pośrednie dostarczanie, sprzedawanie lub przekazywanie KRLD przez obywateli państw członkowskich – lub przy użyciu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub ich statków powietrznych – helikopterów i statków, bez względu na to, czy pochodzą one z terytoriów państw członkowskich, czy nie.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli Komitet Sankcji udzielił wcześniejszej zgody w odniesieniu do danego przypadku.

3. Unia przyjmuje środki niezbędne do określenia stosownych produktów, które mają zostać objęte niniejszym artykułem.”;

5) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

1. Zakazane jest nabywanie od KRLD przez obywateli państw członkowskich – lub przy użyciu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub ich statków powietrznych – węgla, żelaza i rudy żelaza, bez względu na to, czy pochodzą one z terytorium KRLD, czy nie. Unia przyjmuje środki niezbędne do określenia stosownych produktów, które mają zostać objęte niniejszym ustępem.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do nabywania węgla, co do którego państwo członkowskie potwierdzi na podstawie wiarygodnych informacji, że pochodzi spoza KRLD i był transportowany przez KRLD wyłącznie w celu wywozu z portu Rason, pod warunkiem że dane państwo członkowskie powiadomi wcześniej Komitet Sankcji, a transakcje takie nie mają związku z generowaniem dochodów na rzecz programów KRLD dotyczących broni jądrowej lub raketowych pocisków balistycznych lub innych działań zakazanych na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) i 2321 (2016) lub niniejszej decyzji.

3. Ustęp 1 nie ma zastosowania do całkowitego wywozu do wszystkich państw członkowskich ONZ węgla pochodzącego z KRLD, którego łączna wartość nie przekracza 53 495 894 USD lub łączna waga nie przekracza 1 000 866 ton metrycznych – w zależności od tego, która wartość jest niższa – między datą przyjęcia rezolucji RB ONZ nr 2321 (2016) a dniem 31 grudnia 2016 r. ani do całkowitego wywozu do wszystkich państw członkowskich ONZ węgla pochodzącego z KRLD, którego łączna wartość nie przekracza 400 870 018 USD lub łączna waga nie przekracza 7 500 000 ton metrycznych – w zależności od tego, która wartość jest niższa – od dnia 1 stycznia 2017 r., pod warunkiem że odnośne zamówienia:

a) nie mają związku z osobami lub podmiotami, które są związane z programami KRLD dotyczącymi broni jądrowej lub raketowych pocisków balistycznych lub z innymi działaniami zakazanymi na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) i 2321 (2016), w tym z osobami lub podmiotami umieszczonymi w wykazie, osobami lub podmiotami działającymi na ich rzecz lub pod ich kierunkiem, podmiotami stanowiącymi ich własność lub kontrolowanymi przez nie, bezpośrednio lub pośrednio, lub osobami lub podmiotami pomagającymi w uniknięciu sankcji; oraz

b) służą wyłącznie zapewnieniu środków utrzymania obywateli KRLD i nie mają związku z generowaniem dochodów na rzecz programów KRLD dotyczących broni jądrowej lub raketowych pocisków balistycznych ani na rzecz innych działań zakazanych na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) i 2321 (2016).

4. Państwo członkowskie nabywające węgiel bezpośrednio z KRLD powiadamia Komitet Sankcji o łącznej wielkości zamówień w każdym miesiącu, nie później niż 30 dni po zakończeniu danego miesiąca, na formularzu określonym w załączniku V do rezolucji RB ONZ 2321 (2016). Takie państwo członkowskie przekazuje pozostałym państwom członkowskim oraz Komisji takie informacje podane Komitetowi Sankcji.

5. Ustęp 1 nie ma zastosowania w odniesieniu do transakcji dotyczących żelaza i rud żelaza, w przypadku których stwierdzono, że służą wyłącznie zapewnieniu środków utrzymania i nie mają związku z generowaniem dochodów na rzecz programów KRLD dotyczących broni jądrowej lub raketowych pocisków balistycznych lub innych działań zakazanych na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) lub 2321 (2016).”;

6) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Zakazuje się udzielania publicznego lub prywatnego wsparcia finansowego na rzecz wymiany handlowej z KRLD, w tym kredytów eksportowych, gwarancji lub ubezpieczeń obywatelom KRLD oraz podmiotom prowadzącym taką wymianę handlową.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku udzielenia przez Komitet Sankcji uprzedniej zgody na wsparcie finansowe w odniesieniu do danego przypadku.”;

7) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

1. Zakazane jest otwieranie nowych oddziałów, jednostek zależnych lub biur przedstawicielskich banków KRLD, w tym banku centralnego KRLD, jego oddziałów i jednostek zależnych oraz innych podmiotów finansowych, o których mowa w art. 13 pkt 2, na terytorium państw członkowskich.

2. Istniejące oddziały, jednostki zależne i biura przedstawicielskie podmiotów, o których mowa w ust. 1, na terytorium państw członkowskich muszą zostać zamknięte w ciągu 90 dni od przyjęcia rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016).

3. Jeżeli Komitet Sankcji nie wyrazi uprzedniej zgody, zakazane jest, aby banki KRLD, w tym bank centralny KRLD, jego oddziały i jednostki zależne oraz inne podmioty finansowe, o których mowa w art. 13 pkt 2:

- a) zakładały nowe spółki joint venture z bankami podlegającymi jurysdykcji państw członkowskich;
- b) obejmowały udziały własnościowe w bankach podlegających jurysdykcji państw członkowskich; lub
- c) nawiązywały lub utrzymywały stosunki korespondenckie z bankami podlegającymi jurysdykcji państw członkowskich.

4. Istniejące spółki joint venture, udziały własnościowe i stosunki korespondenckie z bankami KRLD muszą zostać rozwiązane w ciągu 90 dni od przyjęcia rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016).

5. Zakazuje się instytucjom finansowym na terytorium państw członkowskich lub podlegających ich jurysdykcji otwierania biur przedstawicielskich, jednostek zależnych, oddziałów lub rachunków bankowych w KRLD.

6. Istniejące biura przedstawicielskie, jednostki zależne lub rachunki bankowe w KRLD muszą zostać zamknięte w ciągu 90 dni od przyjęcia rezolucji RB ONZ nr 2321 (2016).

7. Ustęp 6 nie ma zastosowania, jeżeli Komitet Sankcji stwierdzi w odniesieniu do danego przypadku, że takie biura, jednostki zależne lub rachunki są wymagane w celu dostarczenia pomocy humanitarnej lub do działalności misji dyplomatycznych w KRLD zgodnie z Konwencjami wiedeńskimi o stosunkach dyplomatycznych i konsularnych lub działalności ONZ lub wyspecjalizowanych agencji ONZ, lub powiązanych organizacji, lub w innych celach zgodnie z rezolucjami RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) lub 2321 (2016).”;

8) art. 16 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zajęcia i usunięcia, np. przez zniszczenie, uniemożliwienie obsługiwanego lub użytkowania, składowanie lub transfer w celu usunięcia do państwa innego niż państwo pochodzenia lub przeznaczenia, produkty, których dostarczenie, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) lub 2321 (2016) i które zostały zidentyfikowane w trakcie kontroli, zgodnie z ich zobowiązaniami na mocy mających zastosowanie rezolucji RB ONZ, w tym rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).”;

9) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 18a

1. Państwo członkowskie, pod którego banderą pływa statek umieszczony w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji, cofa, jeżeli Komitet tak postanowi, prawo tego statku do podnoszenia bandery.

2. Państwo członkowskie, pod którego banderą pływa statek umieszczony w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji, kieruje, jeżeli Komitet tak postanowi, ten statek do portu określonego przez Komitet, w porozumieniu z państwem portu.

3. Państwa członkowskie zakazują, jeżeli Komitet Sankcji tak postanowi, umieszczając statek w wykazie, zawinięcia do ich portów przez dany statek, z wyjątkiem sytuacji wyjątkowych lub powrotu tego statku do portu macierzystego.

4. Państwa członkowskie, jeżeli Komitet Sankcji tak postanowi, umieszczając statek w wykazie, obejmują statek zamrożeniem aktywów.

5. W załączniku IV wskazane są statki, o których mowa w ust. 1–4 niniejszego artykułu, umieszczone w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji zgodnie z pkt 12 rezolucji RB ONZ nr 2321 (2016).”;



10) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli Komitet Sankcji udzielił uprzedniej zgody w odniesieniu do danego przypadku.”;

b) uchyla się ust. 3;

11) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 20a

Zakazuje się nabywania usług statków lub statków powietrznych z KRLD.”;

12) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Państwa członkowskie wyrejestrowują statki, które są własnością KRLD lub są kontrolowane lub eksploatowane przez to państwo, oraz nie rejestrują żadnego statku, który został wyrejestrowany przez inne państwo zgodnie z pkt 24 rezolucji RB ONZ nr 2321 (2016).”;

13) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

1. Zakazane są: rejestrowanie statków w KRLD, uzyskiwanie zezwolenia na wykorzystywanie przez dany statek bandery KRLD, posiadanie, leasingowanie, obsługa lub świadczenie wszelkich usług w zakresie klasyfikacji, certyfikacji statków lub powiązanych usług, lub ubezpieczanie jakichkolwiek statków pływających pod banderą KRLD.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli Komitet Sankcji udzielił uprzedniej zgody w odniesieniu do danego przypadku.

3. Zakazane jest świadczenie przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich usług ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych w odniesieniu do statków, które są własnością KRLD lub są kontrolowane lub eksploatowane przez to państwo, w tym na skutek zastosowania niedozwolonych środków.

4. Ustęp 3 nie ma zastosowania, jeżeli Komitet Sankcji stwierdzi w odniesieniu do danego przypadku, że statek prowadzi działalność wyłącznie w celu zapewnienia środków utrzymania, które nie zostaną wykorzystane przez osoby lub podmioty z KRLD do generowania dochodów, lub wyłącznie w celach humanitarnych.”;

14) w art. 23 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„12. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu wprowadzenia ograniczeń wjazdu lub przejazdu przez ich terytoria członków rządu KRLD, urzędników tego rządu i członków sił zbrojnych KRLD, jeśli tacy członkowie lub urzędnicy są powiązani z programami KRLD dotyczącymi broni jądrowej lub raketowych pocisków balistycznych lub z innymi działaniami zakazanymi na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) i 2321 (2016).”;

15) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 24a

1. Jeśli państwo członkowskie stwierdza, że dana osoba działa w imieniu lub pod kierunkiem banku lub instytucji finansowej KRLD, wydała ją ze swojego terytorium w celu repatriacji do państwa, którego jest obywatelem, zgodnie z mającym zastosowanie prawem.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku, gdy obecność danej osoby jest niezbędna w związku z postępowaniem sądowym lub wyłącznie ze względów medycznych, względów bezpieczeństwa lub innych względów humanitarnych, lub gdy Komitet Sankcji stwierdził w odniesieniu do danego przypadku, że wydalenie danej osoby byłoby sprzeczne z celami rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) i 2321 (2016).”;

16) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 30

1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zachowania czujności i uniemożliwienia specjalistycznego kształcenia lub szkolenia obywateli KRLD – na swoich terytoriach lub przez swoich obywateli – w dziedzinach, które mogą przyczynić się do działań jądrowych KRLD niosących ryzyko proliferacji oraz rozwijania systemów przenoszenia broni jądrowej, w tym nauczania lub szkolenia w zakresie zaawansowanej fizyki, zaawansowanych symulacji komputerowych i powiązanych dziedzin informatyki, nawigacji geoprzestrzennej, inżynierii jądrowej, inżynierii kosmicznej, inżynierii lotniczej oraz w powiązanych dyscyplinach, zaawansowanej inżynierii: materiałowej, chemicznej, mechanicznej, elektrycznej i przemysłowej.

2. Państwa członkowskie zawieszają współpracę naukową i techniczną z udziałem osób lub grup oficjalnie finansowanych przez KRLD lub reprezentujących to państwo, z wyjątkiem wymian medycznych, chyba że:

- a) w przypadku współpracy naukowej lub technicznej w dziedzinie badań jądrowych i technologii jądrowej, inżynierii i technologii kosmicznej i lotniczej lub zaawansowanych technik i metod produkcyjnych Komitet Sankcji ustalił w odniesieniu do danego przypadku, że dana działalność nie przyczyni się do działań jądrowych KRLD niosących ryzyko proliferacji ani programów dotyczących raketowych pocisków balistycznych; lub
- b) w przypadku wszystkich pozostałych rodzajów współpracy naukowej i technicznej, państwo członkowskie prowadzące współpracę naukową lub techniczną ustali, że dana działalność nie przyczyni się do działań jądrowych KRLD niosących ryzyko proliferacji ani programów dotyczących raketowych pocisków balistycznych i z wyprzedzeniem powiadomi o tym ustaleniu Komitet Sankcji.”;

17) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 31a

Misjom dyplomatycznym i urzędom konsularnym KRLD oraz ich członkom z KRLD zakazuje się posiadania lub kontrolowania rachunków bankowych w Unii z wyjątkiem jednego rachunku bankowego w państwie członkowskim lub państwach członkowskich, w których mieści się misja dyplomatyczna lub urząd konsularny lub w których akredytowani są ich członkowie.”;

18) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 31b

1. Zabrania się wynajmowania lub udostępniania w inny sposób na rzecz KRLD lub do korzystania przez KRLD lub w celu uzyskania korzyści przez KRLD, nieruchomości, do celów innych niż działalność dyplomatyczna lub konsularna.

2. Zabrania się najmu od KRLD nieruchomości położonych poza terytorium KRLD.”;

19) art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada wprowadza zmiany do załącznika I i IV na podstawie ustaleń Rady Bezpieczeństwa lub Komitetu Sankcji.”;

20) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 36a

W drodze odstępstwa od środków nałożonych na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) lub 2321 (2016), o ile Komitet Sankcji stwierdził, że wyłączenie jest konieczne w celu ułatwienia pracy organizacji międzynarodowych i pozarządowych prowadzących działania związane z niesieniem pomocy i wsparcia na rzecz ludności cywilnej w KRLD, właściwy organ państwa członkowskiego udziela niezbędnego zezwolenia.”;

21) dodaje się załącznik IV brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej decyzji.

---

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2017 r.

W imieniu Rady  
K. MIZZI  
Przewodniczący

---

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz statków, o którym mowa w art. 18a”

---

**DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/346****z dnia 27 lutego 2017 r.****przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Praw Człowieka**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i art. 31 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 25 lipca 2012 r. Rada przyjęła decyzję 2012/440/WPZiB<sup>(1)</sup> w sprawie mianowania Stavrosa LAMBRINIDISA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (zwanym dalej „SPUE”) ds. Praw Człowieka. Mandat SPUE wygasa w dniu 28 lutego 2017 r.
- (2) W dniu 20 lipca 2015 r. Rada przyjęła Plan działania UE dotyczący praw człowieka i demokracji na okres 2015–2019.
- (3) Mandat SPUE należy przedłużyć na okres kolejnych 24 miesięcy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

*Artykuł 1***Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Stavrosa LAMBRINIDISA jako SPUE ds. Praw Człowieka zostaje przedłużony do dnia 28 lutego 2019 r. Rada może zdecydować, że mandat SPUE zostanie zakończony wcześniej, w oparciu o ocenę dokonaną przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (zwany dalej „KPiB”) oraz wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „WP”).

*Artykuł 2***Cele polityki**

Podstawą mandatu SPUE są cele polityki Unii w zakresie praw człowieka, określone w Traktacie o Unii Europejskiej, Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a także w strategicznych ramach UE dotyczących praw człowieka i demokracji oraz Planie działania UE dotyczącym praw człowieka i demokracji:

- a) zwiększanie skuteczności, obecności i widoczności Unii w zakresie ochrony i propagowania praw człowieka na świecie, w szczególności poprzez pogłębianie współpracy i dialogu politycznego Unii z państwami trzecimi, stosownymi partnerami, podmiotami gospodarczymi, społeczeństwem obywatelskim, organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, a także poprzez działania na stosownych forach międzynarodowych;
- b) zwiększanie udziału Unii w umacnianiu demokracji i rozwoju instytucjonalnym, praworządności, dobrych rządów, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności na całym świecie;
- c) poprawa spójności unijnych działań w zakresie praw człowieka i szersze uwzględnianie kwestii praw człowieka we wszystkich obszarach działań zewnętrznych Unii.

<sup>(1)</sup> Decyzja Rady 2012/440/WPZiB z dnia 25 lipca 2012 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Praw Człowieka (Dz.U. L 200 z 27.7.2012, s. 21).

### Artykuł 3

#### **Mandat**

Aby możliwa była realizacja celów polityki, mandat SPUE obejmuje:

- a) przyczynianie się do realizacji unijnej polityki dotyczącej praw człowieka, w szczególności strategicznych ram UE dotyczących praw człowieka i demokracji oraz Planu działania UE dotyczącego praw człowieka i demokracji, w tym również poprzez formułowanie zaleceń w tym względzie;
- b) przyczynianie się do realizacji unijnych wytycznych, zestawów narzędzi i planów działania w dziedzinie praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego;
- c) pogłębianie dialogu na temat praw człowieka z rządami krajów trzecich oraz z organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, a także z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i innymi stosownymi podmiotami, aby zapewnić skuteczność i widoczność unijnej polityki dotyczącej praw człowieka;
- d) przyczynianie się do większej spójności i zgodności unijnych polityk i działań w obszarze ochrony i propagowania praw człowieka, w szczególności poprzez udział w formułowaniu stosownych polityk Unii.

### Artykuł 4

#### **Wykonywanie mandatu**

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu, działając pod zwierzchnictwem WP.
2. KPiB utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania SPUE w ramach mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.
3. SPUE ściśle koordynuje swoje działania z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (zwaną dalej „ESDZ”) i jej odpowiednimi działami w celu zapewnienia spójności i zgodności ich odnośnych prac w obszarze praw człowieka.

### Artykuł 5

#### **Finansowanie**

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 28 lutego 2018 r. wynosi 860 000 EUR.
2. O kwocie referencyjnej przewidzianej na późniejszy okres dla SPUE decyduje Rada.
3. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i przepisami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
4. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

### Artykuł 6

#### **Powołanie i skład zespołu**

1. W granicach mandatu SPUE oraz odpowiednich udostępnionych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie zespołu. Zespół musi dysponować wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie zespołu.

2. Państwa członkowskie, instytucje Unii oraz ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie takiego oddelegowanego personelu jest pokrywane przez, odpowiednio, wysyłające państwo członkowskie, wysyłającą instytucję Unii lub przez ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być oddelegowani do pracy ze SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie, odpowiednio, wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.

4. Personel SPUE ulokowany jest w tym samym miejscu co odpowiednie działy ESDZ lub delegatury Unii, aby zapewnić spójność i zgodność ich odnośnych działań.

#### Artykuł 7

### Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie zespołu SPUE przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych na mocy decyzji Rady 2013/488/UE <sup>(1)</sup>.

#### Artykuł 8

### Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja, ESDZ oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Delegatury Unii oraz przedstawicielstwa dyplomatyczne państw członkowskich, w zależności od przypadku, zapewniają SPUE wsparcie logistyczne.

#### Artykuł 9

### Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE przyjmuje wszelkie uzasadnione, możliwe do realizacji środki, zgodnie z mandatem SPUE oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze, za który jest odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio podlegającemu SPUE, w szczególności:

- a) sporządza szczegółowy plan bezpieczeństwa oparty na wytycznych ESDZ, obejmujący konkretne fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa, regulujący zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru, za który jest odpowiedzialny, oraz w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszeniem bezpieczeństwa, w tym również plan awaryjny i plan ewakuacyjny;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze, za który jest odpowiedzialny;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu SPUE, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym personel miejscowy zatrudniony na podstawie umów, odbyli przed przyjazdem na obszar, za który jest odpowiedzialny, lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych przez ESDZ dla tego obszaru;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz dostarcza Radzie, WP oraz Komisji pisemne sprawozdania na temat wdrażania tych zaleceń oraz sprawozdania dotyczące innych kwestii związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań z postępu prac oraz sprawozdania z wykonania mandatu.

<sup>(1)</sup> Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

*Artykuł 10***Sprawozdawczość**

SPUE regularnie przedstawia WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady, w szczególności Grupie Roboczej ds. Praw Człowieka. Regularne sprawozdania są rozprowadzane w sieci COREU. SPUE może przedstawiać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych. Zgodnie z art. 36 Traktatu SPUE może uczestniczyć w przekazywaniu informacji Parlamentowi Europejskiemu.

*Artykuł 11***Koordynacja**

1. SPUE przyczynia się do jedności, spójności i skuteczności działania Unii oraz pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii i działań państw członkowskich, aby osiągnąć cele polityki Unii. Działania SPUE są w stosownych przypadkach koordynowane z działaniami Komisji, jak również z działaniami innych specjalnych przedstawicieli Unii Europejskiej. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.
2. Utrzymywana jest ścisła współpraca w terenie z odpowiednimi szefami misji państw członkowskich, szefami delegatur Unii, a także z szefami lub dowódcami misji i operacji w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony oraz, w stosownych przypadkach, z innymi specjalnymi przedstawicielami Unii Europejskiej. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu.
3. SPUE ściśle współpracuje również z innymi międzynarodowymi i regionalnymi podmiotami na szczeblu dowództwa i w terenie oraz dąży do wzajemnego uzupełniania swych działań z tymi podmiotami i uzyskania efektów synergii. SPUE dąży do regularnych kontaktów z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, zarówno na szczeblu dowództwa, jak i w terenie.

*Artykuł 12***Przegląd**

Wykonywanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii podlegają regularnemu przeglądowi. Przed dniem 30 listopada 2018 r. SPUE przedstawi Radzie, WP oraz Komisji regularne sprawozdania z postępu prac oraz kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu.

*Artykuł 13***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2017 r.

W imieniu Rady  
K. MIZZI  
Przewodniczący

**DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/347****z dnia 27 lutego 2017 r.****przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i art. 31 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 stycznia 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/77 <sup>(1)</sup> w sprawie mianowania Larsa-Gunnara WIGEMARKA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej („SPUE”) w Bośni i Hercegowinie („BiH”). Mandat SPUE wygaśnie 28 lutego 2017 r.
- (2) Mandat SPUE należy przedłużyć na okres kolejnych 16 miesięcy.
- (3) SPUE będzie wykonywać mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

*Artykuł 1***Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Larsa-Gunnara WIGEMARKA jako SPUE w Bośni i Hercegowinie(BiH) zostaje przedłużony do dnia 30 czerwca 2018 r. Rada może zdecydować, że mandat SPUE zostanie zakończony wcześniej, w oparciu o ocenę dokonaną przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa („KPiB”) oraz wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa („WP”).

*Artykuł 2***Cele polityki**

1. Podstawą mandatu SPUE są następujące cele polityki Unii w BiH:
  - a) ciągłe czynienie postępów w procesie stabilizacji i stowarzyszenia;
  - b) Bośnia i Hercegowina stabilna, wiarygodna, pokojowa oraz wieloetniczna i zjednoczona, pokojowo współpracująca z sąsiadami, oraz
  - c) zapewnienie, aby BiH konsekwentnie podążała ścieżką do członkostwa w Unii.
2. Unia będzie także dalej wspierać realizację Ogólnej umowy na rzecz pokoju w BiH.

*Artykuł 3***Mandat**

Mandat SPUE, dla realizacji celów polityki, obejmuje:

- a) doradztwo ze strony Unii i ułatwianie procesu politycznego, w szczególności poprzez promocję dialogu między różnymi szczeblami sprawowania rządów;
- b) zapewnienie konsekwencji i spójności działań Unii;

<sup>(1)</sup> Decyzja Rady (WPZiB) 2015/77 z dnia 19 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie (Dz.U. L 13 z 20.1.2015, s. 7).



- c) ułatwianie postępu w realizacji priorytetów politycznych, gospodarczych i europejskich, w szczególności poprzez wspieranie wdrażania mechanizmu koordynacji w kwestiach związanych z UE oraz trwające wdrażanie programu reform;
- d) monitorowanie i doradzanie władzom wykonawczym i ustawodawczym na wszystkich szczeblach rządu BiH oraz komunikacja z władzami i z partiami politycznymi w BiH;
- e) zapewnienie realizacji działań Unii w całym zakresie prac w obszarze praworządności i reformy sektora bezpieczeństwa, działanie na rzecz ogólnej koordynacji przez Unię – wraz z wytyczaniem kierunku miejscowej polityki – unijnych starań w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej i korupcji, a także terroryzmu oraz, w tym kontekście, zapewnianie WP i Komisji niezbędnych analiz i doradztwa;
- f) zapewnianie wsparcia na rzecz wzmocnienia i zwiększenia skuteczności kontaktów pomiędzy wymiarem sprawiedliwości w sprawach karnych a policją w BiH, a także inicjatyw mających na celu wzmocnienie skuteczności i bezstronności instytucji wymiaru sprawiedliwości, w szczególności usystematyzowanego dialogu na temat wymiaru sprawiedliwości;
- g) z zastrzeżeniem wojskowej struktury dowodzenia, oferowanie dowódcy sił UE wskazówek politycznych dotyczących kwestii wojskowych o lokalnym wymiarze politycznym, w szczególności dotyczących operacji newralgicznych, oraz stosunków z władzami lokalnymi i lokalnymi mediami, oraz wnoszenie wkładu do konsultacji przeglądu strategicznego EUFOR/ALTHEA, konsultacje z dowódcą sił UE przed podjęciem działań politycznych mogących mieć wpływ na sytuację w dziedzinie bezpieczeństwa oraz koordynacja spójnych komunikatów kierowanych do władz lokalnych i innych organizacji międzynarodowych;
- h) koordynowanie i realizacja starań Unii podejmowanych celem informowania opinii publicznej BiH o kwestiach unijnych;
- i) działanie na rzecz procesu integracji UE poprzez ukierunkowaną dyplomację publiczną i działania informacyjne Unii przygotowane z myślą o zapewnieniu lepszego zrozumienia i wsparcia przez opinię publiczną BiH kwestii związanych z UE, także poprzez angażowanie lokalnych podmiotów ze społeczeństwa obywatelskiego;
- j) wkład w zwiększanie i umacnianie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w BiH, zgodnie z polityką UE dotyczącą praw człowieka oraz wytycznymi UE na temat praw człowieka;
- k) działanie z właściwymi organami BiH na rzecz pełnej współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla byłej Jugosławii;
- l) doradzanie, wspomaganie, ułatwianie i monitorowanie – zgodnie z procesem integracji z UE – dialogu politycznego w sprawie koniecznych zmian konstytucyjnych i odpowiednich zmian legislacyjnych;
- m) utrzymywanie ścisłych kontaktów i ścisłych konsultacji z Wysokim Przedstawicielem w BiH oraz innymi odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi działającymi w tym państwie, w tym kontekście informowanie Rady o dyskusjach na miejscu dotyczących podmiotów międzynarodowych obecnych w tym kraju, w tym Biura Wysokiego Przedstawiciela;
- n) zapewnianie WP niezbędnego doradztwa dotyczącego osób fizycznych lub prawnych, na które mogą zostać nałożone środki ograniczające w związku z sytuacją w BiH;
- o) z zastrzeżeniem obowiązujących struktur dowodzenia, pomoc w zapewnianiu spójnego stosowania wszystkich instrumentów Unii w terenie dla realizacji celów polityki Unii.

#### Artykuł 4

### Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.
2. KPiB utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. Bez uszczerbku dla uprawnień WP KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania SPUE prowadzone w ramach mandatu.
3. SPUE ściśle koordynuje swoje działania z działaniami Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i jej właściwych działów.

## Artykuł 5

**Finansowanie**

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od 1 marca 2017 r. do 30 czerwca 2018 r. wynosi 7 690 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii. Nie stosuje się ograniczeń udziału osób fizycznych i prawnych w przetargach ogłaszanych przez SPUE. Nie stosuje się ponadto reguły pochodzenia towarów nabywanych przez SPUE.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

## Artykuł 6

**Powołanie i skład zespołu**

1. Do pomocy SPUE w wykonywaniu mandatu i do ogólnego wspomagania spójności, widoczności i skuteczności działań Unii w BiH przydziela się odpowiedni personel. W granicach mandatu SPUE i odnośnych udostępnionych środków finansowych SPUE jest odpowiedzialny za powołanie zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych zgodnie z wymogami związanymi z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie zespołu.
2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie takiego oddelegowanego personelu jest pokrywane odpowiednio przez wysyłające państwo członkowskie, wysyłającą instytucję Unii lub przez ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być zatrudniani do współpracy ze SPUE. Członkowie personelu międzynarodowego zatrudniani na podstawie umów muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie odpowiednio wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ, przy czym personel ten wypełnia obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.

## Artykuł 7

**Przywileje i immunitety SPUE i personelu SPUE**

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i personelu SPUE ustala się odpowiednio ze stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i ESDZ zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

## Artykuł 8

**Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE**

SPUE i członkowie zespołu SPUE przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2013/488/UE<sup>(1)</sup>.

## Artykuł 9

**Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne**

1. Państwa członkowskie, Komisja i Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatura Unii lub państwa członkowskie zapewniają w razie potrzeby wsparcie logistyczne w regionie.

<sup>(1)</sup> Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

*Artykuł 10***Bezpieczeństwo**

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych na mocy postanowień tytułu V Traktatu, SPUE podejmuje wszystkie działania możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodnie z mandatem SPUE oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio podlegającemu SPUE, w szczególności:

- a) sporządza szczegółowy plan bezpieczeństwa oparty na wskazówkach z ESDZ, obejmujący konkretne fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa i regulujący zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru, za który jest on odpowiedzialny, i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszeniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i ewakuacyjny misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze, za który jest on odpowiedzialny;
- c) zapewnia, by wszyscy członkowie zespołu SPUE, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym zatrudniony na podstawie umów personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem lub niezwłocznie po przyjeździe na obszar, za który jest on odpowiedzialny, odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych dla tego obszaru przez ESDZ;
- d) zapewnia wprowadzanie w życie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz dostarcza Radzie, WP i Komisji, w ramach sprawozdań z postępu prac i sprawozdań z wykonywania mandatu, pisemne sprawozdania na temat realizacji tych zaleceń oraz innych kwestii związanych z bezpieczeństwem.

*Artykuł 11***Sprawozdawczość**

SPUE regularnie składa sprawozdania ustne i pisemne WP i KPiB. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania są rozprawdane poprzez sieć COREU. SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych. Zgodnie z art. 36 Traktatu SPUE może uczestniczyć w przedstawianiu informacji Parlamentowi Europejskiemu.

*Artykuł 12***Koordinacja**

1. SPUE przyczynia się do jedności, spójności i skuteczności działania Unii oraz pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii i działań państw członkowskich dla osiągnięcia celów polityki Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji, a w razie potrzeby także z działaniami innych SPUE obecnych w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.
2. Należy utrzymywać bliską współpracę w terenie z szefami misji państw członkowskich oraz szefami delegatur Unii w regionie. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE działa także w porozumieniu z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi w terenie, w szczególności ściśle koordynuje działania z Wysokim Przedstawicielem w BiH.
3. Wspierając operacje zarządzania kryzysowego Unii, SPUE, wraz z pozostałymi podmiotami unijnymi obecnymi w terenie, usprawnia rozpowszechnianie i wzajemne przekazywanie informacji pomiędzy takimi podmiotami Unii celem uzyskania wysokiego stopnia wspólnego rozpoznania sytuacji i jej oceny.

*Artykuł 13***Wsparcie w odniesieniu do roszczeń**

SPUE i personel SPUE udzielają wsparcia w celu przygotowania odpowiedzi na wszelkie roszczenia i zobowiązania wynikające z mandatów wcześniejszych SPUE w BiH oraz udzielają w tej mierze pomocy administracyjnej i udostępniają odpowiednie dokumenty.

*Artykuł 14***Przegląd**

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Do dnia 30 września 2017 r. SPUE przedstawi Radzie, WP i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a do dnia 31 marca 2018 r. kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu.

*Artykuł 15***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2017 r.

W imieniu Rady  
K. MIZZI  
Przewodniczący

---

**DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/348****z dnia 27 lutego 2017 r.****przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Kosowie \***

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i art. 31 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 4 sierpnia 2016 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2016/1338 zmieniającą decyzję (WPZiB) 2015/2052 przedłużającą mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Kosowie <sup>(1)</sup>, na mocy której Natalija APOSTOŁOWA została mianowana Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Kosowie. Mandat SPUE wygaśnie w dniu 28 lutego 2017 r.
- (2) Mandat SPUE należy przedłużyć o kolejne 16 miesięcy.
- (3) SPUE będzie wykonywać mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

*Artykuł 1***Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Nataliji APOSTOŁOWEJ jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) przedłuża się do dnia 30 czerwca 2018 r. Na podstawie oceny Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP) Rada może zdecydować, że mandat SPUE zostanie zakończony wcześniej.

*Artykuł 2***Cele polityki**

Podstawą mandatu SPUE są cele polityki Unii wobec Kosowa. Cele te obejmują: odgrywanie przewodniej roli w promowaniu stabilnego, samodzielnego, pokojowego, demokratycznego i wieloetnicznego Kosowa; wzmocnienie stabilności w regionie i przyczynianie się do współpracy regionalnej i stosunków dobrosąsiedzkich na Bałkanach Zachodnich; promowanie Kosowa zaangażowanego na rzecz praworządności oraz ochrony mniejszości i dziedzictwa kulturowego oraz religijnego; wspieranie europejskiej perspektywy Kosowa i zbliżenia z Unią zgodnie z perspektywą dla regionu oraz zgodnie z układem o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem, z drugiej strony <sup>(2)</sup> (zwany dalej „układem o stabilizacji i stowarzyszeniu”) oraz decyzją Rady (UE) 2015/1988 <sup>(3)</sup>, a także stosownie do odnośnych konkluzji Rady.

\* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 (1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 212 z 5.8.2016, s. 109.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 71 z 16.3.2016, s. 3.

<sup>(3)</sup> Decyzja Rady (UE) 2015/1988 z dnia 22 października 2015 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem, z drugiej strony (Dz.U. L 290 z 6.11.2015, s. 4).

### Artykuł 3

#### Mandat

Aby zrealizować cele polityki, mandat SPUE obejmuje następujące elementy:

- a) doradztwo i pomoc Unii w procesie politycznym;
- b) wspieranie ogólnej koordynacji politycznej Unii w Kosowie;
- c) wzmacnianie obecności Unii w Kosowie i zapewnianie spójności i skuteczności jej działań;
- d) udzielanie szefowi misji EULEX KOSOVO wskazówek dotyczących miejscowej sytuacji politycznej, w tym również na temat politycznych aspektów kwestii związanych z zakresem jego odpowiedzialności;
- e) zapewnienie konsekwencji i spójności działań Unii w Kosowie, w tym również w zakresie lokalnego ukierunkowywania przekształceń misji EULEX z myślą o ewentualnym przekazaniu jej działalności SPUE/Biuru UE lub lokalnym władzom – w zależności od sytuacji;
- f) wspieranie europejskiej perspektywy Kosowa i zbliżenia z Unią zgodnie z perspektywą dla regionu oraz zgodnie z układem o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz decyzją (UE) 2015/1988 o jego podpisaniu, a także stosownie do odnośnych konkluzji Rady, za pośrednictwem ukierunkowanego przekazu społecznego i działań informacyjnych Unii, mających zapewnić szersze zrozumienie i poparcie wśród społeczeństwa Kosowa, jeśli chodzi o kwestie związane z Unią, w tym działania misji EULEX;
- g) monitorowanie, wspomaganie i ułatwianie – poprzez wykorzystanie wszelkich dostępnych SPUE środków i instrumentów oraz przy wsparciu ze strony Biura UE w Kosowie – postępów w realizacji priorytetów politycznych, gospodarczych i europejskich, zgodnie z kompetencjami i obowiązkami poszczególnych instytucji, oraz wspieranie wdrażania układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, w tym za pośrednictwem europejskiego programu reform;
- h) przyczynianie się do zwiększenia i umocnienia poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Kosowie – w tym w odniesieniu do kobiet i dzieci – oraz ochrony mniejszości, zgodnie z polityką Unii dotyczącą praw człowieka i unijnymi wytycznymi dotyczącymi praw człowieka;
- i) wspomaganie wdrażania dialogu na osi Belgrad–Prisztina ułatwanego przez Unię;
- j) wspieranie odpowiednio mandatu wyspecjalizowanych izb sądowych i wyspecjalizowanej prokuratury, w tym poprzez komunikację i działania informacyjne.

### Artykuł 4

#### Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu, działając pod zwierzchnictwem WP.
2. KPiB utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania prowadzone przez SPUE w ramach mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.
3. SPUE ściśle koordynuje swoje działania z działaniami Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i jej właściwych działów.

### Artykuł 5

#### Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 30 czerwca 2018 r. wynosi 3 615 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii. Osoby fizyczne i prawne mogą uczestniczyć w przetargach ogłaszanych przez SPUE bez ograniczeń. Nie stosuje się ponadto reguły pochodzenia w odniesieniu do towarów nabywanych przez SPUE.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

#### Artykuł 6

### Powołanie i skład zespołu

1. Do pomocy SPUE w wykonywaniu mandatu SPUE i do ogólnego wspomaganie spójności, widoczności i skuteczności działań Unii w Kosowie przydziela się specjalny personel. W granicach mandatu SPUE i odpowiednich udostępnionych środków finansowych SPUE jest odpowiedzialny za powołanie zespołu. Zespół musi dysponować wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie zespołu.

2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie takiego oddelegowanego personelu jest pokrywane odpowiednio przez wysyłające państwo członkowskie, wysyłającą instytucję Unii lub przez ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być zatrudniani do współpracy ze SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub odpowiednio ESDZ; personel ten wypełnia obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.

#### Artykuł 7

### Przywileje i immunitety SPUE i personelu SPUE

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i personelu SPUE ustala się odpowiednio ze stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i ESDZ zapewniają w tym celu wszelkie niezbędne wsparcie.

#### Artykuł 8

### Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

1. SPUE i członkowie zespołu SPUE przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2013/488/UE <sup>(1)</sup>.

2. WP jest upoważniony do udostępniania NATO/KFOR informacji i dokumentów niejawnych UE, sporządzonych do celów odnośnego działania, objętych klauzulą tajności do poziomu „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, zgodnie z przepisami bezpieczeństwa dotyczącymi ochrony informacji niejawnych UE.

3. WP jest upoważniony do udostępniania Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) — zgodnie z potrzebami operacyjnymi SPUE — informacji i dokumentów niejawnych UE sporządzonych do celów odnośnego działania, objętych klauzulą tajności do poziomu „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”, zgodnie z przepisami bezpieczeństwa dotyczącymi ochrony informacji niejawnych UE. W tym celu dokonuje się uzgodnień lokalnych.

4. WP jest upoważniony do udostępniania stronom trzecim powiązanych z niniejszą decyzją dokumentów jawnych UE odnoszących się do treści obrad Rady dotyczących odnośnego działania, które są objęte tajemnicą zawodową na podstawie art. 6 ust. 1 regulaminu wewnętrznego Rady.

<sup>(1)</sup> Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

### Artykuł 9

#### Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatura Unii lub państwa członkowskie, w zależności od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

### Artykuł 10

#### Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych na mocy postanowień tytułu V Traktatu, SPUE podejmuje wszystkie działania możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z mandatem SPUE oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio podlegającemu SPUE, w szczególności:

- a) sporządza szczegółowy plan bezpieczeństwa oparty na wskazówkach z ESDZ, obejmujący konkretne fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa i regulujący zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru za który jest on odpowiedzialny, i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszeniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i ewakuacyjny misji;
- b) zapewnia objęcie całego personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze, za który jest on odpowiedzialny;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu SPUE, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym zatrudniony na podstawie umów personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem lub niezwłocznie po przyjeździe na obszar, za który jest on odpowiedzialny, odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych dla tego obszaru przez ESDZ;
- d) zapewnia wprowadzanie w życie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz dostarcza Radzie, WP i Komisji pisemne sprawozdania na temat realizacji tych zaleceń oraz innych kwestii związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdania z postępu prac oraz z wykonania mandatu.

### Artykuł 11

#### Sprawozdawczość

SPUE regularnie przedstawia WP ustne i pisemne sprawozdania. W razie potrzeby SPUE regularnie składa sprawozdania KPiB. SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania są rozprowadzane poprzez sieć COREU. SPUE może przedstawiać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych. Zgodnie z art. 36 Traktatu SPUE może uczestniczyć w informowaniu Parlamentu Europejskiego.

### Artykuł 12

#### Koordinacja

1. SPUE przyczynia się do jedności, spójności i efektywności działania Unii oraz pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii i działań państw członkowskich, aby osiągnąć cele polityki Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji, jak również – w stosownych przypadkach – z działaniami innych SPUE działających w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.
2. W terenie utrzymywane są bliskie kontakty z odpowiednimi szefami misji państw członkowskich oraz szefami delegatur Unii w regionie. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu jego mandatu. SPUE udziela szefowi EULEX KOSOVO wskazówek i informacji dotyczących miejscowej sytuacji politycznej, w tym na temat politycznych aspektów kwestii związanych z jego obowiązkami. SPUE i cywilny dowódca operacji konsultują się ze sobą stosownie do potrzeb.



3. SPUE nawiązuje także kontakty z właściwymi podmiotami lokalnymi oraz innymi podmiotami regionalnymi i międzynarodowymi obecnymi w terenie.
4. SPUE wraz z innymi podmiotami Unii obecnymi w terenie zapewnia rozpowszechnianie i przekazywanie sobie wzajemnie informacji przez podmioty Unii obecne w terenie, tak by osiągnąć wysoki stopień zbieżności pod względem wiedzy na temat sytuacji oraz pod względem jej oceny.

*Artykuł 13*

**Wsparcie w odniesieniu do roszczeń**

SPUE i personel SPUE udzielają wsparcia w celu przygotowania odpowiedzi na wszelkie roszczenia i zobowiązania wynikające z mandatów wcześniejszych SPUE w Kosowie oraz udzielają w tym celu pomocy administracyjnej i udostępniają odpowiednie dokumenty.

*Artykuł 14*

**Przegląd**

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Do dnia 30 września 2017 r. SPUE przedstawi Radzie, WP i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a do dnia 31 marca 2018 r. – kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu.

*Artykuł 15*

**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2017 r.

*W imieniu Rady*  
K. MIZZI  
Przewodniczący

**DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/349****z dnia 27 lutego 2017 r.****zmieniająca decyzję 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 16 lipca 2012 r. Rada przyjęła decyzję 2012/389/WPZiB <sup>(1)</sup> w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania regionalnych zdolności morskich w Rogu Afryki (EUCAP NESTOR).
- (2) W dniu 12 grudnia 2016 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2016/2240 <sup>(2)</sup> zmieniającą decyzję 2012/389/WPZiB. Nazwa misji została zmieniona na EUCAP Somalia, a jej mandat przedłużony do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (3) Decyzję 2012/389/WPZiB należy zmienić, aby przyznać finansową kwotę odniesienia na okres od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 28 lutego 2018 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

*Artykuł 1*

W art. 13 ust. 1 decyzji 2012/389/WPZiB dodaje się akapit w brzmieniu:

„Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUCAP Somalia w okresie od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 28 lutego 2018 r. wynosi 22 950 000 EUR.”.

*Artykuł 2*

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2017 r.

*W imieniu Rady*

K. MIZZI

*Przewodniczący*

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 187 z 17.7.2012, s. 40.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 337 z 13.12.2016, s. 18.

**DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/350****z dnia 27 lutego 2017 r.****zmieniająca decyzję 2012/642/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 października 2012 r. Rada przyjęła decyzję 2012/642/WPZiB <sup>(1)</sup>.
- (2) Z przeglądu decyzji 2012/642/WPZiB wynika, że obowiązywanie środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi należy przedłużyć do dnia 28 lutego 2018 r.
- (3) Ponadto Rada uzgodniła, że państwa członkowskie mogą zezwolić na wywóz sprzętu biathlonowego na Białoruś zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami dotyczącymi licencji.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2012/642/WPZiB.
- (5) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszej decyzji powinna ona wejść w życie w trybie natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

*Artykuł 1*

W decyzji 2012/642/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Art. 1 nie ma zastosowania do sprzętu biathlonowego, który jest zgodny ze specyfikacjami określonymi w regulaminie konkursów i zawodów Międzynarodowej Unii Biathlonowej (IBU).”;

2) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 28 lutego 2018 r.

2. Niniejsza decyzja podlega stałemu przeglądowi; jest ona odpowiednio przedłużana lub zmieniana, jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte.”.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2017 r.

W imieniu Rady  
K. MIZZI  
Przewodniczący

---

<sup>(1)</sup> Decyzja Rady 2012/642/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi (Dz.U. L 285 z 17.10.2012, s. 1).

**DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/351****z dnia 24 lutego 2017 r.****zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 1261)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego <sup>(1)</sup>, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego <sup>(2)</sup>, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi <sup>(3)</sup>, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/709/UE <sup>(4)</sup> ustanowiono środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich. W częściach I, II, III i IV załącznika do tej decyzji wykonawczej wyznaczono i wymieniono niektóre obszary tych państw członkowskich w podziale według poziomu ryzyka na podstawie sytuacji epidemiologicznej. Wykaz ten obejmuje między innymi niektóre obszary Łotwy i Litwy.
- (2) W lutym 2017 r. wystąpiły dwa ogniska afrykańskiego pomoru świń u świń domowych: w novads Salaspils na Łotwie oraz w rajono savivaldybė Biržai na Litwie, na obszarach, które są obecnie wymienione w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Wystąpienie tych ognisk stanowi wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić. W związku z tym odpowiednie obszary Łotwy i Litwy wymienione w części I i II powinny zostać ujęte w części III tego załącznika.
- (3) W styczniu 2017 r. wystąpiło kilka przypadków afrykańskiego pomoru świń u dzików w novads Talsu i Tukuma na Łotwie, na dwóch obszarach wymienionych obecnie w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, ale w bliskim sąsiedztwie obszarów wymienionych w części I tej decyzji wykonawczej. Wystąpienie tych przypadków stanowi wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić. W związku z tym stosowne obszary Łotwy powinny obecnie widnieć w wykazie w części II, a nie w części I, wspomnianego załącznika, a nowe obszary powinny zostać włączone do części I załącznika do wspomnianej decyzji wykonawczej.
- (4) Przy ocenie ryzyka w zakresie zdrowia zwierząt, jakie stwarza ta sytuacja w kontekście tej choroby na Łotwie i Litwie, należy uwzględnić zmiany obecnej sytuacji epidemiologicznej w zakresie afrykańskiego pomoru świń w dotkniętych tą chorobą populacjach dziczyźnych świń i świń domowych w Unii. Aby skoncentrować środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt określone w decyzji wykonawczej 2014/709/UE i zapobiegać dalszemu rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń, a jednocześnie zapobiegać niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii oraz unikać nieuzasadnionych barier handlowych ze strony państw trzecich, należy zmienić unijny wykaz obszarów podlegających środkom kontroli w zakresie zdrowia zwierząt określony w załączniku do wspomnianej decyzji wykonawczej, tak aby uwzględnić w nim zmiany w obecnej sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby na Łotwie i Litwie.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.<sup>(2)</sup> Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.<sup>(3)</sup> Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.<sup>(4)</sup> Decyzja wykonawcza Komisji 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE (Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63).

- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

*Artykuł 1*

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

*Artykuł 2*

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lutego 2017 r.

*W imieniu Komisji*  
Vytenis ANDRIUKAITIS  
*Członek Komisji*

\_\_\_\_\_

## ZAŁĄCZNIK

## „ZAŁĄCZNIK

## CZĘŚĆ I

**1. Estonia**

Następujące obszary Estonii:

- the maakond of Hiiumaa.

**2. Łotwa**

Następujące obszary Łotwy:

- in the novads of Bauskas, the pagasti of Īslīces, Gailīšu, Brunavas and Ceraukstes,
- in the novads of Dobeles, the pagasti of Bikstu, Zebrenes, Annenieku, Naudītes, Penkules, Auru and Krimūnu, Dobeles, Berzes, the part of the pagasts of Jaunbērzes located to the West of road P98, and the pilsēta of Dobele,
- in the novads of Jelgavas, the pagasti of Glūdas, Svētes, Platones, Vircavas, Jaunsvirlaukas, Zaļenieku, Vilces, Lielplatones, Elejas and Sesavas,
- in the novads of Kandavas, the pagasti of Vānes and Matkules,
- in the novads of Kuldīgas, the pagasti of Rendas and Kabiles,
- in the novads of Saldus, the pagasti of Jaunlutriņu, Lutriņu and Šķēdes,
- in the novads of Talsu, the pagasts of Ģibuļu,
- in the novads of Ventpils, the pagasti of Vārves, Užavas, Jūrkalnes, Piltenes, Zīru, Ugāles, Usmas and Zlēku, the pilsēta of Piltene,
- the novads of Brocēnu,
- the novads of Rundāles,
- the novads of Tērvetes,
- the part of the novads of Stopiņu located to the West of roads V36, P4 and P5, streets Acones, Dauguļupes and river Dauguļupīte,
- the pilsēta of Bauska,
- the pilsēta of Talsi,
- the republikas pilsēta of Jelgava,
- the republikas pilsēta of Ventpils.

**3. Litwa**

Następujące obszary Litwy:

- in the rajono savivaldybė of Jurbarkas, the seniūnijos of Raudonės, Veliuonos, Seredžiaus and Juodaičių,
- in the rajono savivaldybė of Pakruojis, the seniūnijos of Klovainių, Rozalimo and Pakruojo,
- in the rajono savivaldybė of Panevėžys, the part of the Krekenavos seniūnija located to the west of the river Nevėžis,

- in the rajono savivaldybė of Pasvalys, the seniūnijos of Joniškėlio apylinkių, Joniškėlio miesto, Namišių, Pasvalio apylinkių, Pasvalio miesto, Pumpėnų, Pušaloto, Saločių and Vaškų,
- in the rajono savivaldybė of Raseiniai, the seniūnijos of Ariogalos, Ariogalos miestas, Betygalos, Pajūrių and Šiluvos,
- in the rajono savivaldybė of Šakiai, the seniūnijos of Plokščių, Kriūkų, Lekėčių, Lukšių, Griškabūdžio, Barzdų, Žvirgždaičių, Sintautų, Kudirkos Naumiesčio, Slavikų, Šakių,
- the rajono savivaldybė of Radviliškis,
- the rajono savivaldybė of Vilkaviškis,
- the savivaldybė of Kalvarija,
- the savivaldybė of Kazlų Rūda,
- the savivaldybė of Marijampolė.

#### 4. Polska

Następujące obszary Polski:

In the województwo warmińsko-mazurskie:

- the gminy of Kalinowo and Prostki in the powiat ełcki,
- the gmina of Biała Piska in powiat piski.

In the województwo podlaskie:

- the gminy Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośń Kościelna, Łapy and Poświętne in the powiat białostocki,
- the gminy of Brańsk with the city of Brańsk, Boćki, Rudka, Wyszki, the part of the gmina of Bielsk Podlaski located to the West of the line created by road number 19 (going northwards from the city of Bielsk Podlaski) and prolonged by the eastern border of the city of Bielsk Podlaski and road number 66 (going southwards from the city of Bielsk Podlaski), the city of Bielsk Podlaski, the part of the gmina of Orla located to the West of road number 66, in the powiat bielski,
- the gminy of Drohiczyn, Dziadkowice, Grodzisk and Perlejewo in the powiat siemiatycki,
- the gminy of Grabowo and Stawiski in the powiat kolneński,
- the gminy of Kołaki Kościelne, Szumowo, Zambrów with the city Zambrów in powiat zambrowski,
- the gminy of Rutka-Tartak, Szypliszki, Suwałki, Raczki in the powiat suwalski,
- the gminy Sokoły, Kulesze Kościelne, Nowe Piekuty, Szepietowo, Klukowo, Ciecchanowiec, Wysokie Mazowieckie with the city of Wysokie Mazowieckie, Czyżew in powiat wysokomazowiecki,
- the powiat augustowski,
- the powiat łomżyński,
- the powiat M. Białystok,
- the powiat M. Łomża,
- the powiat M. Suwałki,
- the powiat sejneński.

In the województwo mazowieckie:

- the gminy of Ceranów, Jabłonna Lacka, Sterdyń and Repki in the powiat sokołowski,
- the gminy of Korczew, Przesmyki, Paprotnia, Suchożebry, Mordy, Siedlce and Zbuczyn in the powiat siedlecki,
- the powiat M. Siedlce,
- the gminy of Rzekuń, Troszyn, Czerwin and Goworowo in the powiat ostrołęcki,
- the gminy of Olszanka, Łosice and Platerów in the powiat łosicki,
- the powiat ostrowski.

In the województwo lubelskie:

- the gmina of Hanna in the powiat włodawski,
- the gminy of Kąkolewnica Wschodnia and Komarówka Podlaska in the powiat radzyński,
- the gminy of Międzyrzec Podlaski with the city of Międzyrzec Podlaski, Drelów, Rossosz, Sławatycze, Wisznica, Sosnówka, Łomazy and Tuczna in the powiat bialski.

## CZĘŚĆ II

### 1. Estonia

Następujące obszary Estonii:

- the linn of Elva,
- the linn of Võhma,
- the linn of Kuressaare,
- the linn of Rakvere,
- the linn of Tartu,
- the linn of Viljandi,
- the maakond of Harjumaa (excluding the part of the vald of Kuusalu located to the South of road 1 (E20), the vald of Aegviidu and the vald of Anija),
- the maakond of Ida-Virumaa,
- the maakond of Läänemaa,
- the maakond of Pärnumaa,
- the maakond of Põlvamaa,
- the maakond of Võrumaa,
- the maakond of Valgamaa,
- the maakond of Raplamaa,
- the vald of Suure-Jaani,
- the part of the vald of Tamsalu located to the North-East of the Tallinn-Tartu railway,
- the vald of Tartu,



- 
- the vald of Abja,
  - the vald of Alatskivi,
  - the vald of Haaslava,
  - the vald of Haljala,
  - the vald of Tarvastu,
  - the vald of Nõo,
  - the vald of Ülenurme,
  - the vald of Tähtvere,
  - the vald of Rõngu,
  - the vald of Rannu,
  - the vald of Konguta,
  - the vald of Puhja,
  - the vald of Halliste,
  - the vald of Kambja,
  - the vald of Karksi,
  - the vald of Kihelkonna,
  - the vald of Kõpu,
  - the vald of Lääne-Saare,
  - the vald of Laekvere,
  - the vald of Leisi,
  - the vald of Luunja,
  - the vald of Mäksa,
  - the vald of Meeksi,
  - the vald of Muhu,
  - the vald of Mustjala,
  - the vald of Orissaare,
  - the vald of Peipsiääre,
  - the vald of Piirissaare,
  - the vald of Põide,
  - the vald of Rägavere,
  - the vald of Rakvere,
  - the vald of Ruhnu,
  - the vald of Salme,
  - the vald of Sõmeru,

- the vald of Torgu,
- the vald of Vara,
- the vald of Vihula,
- the vald of Viljandi,
- the vald of Vinni,
- the vald of Viru-Nigula,
- the vald of Võnnu.

## 2. Łotwa

Następujące obszary Łotwy:

- in the novads of Apes, the pagasti of Trapenes, Gaujienas and Apes and the pilsēta of Ape,
- in the novads of Balvu, the pagasti of Vīksnas, Bērzkalnes, Vectilžas, Lazdulejas, Briežuciema, Tilžas, Bērzpils and Krišjāņu,
- in the novads of Bauskas, the pagasti of Mežotnes, Codes, Dāviņu and Vecsaules,
- in the novads of Daugavpils the pagasti of Vaboles, Liksnas, Sventes, Medumu, Demenas, Kalkūnes, Laucesas, Tabores, Maļinovas, Ambeļu, Biķernieku, Naujenes, Vecsalienas, Salienas and Skrudalienas,
- in the novads of Dobeles, the part of the pagasts of Jaunbērzes located to the East of road P98,
- in the novads of Gulbenes the pagasts of Līgo,
- in the novads of Ikšķiles, the part of pagasts of Tinūžu located to the South – East of road P10, the pilsēta of Ikšķile, in the novads of Jelgavas the pagasti of Kalnciema, Līvberzes and Valgundes,
- in the novads of Kandavas, the pagasti of Cēres, Kandavas, Zemītes and Zantes, the pilsēta of Kandava,
- in the novads of Krimuldas, the part of pagasts of Krimuldas located to the North – East of roads V89 and V81 and the part of pagasts of Lēdurgas located to the North – East of roads V81 and V128,
- in the novads of Limbažu, the pagasti of Skultes, Limbažu, Umurgas, Katvaru, Pāles, Viļķenes and the pilsēta of Limbaži,
- in the novads of Preiļu the pagasts of Saunas,
- in the novads of Raunas, the pagasts of Raunas,
- in the novads of Riebiņu, the pagasti of Sīļukalna, Stabulnieku, Galēnu and Silajāņu,
- in the novads of Rugāju the pagasts of Lazdukalna,
- in the novads of Siguldas, the pagasts of Mores and the part of the pagasts of Allažu located to the South of the road P3,
- in the novads of Smiltenes, the pagasti of Brantu, Blomes, Smiltenes, Bilskas and Grundzāles, the pilsēta of Smiltene,
- in the novads of Talsu, the pagasti of Kūļciema, Balgales, Vandzenes, Laucienes, Virbu, Strazdes, Lubes, Īves, Valdgales, Laidzes, Ārlavas, Libagu and Abavas, the pilsētas of Sabīle, Stende and Valdemārpils,
- in the novads of Ventspils, the pagasti of Ances, Tārgales, Popes and Puzes,
- the novads of Ādažu,
- the novads of Aglonas,

- 
- the novads of Aizkraukles,
  - the novads of Aknīstes,
  - the novads of Alojas,
  - the novads of Alūksnes,
  - the novads of Amatas,
  - the novads of Babītes,
  - the novads of Baldones,
  - the novads of Baltinavas,
  - the novads of Beverīnas,
  - the novads of Burtnieku,
  - the novads of Carnikavas,
  - the novads of Cēsu,
  - the novads of Cesvaines,
  - the novads of Ciblas,
  - the novads of Dagdas,
  - the novads of Dundagas,
  - the novads of Engures,
  - the novads of Ērgļu,
  - the novads of Iecavas,
  - the novads of Ilūkstes,
  - the novads of Jaunjelgavas,
  - the novads of Jaunpils,
  - the novads of Jēkabpils,
  - the novads of Kārsavas,
  - the novads of Ķeguma,
  - the novads of Ķekavas,
  - the novads of Kocēnu,
  - the novads of Kokneses,
  - the novads of Krāslavas,
  - the novads of Krustpils,
  - the novads of Lielvārdes,
  - the novads of Līgatnes,
  - the novads of Līvānu,

- the novads of Lubānas,
- the novads of Ludzas,
- the novads of Madonas,
- the novads of Mālpils,
- the novads of Mārupes,
- the novads of Mazsalacas,
- the novads of Mērsraga,
- the novads of Naukšēnu,
- the novads of Neretas,
- the novads of Ogres,
- the novads of Olaines,
- the novads of Ozolnieki,
- the novads of Pārgaujas,
- the novads of Pļaviņu,
- the novads of Priekuļu,
- the novads of Rēzeknes,
- the novads of Rojas,
- the novads of Rūjienas,
- the novads of Salacgrīvas,
- the novads of Salas,
- the novads of Saulkrastu,
- the novads of Skrīveru,
- the novads of Strenču,
- the novads of Tukuma,
- the novads of Valkas,
- the novads of Varakļānu,
- the novads of Vecpiebalgas,
- the novads of Vecumnieku,
- the novads of Viesītes,
- the novads of Viļakas,
- the novads of Viļānu,
- the novads of Zilupes,
- the part of the novads of Garkalnes located to the North – West of road A2, the part of the novads of Ropažu located to the East of road P10,

- the republikas pilsēta of Daugavpils,
- the republikas pilsēta of Jēkabpils,
- the republikas pilsēta of Jūrmala,
- the republikas pilsēta of Rēzekne,
- the republikas pilsēta of Valmiera.

### 3. Litwa

Następujące obszary Litwy:

- in the rajono savivaldybė of Alytus the seniūnijos of Pivašiūnų, Punios, Daugų, Alovės, Nemunaičio, Raitininkų, Miroslovo, Krokialaukio, Simno, Alytaus,
- in the rajono savivaldybė of Anykščiai, the seniūnijos of Kavarsko, Kurklių and the part of Anykščių, located south west to the road No.121 and No. 119,
- in the rajono savivaldybė of Biržai the seniūnijos of Biržų miesto, Nemunėlio Radviliškio, Pabiržės, Pačeriaukštės and Parovėjos,
- in the rajono savivaldybė of Jonava, the seniūnijos of Šilų, Bukonių and, in the Žemių seniūnija, the villages of Biliušiai, Drobiškiai, Normainiai II, Normainėliai, Juškonys, Pauliukai, Mitėniškiai, Zofijauka, Naujokai,
- in the rajono savivaldybė of Kaunas, the seniūnijos of Akademijos, Alšėnų, Babtų, Batniavos, Čekiškės, Domeikavos, Ežerėlio, Garliavos, Garliavos apylinkių, Kačerginės, Kulautuvos, Linksmakalnio, Raudondvario, Ringaudų, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Užliedžių, Vilkijos, Vilkijos apylinkių and Zapyškio,
- in the rajono savivaldybė of Kėdainiai, the seniūnijos of Josvainių and Pernaravos,
- in the rajono savivaldybė of Kupiškis, the seniūnijos of Noriūnų, Skapiškio, Subačiaus and Šimonių,
- in the rajono savivaldybė of Panevėžys the seniūnijos of Naujamiesčio, Pajstrio, Panevėžio, Ramygalos, Smilgių, Upytės, Vadoklių, Velžio and the part of Krekenavos seniūnija located to the east of the river Nevėžis,
- in the rajono savivaldybė of Prienai the seniūnijos of Veiverių, Šilavoto, Naujosios Ūtos, Balbieriškio, Ašmintos, Išlaužo, Pakuonių,
- in the rajono savivaldybė of Šalčininkai, the seniūnijos of Jašiūnų, Turgelių, Akmenynės, Šalčininkų, Gerviškų, Butrimonių, Eišiškų, Poškonių, Dieveniškų,
- in the rajono savivaldybė of Utena the seniūnijos of Sudeikių, Utenos, Utenos miesto, Kuktiškų, Daugailių, Tauragnų, Saldutiškio,
- in the rajono savivaldybė of Varėna, the seniūnijos of Kaniavos, Marcinkonių, Merkinės,
- in the rajono savivaldybė of Vilnius the parts of the seniūnija of Sudervė and Dūkštai located to the North-East from the road No. 171, the seniūnijos of Maišiagala, Zujūnų, Aviziėnių, Riešės, Paberžės, Nemenčinės, Nemenčinės miesto, Sužionių, Buivydžių, Bezdonių, Lavoriškių, Mickūnų, Šatrininkų, Kalvelių, Nemėžių, Rudaminos, Rūkainių, Medininkų, Marijampolio, Pagirių and Juodšilių,
- the miesto savivaldybė of Alytus,
- the miesto savivaldybė of Kaunas,
- the miesto savivaldybė of Panevėžys,
- the miesto savivaldybė of Prienai,
- the miesto savivaldybė of Vilnius,
- the rajono savivaldybė of Ignalina,

- the rajono savivaldybė of Lazdijai,
- the rajono savivaldybė of Molėtai,
- the rajono savivaldybė of Rokiškis,
- the rajono savivaldybė of Širvintos,
- the rajono savivaldybė of Švenčionys,
- the rajono savivaldybė of Ukmergė,
- the rajono savivaldybė of Zarasai,
- the savivaldybė of Birštonas,
- the savivaldybė of Druskininkai,
- the savivaldybė of Visaginas.

#### 4. Polska

Następujące obszary Polski:

In the województwo podlaskie:

- the gmina of Dubicze Cerkiewne, the parts of the gminy of Kleszczele and Czeremcha located to the East of road number 66, in the powiat hajnowski,
- the gmina of Rutki in the powiat zambrowski,
- the gmina Kobylin-Borzymy in the powiat wysokomazowiecki,
- the gminy of Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Duże, Gródek, Michałowo, Supraśl, Tykocin, Wasilków, Zabłudów, Zawady and Choroszcz in the powiat białostocki,
- the part of the gmina of Bielsk Podlaski located to the East of the line created by road number 19 (going northwards from the city of Bielsk Podlaski) and prolonged by the eastern border of the city of Bielsk Podlaski and road number 66 (going southwards from the city of Bielsk Podlaski), the part of the gmina of Orla located to the East of road number 66, in the powiat bielski,
- the powiat sokólski.

In the województwo lubelskie:

- the gminy of Piszczac and Kodeń in the powiat bialski.

#### CZĘŚĆ III

#### 1. Estonia

Następujące obszary Estonii:

- the maakond of Jõgevamaa,
- the maakond of Järvamaa,
- the part of the vald of Kuusalu located to the South of road 1 (E20),
- the part of the vald of Tamsalu located to the South-West of the Tallinn-Tartu railway,
- the vald of Aegviidu,
- the vald of Anija,

- the vald of Kadrina,
- the vald of Kolga-Jaani,
- the vald of Kõo,
- the vald of Laeva,
- the vald of Laimjala,
- the vald of Pihkla,
- the vald of Rakke,
- the vald of Tapa,
- the vald of Väike-Maarja,
- the vald of Valjala.

## 2. Łotwa

Następujące obszary Łotwy:

- in the novads of Apes, the pagasts of Virešu,
- in the novads of Balvu, the pagasti of Kubuļu, Balvu and the pilsēta of Balvi,
- in the novads of Daugavpils the pagasti of Nīcgales, Kalupes, Dubnas and Višķu,
- in the novads of Gulbenes, the pagasti of Beļavas, Galgauskas, Jaungulbenes, Daukstu, Stradu, Litenes, Stāmerienas, Tirzas, Druvienas, Rankas, Lizuma and Lejasciema and the pilsēta of Gulbene,
- in the novads of Ikšķiles, the part of the pagasts of Tīnūžu located to the North – West of road P10, in the novads of Krimuldas the part of pagasts of Krimuldas located to the South-West of roads V89 and V81 and the part of pagasts of Lēdurgas located to the South-West of roads V81 and V128,
- in the novads of Limbažu the pagasts of Vidrižu,
- in the novads of Preiļu the pagasti of Preiļu, Aizkalnes and Pelēču, the pilsēta of Preiļi,
- in the novads of Raunas, the pagasts of Drustu,
- in the novads of Riebiņu the pagasti of Riebiņu and Rušonas,
- in the novads of Rugāju the pagasts of Rugāju,
- in the novads of Siguldas the pagasts of Siguldas and the part of pagasts of Allažu located to the North of road P3 and the pilsēta of Sigulda,
- in the novads of Smiltenes, the pagasti of Launkalnes, Variņu and Palsmanes,
- the novads of Inčukalna,
- the novads of Jaunpiebalgas,
- the novads of Salaspils, the novads of Sējas,
- the novads of Vārkavas,
- the part of the novads of Garkalnes located to the South – East of road A2, the part of the novads of Ropažu located to the West of road P10, the part of the novads of Stopiņu located to the East of roads V36, P4 and P5, streets Acones, Dauguļupes and river Dauguļupīte.

### 3. Litwa

Następujące obszary Litwy:

- in the rajono savivaldybė of Anykščiai, the seniūnijos of Debeikių, Skiemonių, Viešintų, Andrioniškio, Svėdasų, Troškūnų, Traupio and the part of the seniūnija of Anykščių located north east to the road No. 121 and No. 119,
- in the rajono savivaldybė of Alytus, the seniūnija of Butrimonių,
- in the rajono savivaldybė of Biržai, the seniūnijos of Vabalninko, Papilio and Širvenos,
- in the rajono savivaldybė of Jonava the seniūnijos of Upninkų, Ruklos, Dumsių, Užusalių, Kulvos and, in the seniūnija of Žeimiai, the villages Akliai, Akmeniai, Barsukinė, Blauzdžiai, Gireliai, Jagėlava, Juljanava, Kuigaliai, Liepkalniai, Martyniškiei, Milašiškiai, Mimaliai, Naujasodis, Normainiai I, Paduobiai, Palankesiai, Pamelnųtėlė, Pėdžiai, Skrynės, Svalkeniai, Terespolis, Varpėnai, Žeimių gst., Žieveliškiai and Žeimių miestelis,
- the rajono savivaldybė of Kaišiadorys,
- in the rajono savivaldybė of Kaunas, the seniūnijos of Vandžiogalos, Lapių, Karmėlavos and Neveronių,
- in the rajono savivaldybė of Kėdainiai, the seniūnija of Pelėdnagių, Krakių, Dotnuvos, Gudžiūnų, Surviliškio, Vilainių, Truskavos, Šėtos, Kėdainių miesto,
- in the rajono savivaldybė of Kupiškis, the seniūnijos of Alizavos and Kupiškio,
- in the rajono savivaldybė of Pasvalys, the seniūnijos of Daujėnų and Krinčino,
- in the rajono savivaldybė of Prienai, the seniūnijos of Jiezno and Stakliškių,
- in the rajono savivaldybė of Panevėžys, the seniūnijos of Miežiškių, Raguvos and Karsakiškio,
- in the rajono savivaldybė of Šalčininkai, the seniūnijos of Baltosios Vokės, Pabarės, Dainavos and Kalesninkų,
- in the rajono savivaldybė of Varėna, the seniūnijos of Valkininkų, Jakėnų, Matuizų, Varėnos and Vydenių,
- in the rajono savivaldybė of Vilnius the parts of the seniūnija of Sudervė and Dūkštai located to the South-West from the road No. 171,
- in the rajono savivaldybė of Utena, the seniūnijos of Užpalių, Vyžuonų and Leliūnų,
- the savivaldybė of Elektrėnai,
- the miesto savivaldybė of Jonava,
- the miesto savivaldybė of Kaišiadorys,
- the rajono savivaldybė of Trakai.

### 4. Polska

Następujące obszary Polski:

In the województwo podlaskie:

- the powiat grajewski,
- the powiat moniecki,
- the gminy of Czyże, Białowieża, Hajnówka with the city of Hajnówka, Narew, Narewka and the parts of the gminy of Czeremcha and Kleszczel located to the West of road number 66 in the powiat hajnowski,
- the gminy of Mielnik, Milejczyce, Nurzec-Stacja, Siemiatycze with the city of Siemiatycze in the powiat siemiatycki.



In the województwo mazowieckie:

- the gminy of Sarnaki, Stara Kornica and Huszlew in powiat łosicki.

In the województwo lubelskie:

- the gminy of Konstantynów, Janów Podlaski, Leśna Podlaska, Rokitno, Biała Podlaska, Zalesie and Terespol with the city of Terespol in the powiat bialski,
- the powiat M. Biała Podlaska.

#### CZĘŚĆ IV

### **Włochy**

Następujące obszary Włoch:

- all areas of Sardinia.”.
-





ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)  
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)



**Urząd Publikacji Unii Europejskiej**  
2985 Luksemburg  
LUKSEMBURG

**PL**